

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(96/C 345/01)	E-0134/96 af Honório Novo til Kommissionen Om: Undersøgelse af de miljømæssige virkninger af anlæg af IP1-strækningen mellem Freixo og Carvalhos (supplerende svar)	1
(96/C 345/02)	E-0288/96 af Olli Rehn til Kommissionen Om: Støtte til et motorvejbyggeri på Costa del Sol (supplerende svar)	2
(96/C 345/03)	E-0362/96 af Markus Ferber til Kommissionen Om: EU-støtteprogrammerne SAVE og SYNERGY (supplerende svar)	2
(96/C 345/04)	E-0490/96 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabets medunderskrift på fiskeriaftalen mellem Frankrig og Spanien vedrørende fiskeri efter ansjos med pelagiske fiskeredskaber	4
(96/C 345/05)	E-0503/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Godstransportens fordeling på de forskellige transportformer	5
(96/C 345/06)	E-0556/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Ulovlig import i Italien af kamphunde med henblik på ulovlige væddemål	6
(96/C 345/07)	E-0592/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Genanvendelse af cadmium	7
(96/C 345/08)	E-0631/96 af Jaime Valdivielso de Cué til Kommissionen Om: Det fremtidige merværdiafgiftssystem og underskuddet i forbindelse med anvendelsen af den nuværende overgangsordning	8
(96/C 345/09)	E-0746/96 af Carl Lang til Kommissionen Om: Virksomhedsflytninger og -lukninger	9
(96/C 345/10)	E-0847/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Finansiering af Samhørighedsfonden	9
(96/C 345/11)	E-0858/96 af Alfred Lomas til Kommissionen Om: Atomreaktorer	10
(96/C 345/12)	E-0869/96 af Amedeo Amedeo til Kommissionen Om: Transporttelematik	12

DA

Pris: 25 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 345/13)	E-0902/96 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Forsinket iværksættelse af strukturfondene i Italien i perioden 1994-1999	13
(96/C 345/14)	E-0903/96 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Cykler i højhastighedstog	14
(96/C 345/15)	E-0917/96 af Josep Pons Grau til Kommissionen Om: Præsidentvalg i Mauretania	15
(96/C 345/16)	E-0919/96 af Ulpu Iivari til Kommissionen Om: Forenkling af eksportstøtten til levnedsmidler (supplerende svar)	15
(96/C 345/17)	E-0920/96 af Peter Pex til Kommissionen Om: Mangel på ensartede postnumre i Den Europæiske Union	16
(96/C 345/18)	E-0927/96 af Edith Müller til Kommissionen Om: Statsstøtte til Bremer Vulkan i Tyskland	17
(96/C 345/19)	E-0930/96 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Levnedsmiddeltransporter mellem Norge og Sverige	17
(96/C 345/20)	E-0932/96 af Shaun Spiers til Kommissionen Om: Foderstoffer	18
(96/C 345/21)	E-0937/96 af Shaun Spiers til Kommissionen Om: Bevillinger på budgettet til veterinærinspektører	19
(96/C 345/22)	E-0945/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Skattemæssig harmonisering	19
(96/C 345/23)	E-0965/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Europæisk fiskebestand	21
(96/C 345/24)	E-0991/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Integrering af handicapprojekter i Den Europæiske Socialfonds programmer	21
(96/C 345/25)	E-0992/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Studie af byspørgsmål under det italienske formandskab	22
(96/C 345/26)	E-1006/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Thames Gateway-områdets deltagelse i EU's regionale projekter (supplerende svar)	23
(96/C 345/27)	E-1011/96 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Certificering i forbindelse med bæredygtig træproduktion	23
(96/C 345/28)	E-1031/96 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Europæisk indhold i uddannelsen på europaskolerne	24
(96/C 345/29)	E-1061/96 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Import af appelsiner fra tredjelande til Det Forenede Kongerige	25
(96/C 345/30)	E-1063/96 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Katastrofer og konsistens	26
(96/C 345/31)	E-1071/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent	26
(96/C 345/32)	E-1072/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent	27
(96/C 345/33)	E-1073/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent	27
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1071/96, E-1072/96 og E-1073/96	27
(96/C 345/34)	E-1077/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent	28
(96/C 345/35)	E-1119/96 af Brian Crowley til Kommissionen Om: Ansøgninger om samfinansiering under F&U-rammeprogrammet	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(96/C 345/36)	E-1121/96 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Mulige amerikanske sanktioner mod importen af italiensk fisk	29
(96/C 345/37)	E-1125/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser	30
(96/C 345/38)	E-1130/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Emission af forurenende luftarter	31
(96/C 345/39)	E-1131/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Emission af forurenende luftarter fra ikke-vejgående maskiner	31
(96/C 345/40)	E-1132/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Emission af forurenende luftarter fra forbrændingsmotorer	32
(96/C 345/41)	E-1143/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Eureka evalueringsrapport ikke tilgængelig på alle officielle sprog	32
(96/C 345/42)	E-1149/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Anvendelse af forbudte plantebeskyttelsesmidler	33
(96/C 345/43)	E-1150/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Dårlig brug af antibiotika i forebyggelsesøjemed	34
(96/C 345/44)	E-1159/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Direktiv 88/166/EØF om batteribure	34
(96/C 345/45)	E-1162/96 af Spalato Belleré til Kommissionen Om: Anerkendelse af flyvercertifikat	35
(96/C 345/46)	E-1163/96 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: Væksthusgartneri	35
(96/C 345/47)	E-1173/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Anvendelse af direktiv 89/686/EØF	36
(96/C 345/48)	E-1175/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Forskningsprogrammet FAIR	36
(96/C 345/49)	E-1181/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Visse former for slagteraffald	37
(96/C 345/50)	E-1193/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Beboerkontrol med luftkvaliteten	38
(96/C 345/51)	E-1195/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Risiko for en alvorlig ulykke på Canvey Island, Essex	38
(96/C 345/52)	E-1198/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Anvendelse af vandteknologiske metoder på Oikos plc, Canvey Island, Essex	39
(96/C 345/53)	E-1201/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Forældet oliekaej i det vestlige industriområde, Canvey, Essex	39
(96/C 345/54)	E-1206/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Isles of Scilly	40
(96/C 345/55)	E-1210/96 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Bevarelse af landbrugsarealer og vedvarende energikilder	40
(96/C 345/56)	E-1212/96 af Carlo Ripa di Meana og Gianni Tamino til Kommissionen Om: Center for kombineret transport i Olbia (Sardinien)	41
(96/C 345/57)	E-1222/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Overførsel af BSE	42
(96/C 345/58)	E-1234/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Nuklear sikkerhed	43
(96/C 345/59)	E-1240/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager	44
(96/C 345/60)	E-1242/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager	44
(96/C 345/61)	E-1243/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager	45

<u>Informationsnummer</u>	<i>Indhold (fortsat)</i>	Side
(96/C 345/62)	E-1249/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Bevarelse af naturværdier (fisk)	46
(96/C 345/63)	E-1259/96 af W.G. van Velzen til Kommissionen Om: Bestigningen af Hoge Flux-reaktoren i Petten	47
(96/C 345/64)	E-1261/96 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Bæredygtige bananer	47
(96/C 345/65)	E-1271/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager	48
(96/C 345/66)	E-1280/96 af Salvador Jové Peres og Pedro Marset Campos til Kommissionen Om: Import af vin fra tredjelande	49
(96/C 345/67)	E-1324/96 af Encarnación Redondo Jiménez til Kommissionen Om: Import til Den Europæiske Union af vin fra tredjelande	49
(96/C 345/68)	E-1328/96 af Salvador Jové Peres og Pedro Marset Campos til Kommissionen Om: Import af vin fra tredjelande	49
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1280/96, E-1324/96 og E-1328/96	49
(96/C 345/69)	E-1282/96 af Pedro Marset Campos til Kommissionen Om: Ukontrollerede lossepladser i Fuente Alamo kommune (Murcia, Spanien)	50
(96/C 345/70)	E-1291/96 af Elena Marinucci til Kommissionen Om: Forskel mellem tilskud til destilleret alkohol fra vinmask og tilskud til destilleret alkohol fra vinbærme ..	50
(96/C 345/71)	E-1293/96 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Blasfemisk film	51
(96/C 345/72)	E-1300/96 af Gerhard Botz til Kommissionen Om: Kommissionens deltagelse i det norske forskningsprojekt »Maricult« om gødskning af havet med kvælstof	52
(96/C 345/73)	E-1301/96 af Klaus-Heiner Lehne til Kommissionen Om: Tyske statsborgere må ikke eje sommerhuse i Danmark	53
(96/C 345/74)	E-1306/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Forordning om økologisk landbrug og afsætning af genteknikk ændret såsæd	53
(96/C 345/75)	E-1321/96 af Felipe Camisón Asensio til Kommissionen Om: Aftale mellem Fællesskabet og USA om civil luftfart	54
(96/C 345/76)	E-1322/96 af Felipe Camisón Asensio til Kommissionen Om: Miljøkrav for Tajo-floden i Spanien og Portugal	55
(96/C 345/77)	E-1323/96 af Felipe Camisón Asensio til Kommissionen Om: Perspektiver for kontrollen med flytrafikken i Den Europæiske Union	55
(96/C 345/78)	E-1327/96 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Støtte til franske flydetrawlere	56
(96/C 345/79)	E-1332/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Forskelsbehandling i forbindelse med udvælgelseskriterierne ved udvælgelsesprøverne FFC-ISPRA	57
(96/C 345/80)	E-1333/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Kødmel og animalske fedtstoffer	57
(96/C 345/81)	E-1340/96 af Per Gahrton til Kommissionen Om: EU-tilskud til cykelstier	58
(96/C 345/82)	E-1343/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: EF-institutionernes driftsbevillinger	59
(96/C 345/83)	E-1346/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, ngo'er og forskellige organisationer	59
(96/C 345/84)	E-1347/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, ngo'er og forskellige organisationer	59

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(96/C 345/85)	E-1348/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, ngo'er og forskellige organisationer	60
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1346/96, E-1347/96 og E-1348/96	60
(96/C 345/86)	E-1363/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og diverse organisationer	60
(96/C 345/87)	E-1367/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og diverse organisationer	60
(96/C 345/88)	E-1368/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og diverse organisationer	61
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1363/96, E-1367/96 og E-1368/96	61
(96/C 345/89)	E-1371/96 af Ilona Graenitz til Kommissionen Om: Begrænsning på tandambulatorier	61
(96/C 345/90)	E-1373/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Mælkekvote	61
(96/C 345/91)	E-1383/96 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Kontrol med avocadoer fra Mexico	62
(96/C 345/92)	E-1388/96 af María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Genopretning og beskyttelse af miljøet i La Albufera de Valencia	63
(96/C 345/93)	E-1389/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve	63
(96/C 345/94)	E-1397/96 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Ansættelse af tekniske rådgivere og koordinatore i Selskabet for Administration af Teknisk Bistand i Grækenland	64
(96/C 345/95)	E-1401/96 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Strukturinterventioner inden for fiskerisektoren	64
(96/C 345/96)	E-1417/96 af Shaun Spiers til Kommissionen Om: Regler vedrørende særligt oksekødfald (SBO)	65
(96/C 345/97)	E-1418/96 af Patrick Cox til Kommissionen Om: Det irske sprogs status	65
(96/C 345/98)	E-1420/96 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Behandling af fast byaffald i den autonome region Valencia	66
(96/C 345/99)	E-1421/96 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Anvendelsen af ACNAT- og LIFE-programmerne i den autonome region Valencia	67
(96/C 345/100)	E-1425/96 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Tyske politifolks aktioner imod portugisiske fagforeningsmedlemmer	67
(96/C 345/101)	E-1427/96 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Indførelse af EU-normer i de central- og østeuropæiske stater	68
(96/C 345/102)	E-1428/96 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Importkvoter og importpriser for frugt fra Ungarn og andre central- og østeuropæiske stater	69
(96/C 345/103)	P-1430/96 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Kommissionens deltagelse i mødet i Forummet for en Paneuropæisk Strategi for Biologisk Mangfoldighed og Landskabsbevarelse den 15.-17. maj 1996	70
(96/C 345/104)	E-1441/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Telearbejde og fagforeninger	70
(96/C 345/105)	E-1442/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Telearbejde og forskning	71
(96/C 345/106)	E-1443/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Telearbejde og faglig uddannelse	71

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 345/107)	E-1444/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Telearbejde og lovgivning	71
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1441/96, E-1442/96, E-1443/96 og E-1444/96	71
(96/C 345/108)	P-1454/96 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Organiske chloriders og fosfaters indvirkning på landarbejdernes og forbrugernes sundhed	72
(96/C 345/109)	E-1456/96 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Besparelser i EU-budgettet inden for mejerisektoren	73
(96/C 345/110)	E-1457/96 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Handel med garanterede pensionsmidler i Spanien	74
(96/C 345/111)	E-1462/96 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Beskyttelse af geografiske oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter	74
(96/C 345/112)	P-1463/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Brune bjørne i EU	75
(96/C 345/113)	E-1470/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Phosphorsyreesterforgiftning som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer Leverkusen	76
(96/C 345/114)	E-1471/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Svar på skriftlig forespørgsel E-0451/96 om eventuel tilladelse til markedsføring i EU af fedtstofersatningen »Olestra«	76
(96/C 345/115)	E-1476/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Antallet af terrorister og narkotikahandlere, der er pågrebet ved EU's indre grænser	77
(96/C 345/116)	E-1477/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Tilfælde af hundegalskab	77
(96/C 345/117)	E-1487/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Præmier til præmieberettigede dyr (geder og får) i 1995	78
(96/C 345/118)	E-1497/96 af Vassilis Ephremidis til Kommissionen Om: Benyttelse af brandvæsenet som ordensmagt	79
(96/C 345/119)	E-1500/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Dyreforsøg	79
(96/C 345/120)	E-1502/96 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Obligatorisk anvendelse af såkaldt oxygenet benzin i Den Europæiske Union	80
(96/C 345/121)	E-1504/96 af Spalato Belleré til Kommissionen Om: Stranden i Soverato	81
(96/C 345/122)	E-1510/96 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Økosystemet i det lipariske øhav	81
(96/C 345/123)	E-1520/96 af Amedeo Amadeo og Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Kogalskab (BSE)	82
(96/C 345/124)	E-1521/96 af Cristiana Muscardini og Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Bovin spongiform encefalopati (kogalskab – BSE)	82
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1520/96 og E-1521/96	82
(96/C 345/125)	E-1557/96 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Fytosanitær kontrol med importen	83
(96/C 345/126)	P-1560/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Tropisk nationalpark i Fransk Guyana	84
(96/C 345/127)	E-1565/96 af José Pomés Ruiz til Kommissionen Om: Information om indkaldelsen af forslag til pilotprojekter i henhold til artikel 10 i EFRU-forordningen	84
(96/C 345/128)	E-1570/96 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Fornægtelse af forældre	85
(96/C 345/129)	E-1571/96 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Frankrigs betaling til Nederlandene som et led i Rhin-saltaftalen	85

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 345/130)	P-1575/96 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Prisen på matjessild	86
(96/C 345/131)	E-1586/96 af Jean-Pierre Bazin til Kommissionen Om: Bremer-Vulkans fallit	86
(96/C 345/132)	E-1597/96 af José Apolinário til Kommissionen Om: Kongeriget Spaniens gennemførelse af direktiv 85/73, 88/409 og 93/118	87
(96/C 345/133)	E-1600/96 af Honório Novo til Kommissionen Om: Fællesskabslovgivning vedrørende lossepladser for husaffald	87
(96/C 345/134)	E-1620/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Inddragelse af udviklingslandene i regeringskonferencen	88
(96/C 345/135)	E-1622/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: »Directoria«	89
(96/C 345/136)	E-1630/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: EU-støtte til Det Internationale Familieplanlægningsforbund	89
(96/C 345/137)	E-1633/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Handynet-informationssystemet – HELIOS-programmet	90
(96/C 345/138)	P-1634/96 af Johanna Boogerd-Quaak til Kommissionen Om: Sikkerheden i forskningscentret i Petten (Nederlandene)	91
(96/C 345/139)	E-1637/96 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Programmet til Fremme af Initiativer i Lokalbysamfundene	92
(96/C 345/140)	E-1651/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Forenklet procedure for udsætning af genetisk ændrede organismer (GMO'er) i miljøet	92
(96/C 345/141)	E-1659/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Udformning og brug af Kommissionens sektorretningslinjer i transportsektoren	93
(96/C 345/142)	E-1663/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Forskellig beskatning i visse regioner	94
(96/C 345/143)	E-1666/96 af Juan Colino Salamanca og Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Interventionsopkøb af oksekød	94
(96/C 345/144)	E-1670/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Import- og eksportafgifter på gasolie	95
(96/C 345/145)	P-1673/96 af Carmen Fraga Estévez til Kommissionen Om: Undersøgelse af svig i forbindelse med import af tunfiskekonserves gennem GSP-ordningen	96
(96/C 345/146)	E-1676/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Hundegalskab	97
(96/C 345/147)	E-1680/96 af Renzo Imbeni til Kommissionen Om: Forberedelse af den fælles valuta og ikke-seende	97
(96/C 345/148)	E-1696/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Verdenshandelsorganisation/ris	98
(96/C 345/149)	E-1697/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Det indre marked og forbrugerbeskyttelse	99
(96/C 345/150)	E-1705/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Det indre marked og forbrugerbeskyttelse	99
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1697/96 og E-1705/96	99
(96/C 345/151)	E-1707/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Beskyttelse af arbejdstagerne mod kræftfremkaldende stoffer	100
(96/C 345/152)	P-1733/96 af Helena Torres Marques til Kommissionen Om: Støtte fra ESF til beskæftigelsesfremmende projekter i Portugal	101
(96/C 345/153)	E-1744/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Liberalisering af telekommunikationsmarkedet	102
(96/C 345/154)	P-1747/96 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Det kommunale energi- og miljøelskab og det kommunale mejeriselskab i Rom	102

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 345/155)	E-1759/96 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Krænkelser af religiøse mindretals rettigheder i Marokko	104
(96/C 345/156)	P-1760/96 af Daniel Féret til Kommissionen Om: Anerkendelse i Den Europæiske Union af kvalifikationer inden for kosmetisk medicin	104
(96/C 345/157)	E-1780/96 af Luigi Florio til Kommissionen Om: Mulighed for nedsættelse af fællesskabsløbningerne	105
(96/C 345/158)	E-1799/96 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Sløjfning af blå flag på Balearernes strande	106
(96/C 345/159)	E-1803/96 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Emigranter og anden generation – optagelse i a-kasse	106
(96/C 345/160)	E-1817/96 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Koordinering af og incitamenter til fordel for de europæiske kulturinstitutioner	107
(96/C 345/161)	P-1833/96 af Antonio Graziani til Kommissionen Om: Skybrud i den italienske provins Lucca	108
(96/C 345/162)	P-1898/96 af Marco Cellai til Kommissionen Om: Miljøkatastrofe i Alta Versilia og Garfagnana	108
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. P-1833/96 og P-1898/96	108
(96/C 345/163)	E-1839/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Udvidelse af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 2019/93 til alle græske øer	109
(96/C 345/164)	E-1840/96 af Sir Jack Stewart-Clark til Kommissionen Om: Organ til observation af ældre	110
(96/C 345/165)	E-1859/96 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Resultater af lovgivningsprocedurerne	110
(96/C 345/166)	P-1877/96 af Joan Colom i Naval til Kommissionen Om: Gennemførelse af strukturfondene	111
(96/C 345/167)	P-1878/96 af Luigi Caligaris til Kommissionen Om: Hjælp til de oversvømmede områder i Friuli	112
(96/C 345/168)	E-1881/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Direktiv 88/166/EØF om burhøns	112
(96/C 345/169)	E-1909/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Direktiv 85/337/EØF (vurdering af indvirkning på miljøet)	113
(96/C 345/170)	P-1913/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Statens indblanding i Olympic Airways' forhold	114
(96/C 345/171)	E-1931/96 af Luigi Florio til Kommissionen Om: Antallet af gældende direktiver	114
(96/C 345/172)	E-1932/96 af Luigi Florio til Kommissionen Om: Antallet af gældende forordninger	114
	Samlet svar på skrevne forespørgsler nr. E-1931/96 og E-1932/96	114
(96/C 345/173)	P-2028/96 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Det finansielle ansvar i forbindelse med PHARE-programmet	114
(96/C 345/174)	E-2139/96 af Luciano Vecchi til Kommissionen Om: Faglige videreuddannelsesinstitutioner for medicin og kirurgi i Italien (gennemførelse af direktiv 82/76/EØF)	115
(96/C 345/175)	E-2150/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Adfærdskodeks vedrørende ansættelse af handicappede	116
(96/C 345/176)	E-2299/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Udkast til adfærdskodeks for beskæftigelse af handicappede	116

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

(96/C 345/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-0134/96
af Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen
(1. februar 1996)

Om: Undersøgelse af de miljømæssige virkninger af anlæg af IPI-strækningen mellem Freixo og Carvalhos

Som svar på mine forespørgsler 2804/94 ⁽¹⁾ og 0181/95 ⁽²⁾ har kommissionsmedlem Ritt Bjerregaard, navnlig den 21. september 1995, anført, at Kommissionen havde gennemgået de portugisiske myndigheders svar og skønnet, at det var nødvendigt at indhente yderligere oplysninger. Kommissionen havde følgende »på ny rettet henvendelse til de portugisiske myndigheder«.

Har Kommissionen modtaget yderligere oplysninger om en eventuel overtrædelse af direktiv 85/337/EØF ⁽³⁾ i forbindelse med undersøgelsen af de miljømæssige virkninger af anlægsarbejderne vedrørende strækningen af IPI mellem Freixo og Carvalhos? Er de i givet fald tilfredsstillende? Hvad agter Kommissionen i modsat fald at foretage sig?

⁽¹⁾ EFT C 139 af 5.6.1995, s. 32.

⁽²⁾ EFT C 311 af 22.11.1995, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(25. juni 1996)*

I forlængelse af sit svar af 19. april 1996 ⁽¹⁾ kan Kommissionen give det ærede medlem om følgende oplysninger:

I henhold til Rådets direktiv nr. 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives en vurdering af denne indvirkning, inden der gives en igangsættelses-tilladelse.

Imidlertid fremgår det af de supplerende oplysninger, der er indgivet af de portugisiske myndigheder, at man bygge- og anlægsarbejderne i forbindelse med 'IP I'-projektet mellem Freixo og Carvalhos er blevet igangsat, før den vurdering af de miljømæssige virkninger, der skal foretages i medfør af ovennævnte direktiv, var blevet afsluttet.

Kommissionen vil nu henlede de portugisiske myndigheders opmærksomhed på disse forhold og opfordre dem til at tage skridt til at sikre, at direktivets principper overholdes fuldt ud.

⁽¹⁾ EFT C 185 af 25.6.1996, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(96/C 345/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0288/96**af Olli Rehn (ELDR) til Kommissionen***(15. februar 1996)*

Om: Støtte til et motorvejbyggeri på Costa del Sol

På Costa del Sol i Spanien er man ved at anlægge en betalingsmotorvej, som EU efter min viden er med til at finansiere. Spaniens trafikministerium har ifølge mine oplysninger godkendt en linjeføring, som vil dele Calahonda-kvarteret, der hører til byen Mijas, og som har 18.000 indbyggere, i to dele. Den planlagte vej vil få ejendomsværdien i kvarteret til at styrtdykke, ødelægge landskabet og den kommunale infrastruktur samt medføre støj og forurening. I Calahonda bor der mange udenlandske tilflyttere, der er meget bekymrede over det spanske trafikministeriums stædighed. Bystyret i Mijas har foreslået en alternativ linjeføring, der i betragtning af motorvejens funktion er ligeså god, men samtidig indebærer, at opsplittningen af boligområdet og de betydelige miljøproblemer kan undgås.

Kan Kommissionen, eftersom EU deltager i finansieringen af motorvejen, der går igennem Calahonda, oplyse, om der er gennemført en vurdering af indvirkningerne på miljøet, og om det overhovedet er hensigtsmæssigt for Unionen at deltage i et projekt, der ud fra et samhørigheds- og miljøsynspunkt ikke opfylder strukturfondenes målsætninger om sikring af en bæredygtig udvikling?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(8. juli 1996)*

I forlængelse af sit svar af 9. april 1996 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu meddele det ærede medlem, at de spanske myndigheder har besvaret dens anmodning om nærmere oplysninger vedrørende de forhold, der er bragt på bane med denne forespørgsel.

Projektet til en betalingsmotorvej med navnet »Costa del Sol«, strækningen Málaga-Estepona, er blevet underkastet en vurdering af de miljømæssige virkninger, som foreskrevet i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽²⁾. I betragtning af de mange påstande, der er fremført under den offentlige høring i medfør af direktiv 85/337/EØF, er der nu foretaget en supplerende undersøgelse af projektet. Den berørte offentlighed har også kunnet udtale sig om denne supplerende undersøgelse. Erklæringen om projektets miljømæssige virkninger, med visse ændringer, blev offentliggjort i den spanske statstidende (BOE) den 28. september 1994.

På grundlag af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, kan den ikke fastslå, at der skulle være tale om nogen overtrædelse af bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF.

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.7.1996, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

(96/C 345/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0362/96**af Markus Ferber (PPE) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: EU-støtteprogrammerne SAVE og SYNERGY

Kommissionen kræver bevillinger til to støtteprogrammer, der åbenbart fremviser overlapninger med THERMIE-programmet (jf. i den forbindelse også Europa-Parlamentets og Forbundsrådet beslutninger). Kan Kommissionen give nøjagtige oplysninger på følgende spørgsmål om disse programmer, SAVE og SYNERGY, samt om deres sammenhæng med THERMIE-programmet:

1. Hvor mange bevillinger har der været opført til EU-støtteprogrammerne THERMIE, SAVE og SYNERGY i de forløbne fem år?
2. Hvordan har bevillingerne været fordelt på områderne »energibesparelser«, »fornyelige energikilder«, »fossile brændstoffer« og »internationalt samarbejde«?
3. Hvordan har EU-støtten til THERMIE-, SAVE- og SYNERGY-programmerne i de forløbne fem år været fordelt på de enkelte EU-medlemsstater?

4. Hvor store har personaleudgifterne til forvaltningen af EU-støtteprogrammerne THERMIE, SAVE og SYNERGY været i de forløbne fem år?
5. I hvilket omfang er SAVE- og SYNERGY-programmerne og THERMIE-programmet komplementære? På hvilke områder supplerer de tre støtteprogrammer hinanden, på hvilke områder overlapper de hinanden?
6. Kan Kommissionen tilsende mig den eksisterende costbenefitanalyse for hvert enkelt af de tre programmer?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(den 26. juli 1996)

Kommissionen kan hermed videregive følgende oplysninger, som supplement til sit svar af 9. april 1996⁽¹⁾:

1. Bevillingerne til THERMIE, SAVE og SYNERGY-programmerne har de sidste fem år været som følger:
(mio. ECU)

	1991	1992	1993	1994	1995 (*)	I alt
THERMIE	145	161	174	182	145	807
SAVE	4	5	10	10	7	36
SYNERGY	5	6	6	7	9	33

2. Tabellen nedenfor viser midlernes fordeling pr. sektor i samme periode:

THERMIE:

(mio. ECU)

	1991	1992	1993	1994	1995 (*)	Total
RUE ⁽¹⁾	47	45	59	58	43	252
RES ⁽²⁾	42	43	43	54	41	223
FF ⁽³⁾	56	73	72	70	61	332
Internationalt Samarbejde (indikativt)	⁽⁴⁾ (3,5)	⁽⁴⁾ (8)	⁽⁴⁾ (7)	⁽⁴⁾ (7)	⁽⁴⁾ (1,5)	⁽⁴⁾ (27)
	145	161	174	182	145	807

(*) 1995 vedrører demonstrationsdelen i særprogrammet for ikke-nuklear energi (Joule-THERMIE) under det fjerde rammeprogram for FTU.

⁽¹⁾ RUE = Rational Use Energy (rationel energiudnyttelse)

⁽²⁾ RES = Renewable Energy Sources (vedvarende energikilder)

⁽³⁾ FF = Fossil Fuels (fossile brændstoffer)

⁽⁴⁾ Ikke medtaget i den samlede opgørelse

Bevillingerne til SAVE-programmet vedrørte kun energieffektivitet. Hvad angår SYNERGY-programmet blev midlerne udelukkende anvendt til internationalt samarbejde.

3. Kommissionen fremsender de seneste evalueringsrapporter om de tre programmer direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat. Rapporterne indeholder relevante oplysninger om bevillingerne til de forskellige programmer.

Hvad angår fordelingen blandt medlemsstaterne må det påpeges, at Kommissionen ikke tager hensyn til ansøgenes nationalitet, når den skal udvælge projekter. Dertil kommer, at flere projekter gennemføres inden for rammerne af internationale partnerskabsaftaler med partnere fra flere medlemslande.

4. Evalueringsrapporterne indeholder ligeledes oplysninger om analyse af de menneskelige ressourcer, der kræves til programmets administration.

5. Bemærkningerne om programmernes komplementaritet kan inddeles i to typer:

De tre programmer opererer på forskellige niveauer:

- THERMIE er baseret på Rådets beslutning 94/806/EF⁽¹⁾ og det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling og omhandler kun fasen inden konkurrencefasen i forbindelse med fremme af energiteknologi, dvs. på et lavere trin i kæden i forhold til SAVE og SYNERGY.
- SAVE vedrører næsten udelukkende norm- og lovgivende aktiviteter. Når det giver økonomisk støtte til markedsundersøgelser og informationsformidling og teknologiudbredelse, opererer på et højere trin i forhold til THERMIE.
- SYNERGI har til formål at lette det internationale energipolitiske samarbejde. Dermed udelukkes enhver foranstaltning, som kan modtage støtte under THERMIE-programmet.

De tre programmer komplementerer hinanden på området for effektiv energiudnyttelse:

- THERMIE finansierer demonstration af teknologier og deres udbredelse på de lavere trin i produktionskæden.
- SAVE støtter fjernelse af ikke-teknologiske barrierer og fremme af markedsføring gennem etablering af passende lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer.
- SYNERGI bistår tredjelande med at udarbejde og gennemføre en energipolitik (teknisk bistand, institutionelt samarbejde, kontakter mellem operatører og investorer).

For at denne komplementaritet kan fungere er det meget vigtigt, at industrien og de politiske beslutningstagere har et godt kendskab til de enkelte programmets resultater og behovene på markedet. Derfor organiseres der seminarer og lignende lejligheder til informationsudveksling, nogle gange i fællesskab — skønt det ikke betyder, at der udføres dobbeltarbejde.

6. Hvad cost/benefit-analysen angår, blev SAVE-programmet anvendt til en aktion, der skulle vurdere omkostningseffektiviteten ved forskellige EU-programmer. En konsulent blev udvalgt, Evalueringspartnerskabet, og en cost/benefit-analyse foretaget i perioden 1992-1993. Konsulenten nåede til den konklusion, at det var ganske vanskeligt at måle omkostningerne og fordelene ved forskriftsprogrammer som f.eks. SAVE. Generelt er forskriftsmæssige foranstaltninger mindre omkostningskrævende, men hvis medlemsstaterne anvender dem effektivt kan de være til stor nytte (ikke blot hvad angår energibesparing men også hvad angår en reduktion af CO₂). Konsulentens rapport vil blive fremsendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat.

Kommissionen har foretaget en nærmere vurdering af cost/benefit-analysen af THERMIE-programmet, og vil sende den direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat.

Endelig omhandler evalueringsrapporten også dette problem i relation til SYNERGY-programmet.

(¹) EFT C 183 af 24.6.1996, s. 26.

(²) EFT L 334 af 22.12.1994.

(96/C 345/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0490/96
af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Fællesskabets medunderskrift på fiskeriaftalen mellem Frankrig og Spanien vedrørende fiskeri efter ansjos med pelagiske fiskeredskaber

Meddelelsen fra de fransk-baskiske fiskeres fagforening (CFDT) om, at de afviser den nye aftale mellem Frankrig og Spanien om ansjoskvoterne, som er underskrevet af den franske og den spanske fiskeriminister, hvori de forsikrer om, at de franske fiskerbåde vil fortsætte fiskeriet efter den 20. marts trods det udtrykkelige forbud mod at fiske med pelagiske fiskeredskaber mellem den 20. marts og den 1. juni, har naturligt nok fremprovokeret en protest fra formanden for den tilsvarende spanske fagforening, som har anmodet de respektive indblandede regeringer om at intervenere og få aftalen gennemført.

I betragtning af den kompetence, som Den Europæiske Union har i fiskerisager, ville det være betimeligt, om Kommissionen redegjorde for sin holdning til at medunderskrive bilaterale fiskeriaftaler mellem medlemsstater, og for hvordan den kan medvirke til at ændre nævnte franske fagforenings udfordrende holdning, som truer med et hedt forår og med ikke at ville respektere nævnte mellemstatslige aftale.

Vil Kommissionen ligeledes oplyse, om den er parat til at støtte omlægningen af den franske pelagiske fiskerflåde, som er overdimensioneret og har udtømt sine ressourcer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(2. april 1996)

Den aftale mellem Frankrig og Spanien, det ærede medlem henviser til, blev godkendt af Rådet i 1991 og er blevet fornyet siden 1992 på en for de involverede parter tilfredsstillende måde.

Det henhører under de berørte medlemsstaters kompetence at sørge for, at denne bilaterale aftale, der i øvrigt er forenelig med EF-bestemmelserne, overholdes. Kommissionen kan kun tilskynde de to medlemsstaters myndigheder til, at de træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå, men den vil ikke foreslå at indføje aftalens bestemmelser i EF-lovgivningen, undtagen hvis de undertegnende parter anmoder herom.

Det skal bemærkes, at der i de flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflåder under strukturpolitikken for fiskeriet fastsættes mål, som skal nås med henblik på at tilpasse flådernes kapaciteter til de til rådighed stående ressourcer, og at de nødvendige midler hertil er afsat under det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF). Disse mål er dog endnu for generelle til, at de specifikt kan bringes i anvendelse for de franske pelagiske fartøjer, der driver ansjofiskeri i Biscayabugten.

(96/C 345/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0503/96

af **Cristiana Muscardini (NI)** til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Godstransportens fordeling på de forskellige transportformer

Det fremgår af det statistiske materiale, der er vedføjet Kommissionens meddelelse om den fælles transportpolitiske fremtidige udvikling, at den procentuelle fordeling af godstransporten i Fællesskabet i 1990 så ud som følger:

— jernbane: 15,4%; landevej: 69,9%; indre vandveje: 9,2%,

med en stadig stigning for landevejstransportens vedkommende, idet denne var steget fra 50,6% i 1970 til 69,9% i 1990, mens jernbanetransporten i samme periode var aftaget fra 27,8% til 15,4%.

Denne situation skyldes sandsynligvis jernbaneforvaltningernes langsommelige bureaukrati, som forsinket vareleveringen i forhold til leveringen med landevejstransport. Endvidere er situationen årsag til øget miljøforurening som følge af giftige udstødningsgasser, og på visse ugedage giver den meget tæt trafik på de store motorvejsforbindelser med et stadig stigende antal tunge køretøjer og forstyrrelser og forsinkelser i passagertrafikken.

Mener Kommissionen ikke

1. at der snarest muligt bør foretages en teknisk harmonisering af landevejskøretøjer og især af kombineret transport?
2. at der bør stilles forslag om interoperabilitet mellem højhastighedstog for at muliggøre en modernisering af godstransporten og gøre den hurtigere?
3. at begrænsningen af landevejstransport og fremme af jernbanetransport bør være en af prioriteringerne i forbindelse med udformningen af en fælles transportpolitik, netop for at sikre en bæredygtig mobilitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(7. maj 1996)*

Kommissionen er klar over, hvor vigtig kombineret transport er for den fælles transportpolitik og især over nødvendigheden af at udvikle jernbanegodstransporten. Derfor er Kommissionen allerede kommet med foreslag til Rådet og har selv iværksat en række foranstaltninger, f.eks. åben adgang til jernbaneinfrastrukturen ved direktiv 91/440/EØF ⁽¹⁾ og pilotprojekter om kombineret transport (PACT). Foranstaltningerne, som har til formål at forbedre kvaliteten og skabe nye transportlinier inden for kombineret transport, er en stor succes.

Vedrørende den tekniske harmonisering af landevejskøretøjer, har Rådet vedtaget en række af de lovgivningsmæssige foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået med hensyn til godkendelse af motorkøretøjer, periodisk kontrol af køretøjer og krav til de køretøjer, der anvendes, såsom fastsættelse af grænser for størst tilladt vægt og dimensioner, hastighedsbegrænsninger og kontrolapparater til registrering af førerens køre- og hviletid. Især kan det nævnes, at standarderne for vægt og dimensioner har haft indflydelse på de tekniske standarder, der er udviklet for udstyret til kombineret transport, f.eks. containere og veksellad. Kommissionen vil undersøge, om en yderligere harmonisering er nødvendig for at fremme den kombinerede transport i Europa.

Med hensyn til interoperabilitet mellem højhastighedstog, så har Kommissionen, efter eget forslag ⁽²⁾ og Rådets fælles holdning ⁽³⁾, nu sit forslag til genbehandling efter Parlamentets anden behandling den 16. april 1996.

Kommissionen er helt enig i, at det er nødvendigt at flytte landevejstransporten af passagerer og gods over på de øvrige transportveje. Det er givet, at fremme af jernbane- og kombineret transport, samt transport ad vandveje, som er blandt de vigtigste mål i den fælles transportpolitik, vil bidrage til en optimering af transportsystemet og garantere en varig mobilitet, navnlig ved en større respekt for miljøet, en bedre trafiksikkerhed og en aflastning af landevejsforbindelserne.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 24.8.1991.

⁽²⁾ EFT C 203 af 8.8.1995.

⁽³⁾ EFT C 356 af 30.12.1995.

(96/C 345/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0556/96**af Gianni Tamino (V) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Ulovlig import i Italien af kamphunde med henblik på ulovlige væddemål

Politiet i Trieste og Udine er ved at foretage en undersøgelse vedrørende hundekampe, der er blevet afholdt i de forskellige provinser med henblik på væddemål, hvilket er i strid med italiensk lov. Nogle af disse kamphunde, som kan koste op til 5 millioner lire stykket, skulle være kommet fra Slovenien og Kroatien.

Har Kommissionen kendskab til ovennævnte?

Agter Kommissionen at udvirke, at de italienske myndigheder standser selv midlertidig import fra tredjelande af hunde af typen Rottweiler, Pittbull og andre racer, der almindeligvis anvendes af forbryderorganisationer til hundekampe?

Hvilke forholdsregler kan Fællesskabets veterinærinspektorat tage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(1. april 1996)*

Kommissionen har ikke kendskab til politiundersøgelser vedrørende hundekampe, der arrangeres med henblik på væddemål i smug i Italien. Spørgsmål om hundenes generelle velfærd henhører i modsætning til hundenes velfærd under transport fortsat under medlemsstaternes ansvar.

Kommissionen beklager enhver form for dyremishandling og ganske særligt organiserede hundekampe. Den har dog ikke planer om at forelægge forslag til at forbyde indførsel af nogen særlige hunderacer.

Kommissionen kan kun gentage sin tidligere opfordring til medlemsstaterne til at få afskaffet sådanne skandaløse arrangementer (jf. Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2995/92 fra Muscardini ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ EFT C 86 af 26.03.1993.

(96/C 345/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0592/96

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(11. marts 1996)

Om: Genanvendelse af cadmium

Det fremgår af Europarådets brochure om cadmium i fødevarer, at genanvendelsen af cadmium i Europa kun skdør omkring 5% mod 15-20% i De Forenede Stater.

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor denne procentsats er så lav, samt om den har nogen forslag til, hvordan genanvendelsen af cadmium kan øges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(24. maj 1996)

I sin meddelelse til Rådet fra 1987 ⁽¹⁾ havde Kommissionen allerede fastslået, at både mennesker og miljø i højere grad end før udsættes for cadmium, og at denne udvikling visse steder har nået et foruroligende omfang, hvorfor det var nødvendigt at begrænse cadmiumforureningen.

Kommissionen råder ikke over detaljerede oplysninger om genanvendelsen af cadmium.

Kommissionen er ikke overbevist om, at ansparing til genanvendelse af cadmium er noget effektivt middel til beskyttelse af miljøet. Der synes ikke at findes videnskabeligt pålidelige metoder, der gør det muligt at skelne mellem genbrugscadmium og nyt cadmium. Fællesskabsbestemmelserne med sigte på at begrænse anvendelsen af cadmium i produkter kan derfor alt for nemt omgås gennem uautoriseret benyttelse af nyt cadmium. Genbrug af cadmium i produkter bliver først acceptabelt, når disse indgår i handelen i form af et lukket kredsløb. I denne forbindelse bør det bemærkes, at genanvendelse af cadmium allerede praktiseres i forbindelse med batterier i medfør af Rådets direktiv nr. 91/157/EØF af 16. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer ⁽²⁾.

Kommissionen har derfor ikke nogen generel politik for ansparing til genanvendelse af cadmium. Dog vil den i henhold til Parlamentets og Rådets direktiv nr. 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ⁽³⁾ nærmere undersøge muligheden for en harmonisering af de enkelte landes bestemmelser vedrørende genbrug af forskellige ind-pakninger, for eksempel ølkasser, der indeholder cadmium, og den vil i 1998 nærmere undersøge mulighederne for genanvendelse af visse produkter med indhold af cadmium, hvis udnyttelse nu er begrænset af Rådets direktiv nr. 91/338/EØF ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ KOM(87) 165 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 186 af 12.7.1991, s. 59; om ændring af Rådets direktiv nr. 76/769/EØF af 27.7.1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater — EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

(96/C 345/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0631/96
af Jaime Valdivielso de Cué (PPE) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Det fremtidige merværdiafgiftssystem og underskuddet i forbindelse med anvendelsen af den nuværende overgangsordning

Ved etableringen af Den Europæiske Unions indre marked, som trådte i kraft den 1. januar 1993, indførtes et nyt merværdiafgiftssystem for handelen mellem medlemsstaterne.

Systemet skulle gælde i en overgangsperiode, og momsens skulle afregnes af den endelige køber. Kommissionen skulle inden udgangen af 1994 forelægge forslag med henblik på en endelig momsordning, som skulle træde i kraft i begyndelsen af 1997. Kommissionen har imidlertid til dato ikke offentliggjort noget forslag. Det er nu ikke muligt at overholde tidsplanen for vedtagelse af et endeligt merværdiafgiftssystem, som skitseret i det sjette momsdirektiv. Et sådant ville tidligst kunne træde i kraft i 1998. Hvornår agter Kommissionen at forelægge et forslag til direktiv?

Den nuværende overgangsordning udviser trods harmoniseringen et stort underskud, idet de medlemsstater, der er nettoeksportører af goder inden for Den Europæiske Union lider alvorlige tab i forhold til de stater, hvor det modsatte er tilfældet. Eksportvirksomhederne får således krav på refusion fra skattemyndighederne af den moms, de har erlagt i de forudgående led. Denne situation forværres yderligere af, at de pågældende skattemyndigheders momsindtægter er begrænsede som følge af erhvervslivets internationale virksomhed.

Et af den fælles momsordnings lovpriste fortrin er neutraliteten, som bør udbygges og gøres reel. Det er nødvendigt at fjerne den forvridding og det faktiske underskud, der forårsages af den nuværende overgangsordning i de lande og områder, som bidrager mest til internationaliseringen og sammenvævningen af Den Europæiske Unions økonomi, ved udstyre momsreglerne med de mekanismer, der er nødvendige hertil.

Hvilke forslag agter Kommissionen i givet fald at stille vedrørende momsordningen, og hvilke mekanismer har den udformet med henblik på at undgå den anførte forvridding?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(29. maj 1996)

Selve princippet om overgang til en endelig afgiftsordning er blevet nedfældet formelt i artikel 28 L i det sjette momsdirektiv ⁽¹⁾, der indeholder følgende bestemmelse: »Overgangsordningen erstattes af en endelig afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne, hvorefter afgifterne i princippet skal pålægges de leverede goder og de præsterede tjenesteydelser i oprindelseslandet«.

Kommissionen har i sin beretning om virkningerne af overgangsordningen for samhandelen mellem medlemsstaterne ⁽²⁾ klart vist, at den nuværende ordning er mangelfuld og har tilkendegivet, at den agter at råde bod herpå ved at fremsætte en række forslag til den endelige momsordning.

Det viste sig meget hurtigt, at man med sådanne forslag ikke kunne nøjes med blot at foretage en revision af de afgiftsregler, der var indført for overgangsperioden, men at der tværtimod skal udføres et tilbundsgående arbejde vedrørende selve de principper, der ligger til grund for hele det fælles momssystem.

Dette arbejde har vist sig at være af et sådant omfang, at Kommissionen ikke har kunnet fremlægge sine forslag før den 31. december 1994, således som det oprindeligt var fastsat i artikel 28 L. Det var nemlig nødvendigt at undersøge et maksimum af muligheder, således at man på et velunderbygget grundlag kan finde frem til den løsning, der er mest velegnet til at sikre et effektivt momssystem, der er tilpasset enhedsmarkedets krav.

På baggrund af det ovenstående agter Kommissionen i nær fremtid at forelægge et dokument, hvori den i store træk redegør for den ordning, som den vil foreslå, ligesom den også vil fremlægge sit arbejdsprogram for gennemførelsen af den endelige ordning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/388/EØF (EFT L 145 af 13.6.1977), således som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF (EFT L 376 af 31.12.1991).

⁽²⁾ KOM(94) 515 endelig udg.

(96/C 345/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0746/96**af Carl Lang (NI) til Kommissionen**

(26. marts 1996)

Om: Virksomhedsflytninger og -lukninger

Danone-koncernen, som har haft stort overskud i flere år, har for nylig meddelt, at den vil lukke sit produktionsanlæg i Seclin i Nordfrankrig, selvom også dette viste overskud, hvorved 169 mennesker således mister deres arbejde.

Det lader ikke blot til, at denne lukning er en flytning, men ligeledes til, at den omtalte virksomhed anmoder om statsstøtte for at gennemføre, hvad den kalder »omstrukturering«. Den forbereder sig endvidere på at investere henvend 400 millioner francs i Sydafrika måske tiltrukket af nyheden om, at der skal oprettes et frihandelsområde mellem Unionen og dette land. Endvidere befinder denne fabrik sig i en støtteberettiget region under mål 2 i EFRU.

1. Tillader Kommissionens konkurrencepolitik statsstøtte til sunde virksomheder og offentlig finansiering af private koncerners konkurrencepolitik?
2. Kommissionen bedes angive tal for den reelle virkning af anvendelsen af strukturfondbevillinger inden for den pågældende sektor, eftersom de med al tydelighed ikke opfylder målet om at hindre industritilbagegang og tiltrække virksomheder?
3. Er det rigtigt, at Den Europæiske Union skulle være lige ved at indgå en frihandelsaftale med Sydafrika, og derefter med et andet land eller geografiske zoner uden på forhånd at undersøge den samlede og sektorbestemte indvirkning på medlemsstaternes økonomier og Unionens politikker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(24. april 1996)

Kommissionen tillader kun statsstøtte til virksomheder i forbindelse med de undtagelser, der er fastsat i EF-traktaten. Kommissionen offentliggør systematisk rammebestemmelser for, hvorledes disse undtagelser kan bringes i anvendelse. Specielt gælder det, at statsstøtte til virksomheder kun kan godkendes, hvis den er nødvendig for at opfylde et EF-mål såsom miljøbeskyttelse, udvikling af små og mellemstore virksomheder (SMV) eller regionalpolitik.

Angående strukturfondenes interventioner i egne med industriel tilbagegang, præciserer Kommissionen, at disse interventioner specielt er beregnet på selvstændige små og mellemstore virksomheder og ikke på omstrukturering af store koncerner. Deres betydning for mål 2-området Nord-Pas-de-Calais er stor på trods af en dårlig konjunktur. Således har man konstateret, at beskæftigelsestilbagegangen i industrisektoren er stagneret (-1,2% i 1994 mod et gennemsnit på -2,9 fra 1990 til 1993), og at beskæftigelsen i den tertiære sektor øges betydeligt (+3,2% i 1994 mod +2,6% i gennemsnit på landsplan).

Endelig er det ikke sandt, at EU er ved at indgå en frihandelsaftale med Sydafrika. Der er principiel enighed om at indlede forhandlinger, men disse er endnu ikke startet. Derimod har Kommissionen i henhold til konklusionerne fra 1995 forelagt Rådet en analyse af en sådan aftales indvirkning på EF-politikkerne og af dens forenelighed med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler. Denne første analyse vil blive fulgt op af grundigere sektorbestemte undersøgelser, efterhånden som selve forhandlingerne skrider frem.

(96/C 345/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0847/96**af Iñigo Méndez de Vigo (PPE) til Kommissionen**

(12. april 1996)

Om: Finansiering af Samhørighedsfonden

I løbet af 1996 vil Kommissionen undersøge de endelige budgetoplysninger for 1995 fra de medlemsstater, der får støtte fra Samhørighedsfonden, for at efterprøve, om disse medlemsstater har opfyldt målsætningerne for kontrol med det offentlige underskud som fastsat af Rådet for det pågældende år. Hvis en medlemsstat ikke har

overholdt det for 1995 af Rådet fastsatte mål, vil Kommissionen afbryde finansieringen via Samhørighedsfonden af nye projekter eller nye faser i igangværende projekter.

Gennemføres denne undersøgelse under streng hensyntagen til de økonomiske indikatorer, eller vil den tage hensyn til, om der har været en positiv udvikling i de pågældende stater, selv om de ikke præcist har opfyldt målene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(25. juni 1996)

I september 1994 fastslog Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104 C, stk. 6, at af de fire medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden, havde Grækenland, Portugal og Spanien for store underskud på statens finanser. Rådet fastsatte det årlige mål for 1995-underskuddet i forhold til bruttonationalproduktet (BNP) på følgende måde for hver medlemsstat

Grækenland	10,7%
Portugal	5,8%
Spanien	5,9%

Kommissionen har undersøgt disse medlemsstaters budgetresultater for 1995 under hensyntagen til de data, medlemsstaterne indsendte i marts 1996, og har nået følgende konklusioner:

Grækenland

Den 14. maj 1996 meddelte Kommissionen som led i sin forårsprognose for økonomien, at Grækenlands underskud på statens finanser var på 9,2% af landets BNP i 1995. For 1995 kan det derfor konkluderes, at det græske underskud på statens finanser lå inden for det af Rådet anbefalede mål for det år.

Portugal

Den 14. maj 1996 meddelte Kommissionen som led i sin forårsprognose for økonomien, at Portugals underskud på statens finanser var på 5,4% af landets BNP i 1995. For 1995 kan det derfor konkluderes, at det portugisiske underskud på statens finanser lå inden for det af Rådet anbefalede mål for det år.

Spanien

Den 14. maj 1996 meddelte Kommissionen som led i sin forårsprognose for økonomien, at Spaniens underskud på statens finanser var på 5,8% af landets BNP i 1995. For 1995 kan det derfor konkluderes, at det spanske underskud på statens finanser lå inden for det af Rådet anbefalede mål for det år.

Kommissionen vil derfor fortsætte med at godkende nye projekter eller for store projekter i flere faser, nye projektfaser i Grækenland, Portugal og Spanien, indtil der som planlagt er gennemført en ny vurdering af underskuddet i disse medlemsstater i efteråret 1996.

(96/C 345/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0858/96

af Alfred Lomas (PSE) til Kommissionen

(12. april 1996)

Om: Atomreaktorer

Kan Kommissionen oplyse mig om, hvor mange atomreaktorer, som anvender højtberiget uran, der i øjeblikket er i drift i EU-landene og for hver af disse reaktorer angive beliggenheden, mængden af det højtberigede uran der anvendes, starten på driften, forventet antal af yderligere driftsår og driftsmyndigheden (f.eks. selskab, universitet)?

Vil Kommissionen ligeledes oplyse, hvor stor den samlede mængde højtberiget uran i programmet er, hvorvidt nogen af reaktorerne i den forløbne tid har mistet noget højtberiget uran, og om alle reaktorer i hele driftsperioden har været omfattet af sikkerhedsbestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(3. juli 1996)

I Fællesskabet er 50 forskningsreaktorer og kritiske opstillinger underkastet sikkerhedsbestemmelserne i Euratom-traktatens kapitel 7.

Af disse anlæg var 23 oprindelig konstrueret til at anvende uran med berigning på over 20% (højberiget uran). Det skal imidlertid bemærkes, at mange af disse anlæg allerede er eller er ved at blive konverteret til lavtberiget uran som led i det USA-sponsorerede program for reduceret berigning til forsknings- og testreaktorer (RERTR), som i vid udstrækning støttes af operatørerne af forskningsreaktorer i Fællesskabet.

Mængden af nukleart brændsel i kernen af disse anlæg afhænger af deres størrelse og formål, men det drejer sig typisk om flere kg uran.

Alle disse anlæg har lige siden Euratom-traktaten fik virkning for hver enkelt af dem, været underlagt denne traktats sikkerhedsbestemmelser og Den Internationale Atomenergiorganisations sikkerhedsbestemmelser. Kommissionen er forvisset om, at intet højberiget uran, der er anvendt i disse anlæg, er blevet brugt til andre formål i det tidsrum, hvor anlæggene var underlagt Euratoms sikkerhedsbestemmelser (Euratom-traktatens artikel 77, litra a)), og der derfor ikke i den pågældende periode er forsvundet højberiget uran.

I nedenstående tabel anføres navn, operatør og beliggenhed for disse anlæg:

Anlæggets navn	Operatør	Beliggenhed
Harmonie	CEA Cadarache	Saint Paul lez Durance (F)
Scarabee	CEA Cadarache	Saint Paul lez Durance (F)
Minerve	CEA Cadarache	Saint Paul lez Durance (F)
Ulysse	CEA Saclay	Saclay (F)
Orphee	CEA Saclay	Saclay (F)
RHF	Institute Lane Langevin	Grenoble (F)
Siloe, Siloette	CEA Grenoble	Grenoble (F)
University Strasbourg	University Strasbourg	Strasbourg (F)
Imperial College	Imperial College	Ascot (UK)
Ri. Sar. Graz	Argonaut Reaktor Graz	Graz (A)
BR2	SCK Mol	Mol (B)
FRJ2	Forschungszentrum Jülich	Jülich (D)
FRG-1/2	GKSS	Geesthacht (D)
FRM	TU München	Garching (D)
BER-2	Hahn-Meitner-Institut	Berlin (D)
STR	PTB Braunschweig	Braunschweig (D)
ZLFR	Hochschule Zittau/Görlitz	Zittau (D)
Tapiro	ENEA	Casaccia (IT)
IRI HOR	TU-IRI Delft	Delft (NL)
CCR-HFR	ECN	Petten (NL)
ECN-LFR	ECN	Petten (NL)
R2-0	Studsvik Nuclear	Studsvik (S)
LNETI	Laboratório Nacional de engenharia e tecnologia industrial	Sacavém (P)

(96/C 345/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0869/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(12. april 1996)**Om: Transporttelematik*

Kommissionens meddelelse (KOM(94)0469) om transporttelematik i Europa skal fastlægge de nødvendige foranstaltninger til udvikling af telematikinfrastruktur inden for alle transportmåder og fremsætte gennemførelsesforslag, som giver mulighed for:

- at gøre transportoperationerne mere effektive, sikrere og mindre forurenende,
- at åbne transportmarkedet for telematik tjenester, der øger erhvervslivets effektivitet,
- at tilskynde til nye offentligt-private partnerskaber til implementering af telematik i transportsektoren.

Der foreligger allerede telekommunikationsteknologier med europæiske standarder, der som bekendt egner sig udmærket til konkrete telematikanvendelser i transportsektoren. Med henblik på at fremme sikkerheden, mindske miljøforureningen, forhindre trafikpropper og forbedre udnyttelsen af køretøjer, anser Kommissionen det da ikke for nødvendigt hurtigst muligt at tilvejebringe en passende politisk ramme og udvikle forudsætningerne for en sådan anvendelse på europæisk plan og dernæst i videst muligt omfang overlade gennemførelsen af systemerne til det private initiativ?

Cost-benefit evalueringer på mikroøkonomisk plan er til fordel for udviklingen af private initiativer, medens analyserne på det makroøkonomiske plan indebærer ubestemmelige politiske og sociale dimensioner; drøftelsen om mål, gennemførelsesbestemmelser og konsekvenser skal ske på en så objektiv måde som muligt under hensyntagen til alle involverede parter mening.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(24. maj 1996)*

Kommissionen er overbevist om at telematikanvendelser i transportsektoren indebærer betydelige fordele for samfundet og for europæisk økonomi. Det fremgår også af resultaterne af den forskning og teknologiudvikling (FTU) der er gennemført under det tredje rammeprogram.

Kommissionen tog allerede initiativet til den politiske debat i hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse ⁽¹⁾. Gruppen af fremtrædende personligheder inden for informationssamfundets applikationer ⁽²⁾ har fundet frem til telematikanvendelser for vej- og lufttransport inden for de 10 højt prioriterede områder. Det Europæiske Råd tilsluttede sig disse anbefalinger på Korfu, og i Essen gav det sin støtte til rapporten fra gruppen på højt niveau om transport og energi ⁽³⁾. Denne rapport omfattede også netstyring ved hjælp af kommunikations- og informationsteknologi af europæisk interesse.

For at følge op på denne politiske udvikling har Kommissionen i en meddelelse om emnet fremlagt en skitse til en handlingsplan med fire hovedpunkter: teknisk harmonisering samt juridiske og organisatoriske foranstaltninger der er nødvendige for at få sat gang i udviklingen af telematikinfrastruktur og telematik tjenester, beskrivelse af projekter af fælles interesse der kan få støtte fra budgettet for de transeuropæiske net, videreførelse af forsknings- og teknologiudviklingsindsatsen og samordning af alle berørte parter bestræbelser.

Både Parlamentet og Rådet har reageret positivt herpå i tre resolutioner ⁽⁴⁾. Desuden har Rådet i sine fælles holdninger til fastlæggelsen af retningslinjer for transport- ⁽⁵⁾ og telenettene ⁽⁶⁾ medtaget supplerende aspekter vedrørende telematik til netstyring (transport) og til værdiskabende informationstjenester (tele). Dertil kommer at en betragtelig del af det fjerde FTU-rammeprogram i afsnittet om telematikanvendelser ⁽⁷⁾ omhandler transporttelematik.

I Kommissionens nylige forslag om styrkelse af det fjerde rammeprogram er telematik-elementet medtaget i alle transportrelaterede task-forcer ⁽⁸⁾.

Det er hermed tydeligt at man er kommet langt i den politiske debat og med den politiske ramme — samt med finansieringsstøtte og FTU-støtte. Dertil kommer at Kommissionen i sin handlingsplan om informationsamfundet ⁽⁹⁾ har meddelt at den har til hensigt at foreslå harmoniseringsforanstaltninger og andre tiltag der kan skabe et stabilt miljø for den private sektor.

Endelig har Kommissionen efter den seneste rådsresolution nedsat en gruppe af højtstående tjenestemænd fra medlemsstaterne der i samspil med alle andre berørte parter vil bistå med at udpege hvilke foranstaltninger der først og fremmest må tages fat på til støtte for etableringen af telematikanvendelser på kort og mellemlangt sigt.

For at lette diskussionen herom vil Kommissionen inden længe rapportere om resultaterne af FTU-indsatsen og andre tekniske, økonomiske og sociale foranstaltninger.

- (¹) KOM(93) 700.
 (²) »Europa og det globale informationssamfund — Anbefalinger til Det Europæiske Råd«. Slutrapport fra Bangemann-gruppen, maj 1994.
 (³) »Transeuropæiske net — Gruppen af personlige repræsentanter for stats- og regeringscheferne — Rapport til Det Europæiske Råds møde i Essen.« Slutrapport fra Christophersen-gruppen, december 1994.
 (⁴) — Europa-Parlamentets resolution, 29.6.1995 (PE 212.659/fin).
 — Rådets resolution om telematik i trafikken, 24.10.1994 — EFT C 309, 5.1.1994.***
 — Rådets resolution om implementering af telematik i vejtransportsektoren, 23.5.1995 — EFT C 264, 11.20.1995.
 (⁵) Fælles holdning til retningslinjerne for det transeuropæiske transportnet, 23.9.1995 EFT C 331, 8.12.1995.
 (⁶) Fælles holdning til retningslinjerne for transeuropæiske telenet, 21.3.1996.
 (⁷) EFT L 334 af 22.12.1994.
 (⁸) KOM(96) 12 endelig udgave.
 (⁹) KOM(94) 347.

(96/C 345/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0902/96

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Forsinket iværksættelse af strukturfondene i Italien i perioden 1994-1999

Kommissær Wulf-Mathies oplyste i forbindelse med den italienske budgetminister Mario Arcellis besøg i Bruxelles, at udgifterne fra strukturfonden til Italien i 1994 og 1995 i øjeblikket ser ud til at ligge på et unormalt lavt niveau.

Det lader desuden til, at kun 2,5% af bevillingerne til Syditalien i tidsrummet 1994-1999 er blevet brugt, mens anvendelsesgraden på dette tidspunkt burde ligge på 30%.

Kan Kommissionen give en fuldstændig redegørelse for, hvorledes udgifterne er anvendt i forbindelse med de forskellige mål for strukturfondene i Italien?

Hvilke initiativer har Kommissionen i øvrigt til hensigt at tage i denne forbindelse over for Italien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(25. juni 1996)

Ifølge de seneste oplysninger fra de italienske myndigheder vedrørende den igangværende programmeringsperiode er gennemførelsesorganernes samlede udgifter, der er medfinansieret af strukturfondene, for perioden 1. januar 1994-31. december 1995:

	mio. ECU (¹)	% (²)
Mål 1	1849	5,9
Mål 2	7,9 (³)	0,4
Mål 3	218,6	7,5
Mål 4	11,7	1,3
Mål 5a	169,5	7,7
Mål 5b	23,6	0,5
Det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet	4,3	3,8

(¹) Disse tal omfatter ikke EF-initiativer.

(²) Procenttallet skal ses i forhold til de samlede udgifter, der er programmeret for perioden 1994-1999 (1994-1996 for mål 2).

(³) Frem til den 28.2.1996.

Kommissionen har nu i nogen tid givet udtryk for bekymring vedrørende den mangelfulde gennemførelse af strukturfondsprogrammerne i Italien. Dette er grunden til, at den allerede i 1995 indgik en aftale med de italienske centrale og regionale myndigheder om en pakke foranstaltninger til forbedring af forvaltningen af strukturfondsprogrammerne. Kommissionen betragter denne pakke som afgørende for en forbedret anvendelse af strukturfondsmidlerne i Italien, og den følger nøje gennemførelsen af aftalen.

(96/C 345/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0903/96**af Nel van Dijk (V) til Kommissionen***(23. april 1996)*

Om: Cykler i højhastighedstog

Blandt de to typer højhastighedstog til strækningen Amsterdam — Köln — Frankfurt valgte både de nederlandske statsbaner og de tyske forbundsbaner en type tog (ICE 2.2M), der ikke kan medføre cykler. I øjeblikket er der faciliteter til transport af cykler i ICE-togene. Der vil således være tale om et tilbageskridt.

Dette tilbageskridt er så meget mere bemærkelsesværdigt, som man i stadig højere grad erkender behovet for intermodalitet på transportområdet. Et eksempel herpå er kommissær Kinnocks grønbog, hvori det hedder, at målet med EU's transportpolitik må være »at få etableret net af offentlige personbefordringssystemer, som passer sammen, så passagererne let kan skifte fra tog til bus eller sporvogn eller fra bil eller cykel til offentlig transport, som giver god forbindelse mellem fjerntrafik og nærtrafik«. I højhastighedstogene, der udgør en vigtig del af de transeuropæiske net, synes man nu at negligere dette mål.

1. Er Kommissionen enig i, at jernbaneselskabernes planer om at se bort fra faciliteter til transport af cykler i de fremtidige højhastighedstog er i direkte modstrid med Kommissionens planer om at etablere transportnet, hvori forskellige transportformer kan kombineres med hinanden?
2. Er Kommissionen enig i, at dette er u hensigtsmæssigt, da der er tale om langsigtede investeringer, og man i stadig højere grad anerkender betydningen af miljøvenlige transportmidler, herunder cyklen?
3. Vil Kommissionen henstille til det europæiske jernbaneforbund, de nederlandske statsbaner og de tyske forbundsbaner at ændre planerne således, at der bliver mulighed for at medtage cykler i højhastighedstogene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(28. maj 1996)*

Kommissionen er af den opfattelse, at det er vigtigt at udvikle et integreret transportnet for personbefordring, således at passagerer let kan skifte mellem de forskellige transportformer. Som det ærede medlem ved, er det et af de vigtigste temaer i grønbogen om borgernes transportnet ⁽¹⁾, hvor brugen af cykler i den offentlige transport anerkendes. Derfor er det positivt, at hollænderne har lavet cykelcentre ved mange stationer.

Samtidig ønsker Kommissionen, at en uafhængig forvaltning af jernbanevirksomhederne sikres, således at de kan opfylde borgernes behov, forbedre kvaliteten af tjenesteydelserne og højne effektiviteten. Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner ⁽²⁾ indeholder klare bestemmelser om uafhængig forvaltning, da det af Kommissionen anses for afgørende for jernbanens udvikling. Selvom Kommissionen har stor sympati for det ærede medlems interesse og kan se det fornuftige i at træffe foranstaltninger til transport af cykler i togene, mener den dog, at det er bedst at overlade disse beslutninger til jernbanevirksomhederne.

⁽¹⁾ KOM(95) 601 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 237 af 24.8.1991.

(96/C 345/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0917/96
af Josep Pons Grau (PSE) til Kommissionen
(23. april 1996)

Om: Præsidentvalg i Mauretanien

Den 11. oktober 1996 afholdes der præsidentvalg i Mauretanien.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at medvirke til, at dette valg kan afvikles på tilfredsstillende vis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro

(24. maj 1996)

Kommissionen har modtaget en anmodning om finansiel bistand fra de mauretanske myndigheder med henblik på afholdelsen af parlamentsvalg i oktober 1996. Lederen af Kommissionens delegation i Mauretanien og medlemsstaternes repræsentanter i Nouakchott undersøger i forening om de bidrag som Fællesskabet og andre kapitalydende instanser er blevet anmodet om, kan ydes som en fælles, koordineret støtte.

Når denne undersøgelse er afsluttet, vil Kommissionen meddele om der kan overvejes et positivt svar. Kommissionen modtager mange støtteanmodninger, og det er derfor dens politik at give fortrinsstilling til valg som markerer en ændring i retning af indførelse af demokrati og retsstatslige principper. Dette er baggrunden for det store bidrag som Kommissionen ydede Mauretanien i 1992, og den agter således, inden den tager stilling til de kommende valg, at tage størst mulig højde for muligheden for at koordinere støtten mellem de forskellige kapitalydende instanser.

Under alle omstændigheder forudsætter en eventuel ny finansiel støtte at der sker en forbedring i vilkårene i forhold til tidligere, og ikke mindst at der sker væsentlige fremskridt med hensyn til valgenes kvalitet.

(96/C 345/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0919/96
af Ulpu Iivari (PSE) til Kommissionen
(23. april 1996)

Om: Forenkling af eksportstøtten til levnedsmidler

Der eksporteres levnedsmidler fra Finland til Rusland med eksportstøtte fra EU. Især grænseområderne for eksempel i St. Petersburg drejer det sig om særdeles små partier, når bl.a. kødforarbejdningsvirksomhederne sender deres varer direkte til de enkelte forretninger. For hver enkelt vareparti skal der laves en erklæring, hvilket medfører et enormt papirarbejde. For eksempel skulle en finsk levnedsmiddeltransportør udfylde en formular for et vareparti, som gav 1,43 FIM i eksportstøtte. Udgifterne til sagsbehandlingen af formularen overstiger flere gange denne sum.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at forenkle det besværlige og dyre bureaukrati, som er forbundet med levnedsmiddeltransport til tredjelande i grænseområderne, for at man ikke skal give en særlig erklæring for hver enkelt vareparti?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. juli 1996)

Som supplement til sit svar af 30. maj 1996 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu give følgende oplysninger.

Det er muligt for et land at tillade brug af forenklede procedurer i udførelsesangivelser. For sådanne procedurer findes bestemmelserne vedrørende ufuldstændige angivelser, forenklede procedurer og lokale fortoldningsprocedurer i artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾ og artikel 253 og 279-287 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen ⁽³⁾.

Artikel 289 i forordning (EØF) nr. 2454/93 går videre, idet den giver medlemsstaterne mulighed for at anvende handelsdokumenter eller administrative dokumenter og, hvis en eksport i sin helhed finder sted på én og samme medlemsstats område, at forenkle proceduren yderligere.

En »godkendt eksportør« kan få lov af toldmyndighederne til at gennemføre eksportprocedurerne hos sig selv og anvende handelsdokumenter til at sende varerne til den eksterne grænse.

Hvad angår eksportrestitutionerne skulle der ikke være nogen vanskeligheder mellem ovennævnte procedurer og kravene i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87⁽⁴⁾.

Kommissionen overvejer for øjeblikket i forbindelse med sit arbejde vedrørende forenkling af den fælles landbrugspolitik mulighederne for en yderligere forenkling af bestemmelserne om eksportrestitutioner.

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.7.1996, s. 128.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 14.12.1987.

(96/C 345/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0920/96

af Peter Pex (PPE) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Mangel på ensartede postnumre i Den Europæiske Union

På europæisk plan har man allerede i årevis talt om ensartede postnumre i Den Europæiske Union, uden at der dog er den ringeste udsigt til en løsning herpå endside en gennemførelsesdato herfor.

Efter min opfattelse er den netop skildrede situation utilfredsstillende, fordi udgiverne af lykønskingskort som følge af de eksisterende forskelle i opbygningen af postnumre også må fortrykke forskellige positioner. De nuværende kombinationer af EU-postnumre går lige fra 4 til 8 cifre og bogstaver. Følgen heraf er, at udgivere, som også vil betjene det udenlandske marked, for hver medlemsstat må trykke en anden ramme til postnummeret. Dette medfører naturligvis mange ekstraudgifter.

Kommissionen bedes oplyse, hvor langt man er nået med harmoniseringen af postnumre i Den Europæiske Union?

Er det ikke et spørgsmål af europæisk interesse, at Den Europæiske Union kan optræde som en enhed udadtil netop med ensartede postnumre?

Hvad agter Kommissionen at gøre i forbindelse med mangelen på ensartede postnumre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(31. maj 1996)

Siden begyndelsen af 1986 har Kommissionen regelmæssigt søgt at danne sig et overblik over situationen med hensyn til de postnumre, der anvendes af de offentlige postvæsenet for at finde ud af, i hvilken grad de berørte parter (de ansvarlige forvaltninger, erhvervslivet, den almindelige borger og tjenesteyderne) finder det nødvendigt at nå frem til et europæisk system med ensartede postnumre.

Kommissionen har i den forbindelse undersøgt de aspekter, der er forbundet med automatiseringen af postvæsenet. En af konklusionerne var, at brugerne af postvæsenet ikke fandt en harmonisering af de europæiske postnumre strengt nødvendig.

Kommissionen har i mellemtiden valgt en generel indfaldsvinkel til spørgsmålet om harmonisering og standardisering af tjenesteydelserne, og har givet CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation) mandat til lave en fortegnelse over de vigtigste standarder, der skal udvikles inden for postsektoren. Postvæsenets planlægningsudvalg har sammen med de forskellige berørte parter (erhvervslivet, forbrugerorganisationer, offentlige og private postvæsenet) fundet det hensigtsmæssigt at fastlægge standarder for indholdet og placering af oplysningerne på kuverter, herunder postnumre. Arbejdet vil blive igangsat inden for nær fremtid, da CEN's tekniske udvalg netop har godkendt planlægningsudvalgets rapport.

Kommissionen følger udviklingen nøje i tilfælde af, at det vil være nødvendigt at træffe foranstaltninger til gavn for de europæiske brugere af postvæsenet.

(96/C 345/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0927/96

af Edith Müller (V) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Statsstøtte til Bremer Vulkan i Tyskland

Vil Kommissionen give Europa-Parlamentet fyldestgørende oplysninger om resultatet af dens undersøgelse af misbruget af godkendt statsstøtte til Bremer Vulkan?

Hvilke andre undersøgelser har Kommissionen iværksat af sager med statsstøtte i Tyskland?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at øge og forbedre kontrollen med eventuelt misbrug af godkendt statsstøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(20. maj 1996)

Det er almindelig praksis, at Kommissionen underretter offentligheden om alle de statsstøttesager, der er genstand for en formel undersøgelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, ved at offentliggøre sin beslutning herom i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Ved afslutningen af den formelle undersøgelse træffer Kommissionen en endelig beslutning, enten om bemyndigelse af medlemsstaten til at tildele støtten eller om forbud herimod. Den endelige beslutning offentliggøres igen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Denne praksis vil blive fulgt i sagen om Bremer Vulkan (sag nr. C 7/96).

Kommissionen orienterede endvidere Parlamentets budgetudvalg om sagen den 20. marts 1996 og besvarede spørgsmål herom. Hvis Parlamentet ønsker yderligere oplysninger efter afslutningen af den formelle undersøgelse, vil Kommissionen gerne give disse, for så vidt det er muligt under hensyntagen til princippet om beskyttelse af forretningshemmeligheder.

I henhold til EF-traktatens artikel 93 har Kommissionen en fast forpligtelse til at undersøge statsstøttesager, og Bremer Vulkan-sagen skal ses i denne sammenhæng. I 1995 undersøgte Kommissionen 1 279 statsstøttesager vedrørende alle medlemsstater. Der foreligger ikke statistikker for de enkelte medlemsstater. Kommissionen vil gerne pointere, at undersøgelse af statsstøttesager og indledning af formelle undersøgelser generelt ikke kan betragtes som udtryk for ulovlig praksis i en medlemsstat eller en virksomhed.

Da Bremer Vulkan-sagen stadig befinder sig i den indledende undersøgelsesfase er det for tidligt at udtale sig om, hvorvidt Kommissionen vil tage skridt til at intensivere kontrollen med anvendelsen af den tildelte statsstøtte. Den tyske regering har meddelt Kommissionen, at virksomheden har misligholdt forpligtelserne til at aflægge rapport, og at Kommissionen som følge heraf er blevet fejlagtigt informeret. De tyske myndigheder har derfor indledt undersøgelser i henhold til den tyske straffelov.

(96/C 345/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0930/96

af Jonas Sjøstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Levnedsmiddeltransporter mellem Norge og Sverige

Som følge af det svenske medlemskab af EU er der opstået problemer for levnedsmiddeltransporterne mellem Norge og Sverige. Eftersom EU kun har godkendt tre kontrolstationer for levnedsmidler ved den norsk-svenske grænse, nemlig fra Narvik til Kiruna og fra Trondheim til Östersund samt et yderligere sted i Värmland, har dette bl.a. forårsaget, at det nu ikke længere er muligt at transportere fisk og kød over grænsen langs Europavej 12. Tidligere har levnedsmidler kunnet transporteres ad Europavej 12 fra Mo i Rana i Norge via Tämnaby og Umeå i Sverige og via Finland videre til den russiske grænse.

Hvilket initiativ agter Kommissionen at tage for at fjerne ovennævnte gener, som opstår i samhandelen mellem Norge og Sverige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(20. juni 1996)

Inden for veterinærkontrol af animalske produkter er der vedtaget overgangsforanstaltninger som følge af Finlands og Sveriges tiltrædelse (Kommissionens beslutning 94/958/EF ⁽¹⁾, ændret ved beslutning 95/82/EF ⁽²⁾, og Kommissionens beslutning 95/157/EF ⁽³⁾). Ved disse beslutninger er der midlertidigt fastlagt overgangssteder, som er knyttet til kontrolsteder, eller der er godkendt foreløbigt udvalgte grænsekontrolsteder. Disse overgangsforanstaltninger har begrænset de vanskeligheder, der er forbundet med, at Norge ikke har tiltrådt Fællesskabet.

Det er planen, at Norge i fremtiden overtager gældende fællesskabsret inden for veterinærkontrol. En sådan løsning vil fjerne alle problemer. For øjeblikket er der drøftelser i gang herom i instanserne inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

⁽¹⁾ EFT L 371 af 31.12.1994.

⁽²⁾ EFT L 66 af 24.3.1995.

⁽³⁾ EFT L 103 af 6.5.1995.

(96/C 345/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0932/96

af Shaun Spiers (PSE) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Foderstoffer

Hvilke EU-bestemmelser findes der om fodring af:

1. drøvtyggende husdyr
2. andre husdyr
3. fjerkræ
4. dambrugsfisk

med biprodukter fra dyr og fjerkræ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(3. juni 1996)

Handelen med foderstoffer inden for EF er underkastet strenge regler med hensyn til mærkning, brug af tilsætningsstoffer og råvarer, tilstedeværelse af forurenende stoffer samt godkendelse og inspektion af foderstoffabrikker. Disse regler gælder for alle foderstoffer, der fremstilles til dyrearter bestemt til konsum.

Hvad dyre- og folkesundheden angår, er kravene til fremstilling af foderstoffer fastsat i forskellige EF-forskrifter:

- Rådets direktiv 90/667/EØF ⁽¹⁾ om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk. Dette direktiv stiller nøje hygiejnekrav til indsamling og transport af animalsk affald, hygiejnekrav til destruktionsanstalter og mikrobiologiske krav vedrørende produkterne efter forarbejdning.
- Kommissionens beslutning 92/562/EØF ⁽²⁾ om godkendelse af alternative varmebehandlingssystemer til forarbejdning af højriskostoffer.
- Kommissionens beslutning 94/382/EØF ⁽³⁾ (senest ændret ved beslutning 95/29/EF ⁽⁴⁾) om godkendelse af alternative varmebehandlingssystemer til forarbejdning af animalsk affald fra drøvtyggere med henblik på inaktivering af spongiform encephalopati-agenser. Denne beslutning forbyder især benyttelse af et bestemt afsmeltningssystem (kontinuerligt tilsat fedtstof) og giver nye tids- og temperaturparametre for alle de øvrige systemer, der er godkendt efter beslutning 92/562/EØF til forarbejdning af drøvtyggermateriale.

- Kommissionens beslutning 94/381/EF⁽⁵⁾ om bestemte beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til bovin spongiform encephalopati og opfodring af protein af pattedyr. Denne beslutning forbyder opfodring af protein af pattedyrsvæv til drøvtyggere.
- Kommissionens beslutning 91/516/EØF⁽⁶⁾ om listen over råvarer, som det er forbudt at anvende i foderblandinger. Listen omfatter materiale som fæces, urin, læder og læderaffald.

⁽¹⁾ EFT L 363 af 27.12.1990. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽²⁾ EFT L 359 af 09.12.1992. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽³⁾ EFT L 172 af 07.07.1994.

⁽⁴⁾ EFT L 38 af 18.02.1995.

⁽⁵⁾ EFT L 172 af 07.07.1994.

⁽⁶⁾ EFT L 281 af 09.10.1991.

(96/C 345/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0937/96

af Shaun Spiers (PSE) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Bevillinger på budgettet til veterinærinspektører

Da Rådet vedtog direktiv 95/29/EF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport, henviste man til, at det var vigtigt, at der blev ansat yderligere veterinærinspektører i Kommissionen, som skulle føre tilsyn med gennemførelsen og håndhævelsen af dette direktiv.

Kan Kommissionen bekræfte, at der er afsat tilstrækkelige bevillinger på budgettet til disse yderligere inspektører, og hvor mange er i bekræftende fald allerede blevet udnævnt, og hvor mange vil blive ansat inden for den nærmeste fremtid?

⁽¹⁾ EFT L 148 af 30.6.1995, s. 52.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(28. maj 1996)

Kommissionen har ikke truffet nogen beslutning om at øge personalet i generaldirektoratet for landbrug, herunder veterinærenhederne, inden for rammerne af de midler, der er forudset i 1996-budgettet. De begrænsninger i rekruttering af yderligere personale, som Kommissionen står over for, gør det også vanskeligt at få ekstra personale.

(96/C 345/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0945/96

af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen

(26. april 1996)

Om: Skattemæssig harmonisering

Af oplysningerne i Kommissionens tabeller i forbindelse med forelæggelsen af meddelelsen om skatter og afgifter fremgår det klart, at skattetrykket fra 1980 til 1993 er steget for alle italienere, både ansatte og selvstændige. Tabellerne viser endvidere de beskatningsmæssige skævheder mellem medlemsstaterne og forskellene i skatteprocenterne og skattetrykket mellem ansatte og selvstændige.

Finder Kommissionen ikke, at

1. en for differentieret beskatning udgør en hindring for det indre markeds funktion og en indirekte konkurrenceforvridning?

2. der bør være mulighed for fastlæggelse af overgrænser for beskatning, ligesom der er fastlagt undergrænser i momssektoren, i forbindelse med beskatning af mindre virksomheder og håndværk?
3. det byrdefulde, overbureaukratiserede og stærkt varierede beskatningssystem af små og mellemstore virksomheder og håndværk i Italien udgør en alvorlig hindring for ansættelse af personale og skabelse af nye arbejdspladser?
4. Hvilke initiativer agter Kommissionen i bekræftende fald at tage for at skabe de vilkår, der kan muliggøre en hurtigere harmonisering og dermed gennemførelse af det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(4. juni 1996)

Kommissionens tabeller om strukturen i skatter, afgifter og bidrag til social sikring i Fællesskabet viser, at skattebyrden på arbejdskraft (ansatte) er steget mellem 1980 og 1993. På basis af de foreliggende oplysninger er det dog ikke muligt at drage samme konklusion, hvad angår beskatningen af selvstændige, i det mindste ikke på nuværende stadium i analysen.

Det er netop når forskellene i de nationale beskatningssystemer og sociale sikringsordninger medfører hindringer for det indre markeds funktion og konkurrenceforvridninger, at Kommissionen har mest grund til at foreslå, at disse forskelle mindskes. Forskelle i beskatningsreglerne har imidlertid ikke nødvendigvis i sig selv sådanne virkninger, navnlig hvis man tager hensyn til alle skatter, afgifter og sociale sikringsbidrag, men også til deres modstykke, f.eks. infrastrukturens eller uddannelsens beskaffenhed.

Hindringerne i forbindelse med beskatningsreglerne og de sociale sikringsordninger inden for det indre marked findes inden for bestemte områder, f.eks. behandling af grænsearbejdere og grænseoverskridende pengestrømme inden for erhvervslivet. Disse hindringer og nødvendigheden af at fjerne dem blev belyst i det dokument om skatter og afgifter i Fællesskabet, som Kommissionen fremlagde på det uformelle møde for økonomi- og finansministre i Verona den 12. og 13. april.

I sin meddelelse af 25. maj 1994 om forbedring af skatteforholdene for små og mellemstore virksomheder (SMV) ⁽¹⁾ anførte Kommissionen, at den i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet ikke havde til hensigt at harmonisere beskatningsreglerne for SMV. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt for Kommissionen at foreslå en maksimumsgrænse for beskatning af SMV og håndværksvirksomheder. Beskatningen af sådanne virksomheder hører fuldstændig under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen har dog henstillet til medlemsstaterne, at de træffer foranstaltninger med henblik på at gennemføre bestemte forbedringer i beskatningen af SMV ⁽²⁾.

Hvad angår spørgsmålet om jobskabelse, synes den øgede beskatning af arbejdskraft at være mere skadelig end beskatningen af virksomhederne. Et bureaukratisk og kompliceret beskatningssystem i en hvilket som helst medlemsstat er imidlertid særlig skadelig for SMV. Derfor foreslog Kommissionen i sin rapport til Det Europæiske Råd i Madrid ⁽³⁾, at medlemsstaterne udvikler en radikal strategi for administrativ og lovgivningsmæssig forenkling, herunder forenkling af momssystemerne. I erkendelse af at de forholdsvis høje skatter, afgifter og sociale sikringsbidrag rammer SMV hårdest, finder Kommissionen, at medlemsstaterne kraftigt bør stræbe mod at nedbringe de indirekte lønomkostninger for at fremme jobskabelsen i SMV.

Endelig understreger Kommissionen betydningen af at gå videre med de skattemæssige spørgsmål i dokumentet om skatter og afgifter i Fællesskabet, der blev drøftet af økonomi- og finansministrene i Verona. I dokumentet foreslås nye globale tiltag, hvad angår skattemæssige spørgsmål og sociale sikringsordninger under hensyntagen til målsætningerne for det indre marked, Den Økonomiske og Monetære Union og bekæmpelse af arbejdsløsheden. En gruppe på højeste niveau bestående af økonomi- og finansministrenes personlige repræsentanter skal under forsæde af Kommissionen fortsætte drøftelserne af de skattemæssige spørgsmål på grundlag af retningslinjerne i ovennævnte dokument.

Kommissionen har for nylig via en af kommissærerne på et møde i Udvalget for Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik udtrykt ønske om, at den gerne vil have regelmæssige drøftelser om disse spørgsmål med Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ KOM(94) 206.

⁽²⁾ EFT L 177 af 9.7.1994.

⁽³⁾ CSE(95) 2087.

(96/C 345/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0965/96**af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Europæisk fiskebestand

Er Kommissionen klar over, at FN har forbudt større drivgarn (på over 2,5 km's længde), men at visse europæiske lande fortsætter med at anvende dem?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at beskytte fiskebestanden i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(25. juni 1996)*

I henhold til artikel 9a i forordning (EØF) nr. 3094/86 ⁽¹⁾ er kun anvendelse af drivgarn af en samlet længde på højst 2,5 km tilladt, bortset fra Østersøen, hvor garn af større dimensioner på visse betingelser kan anvendes til laksefiskeri i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er aftalt under konventionen om fiskeri og bevarelse af de levende rigdomskilder i Østersøen.

De initiativer, der er truffet af Kommissionen for at sikre, at ovennævnte artikel overholdes, er beskrevet i rapporten om anvendelsen af store drivgarn under den fælles fiskeripolitik i 1995 ⁽²⁾. Kommissionen har for 1996 truffet foranstaltninger svarende til dem, der blev vedtaget i 1995.

Generelt har Kommissionen med henblik på bevarelse af fiskeressourcerne foreslået en række foranstaltninger, der omfatter såvel beskyttelse af ungfisk som led i såkaldte tekniske foranstaltninger og reduktion af udnyttelsesgraderne, navnlig i forbindelse med FUP IV, som styrkelse af kontrollen, navnlig ved hjælp af satellitovervågning, medens Kommissionen hvad angår drivgarn har foreslået Rådet et totalt forbud mod anvendelse heraf ⁽³⁾, et forslag som også Parlamentet er gået ind for.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7.10.1986 (EFT L 288 af 11.10.1986) som senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3071/95 af 22.12.1995 (EFT L 329 af 30.12.1995).

⁽²⁾ SEK(95) 2259 af 14.12.1995.

⁽³⁾ EFT C 118 af 29.4.1994.

(96/C 345/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0991/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Integrering af handicapprojekter i Den Europæiske Socialfonds programmer

Hvor stor en andel af finansieringen fra ESF gives til at støtte handicapprogrammer under fællesskabsinitiativerne YOUTHSTART, NOW og EUROFORM, udtrykt i antal, faktiske beløb og i procent?

Europa-Parlamentet krævede, at 2/3 af HORIZON-midlerne tildeles handicapprojekter. Er det sandt, at Kommissionen har henvist ansøgninger til handicapprojekter til dette program som et alternativ til de andre fællesskabsinitiativer? Er dette ikke en overtrædelse af mainstreamingsprincippet for handicapinitiativerne inden for alle Den Europæiske Unions programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(8. juli 1996)*

Fællesskabsinitiativet Emploi blev indledt i 1994 i samtlige medlemsstater, inddelt i tre aktionsområder: NOW, som foreslår foranstaltninger til fordel for lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, Youthstart til fordel for unge helt uden kvalifikationer i alderen 16-25 år, og Horizon til fordel for handicappede og andre ugunstigt stillede befolkningsgrupper.

I maj 1996 besluttede Kommissionen at tilføje et nyt aktionsområde til initiativet. Dette fik betegnelsen »Integra«, og det dækker programmeringsperioden 1996-1999. Horizon anvendes nu udelukkende til projekter vedrørende handicappede, mens Integra støtter aktioner til fordel for andre ugunstigt stillede befolkningsgrupper.

Siden den første udvælgelse har Emploi-initiativet understøttet mere end 2.500 projekter i medlemsstaterne. Eftersom udvælgelsesprocessen og projekternes betingelser, herunder initiativtagernes forpligtelser, er spørgsmål, der ordnes i de enkelte medlemsstater, og eftersom disse procedurer endnu ikke alle er afsluttede, har Kommissionen endnu ikke de endelige data.

For Horizon var der i fællesskabsinitiativet Emploi ved den første indkaldelse af projekter (1995) to særlige målgrupper, nemlig handicappede og andre ugunstigt stillede personer. Efter en første analyse ligger handicappjekternes andel på mellem 55% og 65% alt efter de forskellige medlemsstater. Antallet af projekter for handicappede er på 650, svarende til 57% af de Horizon-projekter, der blev forelagt i 1995.

Fællesskabets bidrag til handicapaktionerne under Horizon beløber sig til 513 mio. ECU for perioden 1995-1999.

Efter de første oplysninger nævnes de handicappede som målgruppe kun i en mindre del af projekterne under de to andre programmer (NOW og Youthstart), 3% af Youthstart-projekterne og 0,5% af alle NOW-projekterne. Kommissionen råder endnu ikke over konsoliderede beløbstørrelser vedrørende budgetterne for de udvalgte projekter, der har de handicappede som målgruppe.

En foreløbig liste over de udvalgte projekter under Horizon blev offentliggjort i marts 1996, og den indeholdt en første beskrivelse af de projekter, der kommer handicappede til gode (bind et) og projekter for andre ugunstigt stillede befolkningsgrupper (bind to). Et eksemplar af denne foreløbige liste (vedrørende de handicappede) sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Kommissionen, som ikke har nogen råderet i proceduren for udvælgelse af projekter, har aldrig ledt ansøgninger vedrørende projekter til fordel for handicappede over til Horizon-initiativet som alternativ til de andre fællesskabsinitiativer. I øvrigt er Kommissionen ikke informeret om en eventuel regional eller national praksis, som kunne have givet anledning til det ærede medlems spørgsmål.

(96/C 345/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0992/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(26. april 1996)

Om: Studie af byspørgsmål under det italienske formandskab

Vil Kommissionen sikre, at dens studie af byfænomenet, som det italienske formandskab anmodede om, omfatter en særlig vurdering af behovet for bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende byforanstaltninger?

Vil Kommissionen også sikre, at den forbereder en særlig tekst for en sådan traktatændring for at informere medlemsstaterne under regeringskonferencen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(6. juni 1996)

På initiativ af det italienske formandskab blev undersøgelsen »Byer og storbyregioner mellem globalisering og bæredygtighed: mod nye mål for fysisk og funktionel udvikling og øget beskæftigelse« gennemført af Politecnico di Milano. Den formelle rapport blev fremlagt på det uformelle møde for ministrene for regionalpolitik og fysisk planlægning, som fandt sted i Venezia den 3.-4. maj 1996.

Kommissionen har ikke været direkte involveret i undersøgelsen.

Der foreslås i undersøgelsen ingen vurdering af behovet for at indføre kompetence i byspørgsmål i traktaten, og der er for øjeblikket intet der tyder på, at dette spørgsmål vil blive drøftet på regeringskonferencen.

(96/C 345/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1006/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Thames Gateway-områdets deltagelse i EU's regionale projekter

Hvilke drøftelser har og vil Kommissionen have med Det Forenede Kongeriges regering og repræsentanter for lokale myndigheder og arbejdsmarkedets parter om deltagelse af Thames Gateway-delområdet (formelt East Thames Corridor) i Den Europæiske Unions programmer?

Er Kommissionen enig i, at dette projekt er »det største genopbygningsprojekt i Europa«, og hvilke initiativer planlægger den at tage i denne henseende?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(4. juli 1996)*

Thames Gateway ligger inden for et antal britiske standardregioner. Områder heri er støtteberettigede under en række programmer, der medfinansieres af strukturfondene, f. eks. mål 2 i Østlondon og KONVER i Essex. Kommissionen har haft mange kontakter med repræsentanter for de pågældende regioner og den britiske regering i forbindelse med disse programmer. De har imidlertid ikke specielt drejet sig om Thames Gateway.

(96/C 345/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1011/96**af Johanna Majj-Weggen (PPE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Certificering i forbindelse med bæredygtig træproduktion

1. Har Kommissionen kendskab til det britiske certificeringsinstitut SGS Forestry's aktiviteter i forbindelse med bæredygtig træproduktion og de principper og kriterier, der anvendes af Forest Stewardship Council?
2. Har Kommissionen kendskab til den bæredygtige og certificerede træproduktion, som producentsammenslutningen SWIFT (Solomon Western Islands Fair Trade) står bag, og er den i bekræftende fald parat til at støtte en udvidelse af dette projekt?
3. Hvilke kriterier anvender Kommissionen selv, når den skriver om bæredygtig træproduktion, f.eks. i forbindelse med miljøbestemmelser i kontrakter og lovgivning, men også i forbindelse med opførelse af dens egne bygninger?
4. Hvilke anerkendte kontrolmærker opererer Kommissionen med, og vil den undersøge, om der kan indføres et EU-mærke for at hindre, at der opstår forvirring blandt forbrugerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(24. juni 1996)*

1. Kommissionen har kendskab til Forest Stewardship Council (FSC)'s principper for bæredygtig skovforvaltning og de dermed forbundne kriterier. Ifølge FSC's offentliggjorte regler berører disse principper overensstemmelsen mellem lovgivningen og FSC's principper, pagt- og brugsrettigheder og det dermed forbundne ansvar, de indfødte befolkningsgruppers rettigheder, samfundsforhold og arbejdstagernes rettigheder, profit fra skoven, indvirkningen på miljøet, forvaltningsplaner, overvågning og vurdering, opretholdelse af naturskove og beplantninger.

Kommissionen har også generelt kendskab til de aktiviteter, der udfoldes af 'SGS forestry', som er et certificeringsinstitut, hvis arbejdsområde er certificering på området bæredygtigt skovbrug, og som er akkrediteret af FSC. Dog har Kommissionen ikke kendskab til hver enkelt af SGS's aktiviteter.

2. Kommissionen er bekendt med 'Swift'-producentsammenslutningens projekt, som har modtaget en miljøpris i Nederlandene. Kommissionen er nu ved at udfærdige en kontrakt om et projekt for økologisk udnyttelse af tropisk træ (økoskovbrug) under medvirken af Swift-Icco.

3. På internationalt plan er begrebet bæredygtig udnyttelse af skovressourcerne bredt defineret som: »ikke-retligt bindende officiel tilkendegivelse af principper for global konsensus om forvaltning, bevarelse og bæredygtig udvikling af alle former for skove«, som vedtaget på De Forenede Nationers miljø- og udviklingskonference (UNCED). På europæisk plan er dette begreb blevet yderligere specificeret i resolution nr. H 1 fra ministerkonferencen om beskyttelse af Europas skove (Helsingfors 1993). Denne resolution er undertegnet af Fællesskabet og dets medlemsstater. Som led i opfølgingsprocessen efter Helsinki-konferencen vedtoges der i 1994 en række kriterier og indikatorer for bæredygtig skovforvaltning på pan-europæisk niveau. Disse kriterier og indikatorer gælder dog kun på nationalt plan, dvs. ikke på niveauet for forvaltningsenheder. Muligheden for videre udvikling af subnationale kriterier og indikatorer er ved at blive drøftet i samme forbindelse. Kommissionen er ligeledes bekendt med en lang række andre internationale og nationale private og offentlige, initiativer og aktiviteter i forbindelse med bæredygtig forvaltning af skovressourcerne, heriblandt også FSC's aktiviteter, aktiviteterne i forbindelse med det tekniske udvalg nr. 207 under Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), den internationale aftale om tropisk træ (ITTA), det nordiske projekt for skovcertificering, den canadiske standardiserings sammenslutning (CSA)'s standarder samt forskellige nye certificeringsplaner vedrørende bæredygtig skovforvaltning.

Hvad angår fællesskabslovgivningen, er der allerede henvist til UNCED-erklæringen om skovbrugsprincipper og resolution H 1 fra ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa i forbindelse med gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 880/92 om Fællesskabets miljømærke ⁽¹⁾ (Kommissionens beslutning nr. 94/924/EF og 94/925/EF af 14. november 1994 om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til henholdsvis toilettejpapir og køkkenruller ⁽²⁾), samt til den internationale tropiske træorganisation (ITTO)'s standarder i artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 3281/94 af 19. december 1994 om anvendelse af et fireårigt arrangement med generelle toldpræferencer (1995-1998) for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslandene ⁽³⁾.

Kommissionen lejer sædvanligvis de bygninger, den anvender. Miljømæssige klausuler med hensyn til bæredygtig træproduktion benyttes ikke i forbindelse med leasing eller byggekontrakter.

4. Kommissionen opererer ikke med noget kvalitetsmærke for bæredygtig tømmerproduktion og bæredygtig forvaltning af skovressourcerne. Kommissionen er klar over, at der for nylig har været en række certificerings- og tømmermærkningsinitiativer for bæredygtig skovforvaltning, og frygter, at disse mange ordninger kan forvirre forbrugerne. Kommissionen drøfter nu sammen med medlemsstaterne de forskellige politiske valgmuligheder, herunder muligheden for en fællesskabsordning for bæredygtig skovforvaltning og certificering af træ.

Spørgsmålet om frivillig certificering af skove drøftes på internationalt plan i det tværstatslige panel vedrørende skove, som er oprettet af Kommissionen for Bæredygtig Udvikling. Foruden de meningsudvekslinger, der finder sted på dette panels møder, organiserer visse lande aktiviteter mellem møderne med tilknytning til panelets arbejde. F.eks. kan nævnes den internationale konference om certificering og mærkning af produkter fra bæredygtigt forvaltede skove i Brisbane (Australien) fra den 26. til den 30. maj 1996, og ekspertarbejdsgruppens møde om handel, mærkning af skovbrugsprodukter og certificering af bæredygtig skovbrugsforvaltning, som finder sted i Bonn (Tyskland) fra den 12. til den 16. august 1996.

⁽¹⁾ EFT L 99 af 11.4.1992.

⁽²⁾ EFT L 364 af 31.12.1994.

⁽³⁾ EFT L 348 af 31.12.1994.

(96/C 345/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1031/96

af Reimer Böge (PPE) til Kommissionen

(3. maj 1996)

Om: Europæisk indhold i uddannelsen på europaskolerne

Europaskolerne blev oprettet for at give børn af tjenestemænd og ansatte i de europæiske institutioner passende uddannelsesmuligheder. Formidling af et europæisk dannelsesgrundlag og undervisning i internationale sammenhænge er imidlertid også et erklæret mål. Undervisningen skal allerede i skolen sikre den europæiske integration. Disse skoler giver ideelle muligheder for at vinde et betragteligt antal unge (over 15.000 i skoleåret 1996) for enhedsprocessen.

Da 2/3 af skolernes budget finansieres med EU-midler (EU-bidraget for 1996 er på ca. 99 mio. ecu), må det forudsættes, at skolerne også er underlagt kontrol, hvad angår opfyldelsen af disse målsætninger.

Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Bliver der taget behørigt hensyn til europæiske spørgsmål i europaskolernes undervisningsplaner?
2. Bliver der sørget for, at undervisningsplanerne overholdes, og at eleverne, når de er færdige med skolen, er fortrolige med europæiske spørgsmål og f.eks. har et velfunderet kendskab til de europæiske institutioners opbygning og funktion?
3. Råder Kommissionen over tilstrækkelige muligheder for at repræsentere Fællesskabets interesser med hensyn til europaskolerne i lyset af den kendsgerning, at EU kun er repræsenteret med én repræsentant i Det Øverste Råd, som har samme stemmeret som de enkelte repræsentanter for medlemsstaterne eller repræsentanten for Den Europæiske Patentmyndighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. juni 1996)

1. Siden oprettelsen af Europa-skolerne i 1953 er undervisningsplanerne blevet udarbejdet på grundlag af europæiske emner. Der er en stor pædagogisk udvikling i gang, og nu som tidligere mødes inspektørerne fra de enkelte medlemsstater regelmæssigt for løbende at tilpasse planerne til den europæiske virkelighed.
2. Inspektørerne kontrollerer individuelt eller i grupper overholdelsen af de nuværende undervisningsplaner, særligt når det drejer sig om de europæiske institutioners opbygning og funktion. Eleverne i skolerne modtager dagligt et maksimum af informationer om deres europæiske baggrund.
3. I organisationen af Europa-skolerne tages der hensyn til medlemsstaternes kompetence på uddannelsesområdet og Fællesskabets interesse for institutionernes funktion ved hjælp af en specifik struktur, hvor styring og fordeling af opgaverne mellem medlemsstaterne og Fællesskabet fastlægges i forhold til de forskellige instansers ansvar.

Kommissionens deltagelse i Europa-skolernes øverste instans — Det Øverste Råd — har stor betydning og er temmelig kompliceret på grund af den tredobbelte funktion, den varetager her og nødvendigheden af at få de forskellige interesser til at passe sammen. Kommissionen er først og fremmest, selv om den ikke kan intervenere på f. eks. det pædagogiske område, der hører under medlemsstaternes enekompetence, fulgyldigt medlem af Det Øverste Råd og er med til at træffe beslutninger med fuld stemmeret, som kan blive til vetoet, når beslutningerne skal træffes enstemmigt. Dernæst er Kommissionen arbejdsgiver for en stor del af elevernes forældre, hvis interesser den har pligt til at varetage, selv om disse har deres egne valgte repræsentanter. Endelig varetager Kommissionen, samtidig med at den repræsenterer samtlige fællesskabsinstitutioner i Det Øverste Råd, sin egen institutionelle funktion og inkarnerer således Fællesskabets interesse, idet den sørger for, at institutionerne fungerer korrekt.

Kommissionen lægger stor vægt på at varetage fællesskabets interesser i de forskellige gremier i Europa-skolerne, med alle de midler, den har.

(96/C 345/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1061/96

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen

(13. maj 1996)

Om: Import af appelsiner fra tredjelande til Det Forenede Kongerige

I januar 1996 gav Kommissionen som en undtagelse tilladelse til import af 12.000 tons appelsiner fra tredjelande til produktion af frisk juice. Foranstaltningen var kun gyldig til udgangen af marts og var baseret på en tilsyneladende mangel på appelsiner i Fællesskabet.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan tilladelsen blev anvendt, og om det ikke er dens opfattelse, at den kan have skadet appelsinproducenterne i medlemsstaterne, som bør nyde godt af princippet om fællesskabspræference?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(4. juni 1996)*

Kommissionen vedtog den 11. januar 1996 en midlertidig undtagelsesbestemmelse, som gjorde det muligt at importere 12 000 t appelsiner til forarbejdning til nedsat indgangspris.

Denne foranstaltning, der var nødvendig for på kort sigt at gøre det muligt for den EF-industri, der fremstiller frisk appelsinjuice, at få forsyninger, var baseret på de tekniske egenskaber ved de appelsiner, der anvendes til fremstilling af denne type juice, navnlig deres indhold af limonin (bitter substans) og deres Brix-grad (sukkerindhold).

Kommissionen gennemfører en undersøgelse for at finde ud af, om EF-produktionen af appelsiner i perioden fra den 1. december til den 31. marts er egnet til fremstilling af frisk juice i betragtning af dens tekniske kvaliteter.

Denne industri får traditionelt sine appelsinforsyninger ved import fra tredjelande, og importerede appelsiner har derfor ikke erstattet EF-appelsiner.

(96/C 345/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1063/96**af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen***(13. maj 1996)*

Om: Katastrofer og konsistens

I henhold til en kort meddelelse, som sandsynligvis stammer fra Kommissionen (Europe, spansk udgave, nr. 3673 af 26.1.1996, s. 11), agtede Kommissionen at kontakte Europa-Parlamentets myndigheder for at råde bod på disses inkonsekvente optræden ved at anmode om nødhjælp i forbindelse med naturkatastrofer efter at have slettet den relevante budgetpost.

Har en sådan henvendelse fundet sted, og hvad var i givet fald resultatet heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(28. juni 1996)*

I december 1995 vedtog Parlamentet ved anden behandling kun at bevilge et »pm« på budgetpost B4-3400 »Nødhjælp til katastroferamte befolkninger i Fællesskabet« for 1996. På den anden side har Parlamentet siden begyndelsen af 1996 vedtaget flere resolutioner, hvori de beder Kommissionen om at bevilge nødhjælp til befolkninger i flere medlemsstater, der har været ofre for oversvømmelseskatastrofer.

I denne forbindelse har Kommissionen henvendt sig til Parlamentet for at få klarhed over Parlamentets ønsker vedrørende nødhjælp. Kommissionen har foreslået budgetmyndigheden undtagelsesvis at afsætte 1 mio. ECU på budgetpost B4-3400, således at der i 1996 kan ydes hjælp til et meget beskedent antal særlig alvorlige tilfælde med vidtrækkende konsekvenser. Kommissionen afventer i øjeblikket Rådets og Parlamentets godkendelse af denne overførsel, og Parlamentets budgetudvalg har i øvrigt foreslået, at beløbet reduceres til 300.000 ECU.

(96/C 345/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1071/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(13. maj 1996)*

Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent

Er Kommissionen enig i, at bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik ansporer til bygning af 70-80 fods »eurokuttere« til intensivt »fabriksfiskeri«, som har tilladelse til at fiske ind til tremilegrænsen? Er Kommissionen også enig i, at der bygges små både under 10 meter, netop fordi de slet ikke er omfattet af

grænserne? Hvilke foranstaltninger foreslås der i bekræftende fald for at råde bod på disse indlysende markedsforvridninger og forsøg på at omgå fornuftige bevaringsmål?

(96/C 345/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1072/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(13. maj 1996)

Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent

Hvorfor betales der oplægningspenge til ejerne i forbindelse med salg af både og ikke i forbindelse med pensionering, når mange bruger pengene til at købe en anden båd med tilskud? Er det ikke forkert at bruge offentlige midler som en hjælp til at forøge udbyttet med en nyere båd i stedet for at hjælpe folk med at forlade industrien?

(96/C 345/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1073/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(13. maj 1996)

Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent

Er det korrekt, at de britiske kapitalvindingsbestemmelser rent faktisk giver den britiske regering en indtægt i stedet for at bidrage til EU's oplægningspolitik? Hvorfor insisterer Kommissionen i bekræftende fald ikke på, at disse midler omfordeles som støtte til dårligt stillede fiskersamfund?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler E-1071/96, E-1072/96 og E-1073/96**

(6. juni 1996)

Der ydes EF-støtte til foranstaltninger, som indgår i EF-programmer for fiskeriet i henhold til forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993⁽¹⁾. Individuelle fiskeriprojekter, herunder bygning eller modernisering af de af det ærede medlem nævnte fartøjer, vurderes af medlemsstaten i overensstemmelse med ovennævnte program og under hensyntagen til de mål for formindskelse af kapaciteten, der er fastsat i det flerårige udviklingsprogram for Det Forenede Kongeriges fiskeriflåde.

Det er ikke Kommissionens opfattelse, at ovennævnte foranstaltninger fremmer bygning eller modernisering af fartøjer af en særlig længde eller et særligt design eller udstyret med specielt fangstgrej. Det er derfor ikke korrekt at sige, at der tilskyndes til at finansiere nybygninger på under 10 m for at undgå begrænsninger med hensyn til bevarelse eller tilladte områder.

Formålet med en foranstaltning som oplægning er at reducere fangstkapaciteten i overensstemmelse med målene i det flerårige udviklingsprogram. Det Forenede Kongeriges oplægningsordning forudsætter, at den licens, der er knyttet til det oplagte fartøj, afleveres og ophæves. Flådekapaciteten reduceres derfor uafhængigt af, hvorvidt ejeren køber en anden eksisterende licens eller ej. Foranstaltningen opfylder det formål, der lå til grund for dens indførelse, idet den reducerer størrelsen af Det Forenede Kongeriges fiskeriflåde.

Forudsat at national lovgivning ikke er i modstrid med EF-traktatens fundamentale principper, navnlig forbuddet mod diskrimination, og forudsat at fritagelser fra beskatning ikke er ensbetydende med ulovlig statsstøtte, kan EF-bestemmelser ikke begrænse en medlemsstats selvstændighed i skattespørgsmål. Medlemsstaterne kan anvende deres egne sociallove og skattelove i indkomstspørgsmål, så længe de er i overensstemmelse med traktaten, og den fælles fiskeripolitiks mål ikke bringes i fare.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 31.12.1993.

(96/C 345/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1077/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen**

(13. maj 1996)

Om: Fiskerispørgsmål i Essex og Kent

Hvad har Kommissionen gjort i Europa for at sikre, at alle medlemsstaterne overholder forbuddet mod 30 mm indvendige fangstposer (»blindere«), hvormed der fortsat fanges små fisk? Hvad kan der gøres for at sikre en mere effektiv kontrol med, at de generelle kvoter overholdes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(11. juni 1996)

Det er medlemsstaternes ansvar at kontrollere fiskeriet i almindelighed og overholdelsen af de tekniske foranstaltninger i særdeleshed.

EF-bestemmelserne er blevet tilpasset, hvilket letter afsløring af anvendelsen af blindere i kraft af regulering af den minimale maskestørrelse i visse fiskerier og zoner og de lovlige fastgørelsesmekanismer, der kan anvendes. Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 ⁽¹⁾ med senere ændringer indeholder således en bred vifte af tekniske foranstaltninger, der hovedsagelig har til formål at bevare fiskebestandene. Endvidere beskriver Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84 ⁽²⁾ som ændret det grej, der kan fastgøres til trawl, snurrevod og lignende net.

Medlemsstaterne skal råde over de nødvendige midler og tilstrækkeligt personale til at gennemføre inspektioner til havs og i havn. I den nye kontrolforordning ⁽³⁾ er der indført en forpligtelse til at krydschecke logbøgerne skøn, landingserklæringerne og salgsfakturaerne, og når denne forordning gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne, vil det hjælpe med til en mere effektiv overvågning af TAC og kvoter. Desuden vil indførelsen af et system til forvaltning af fiskeriindsatsen i forbindelse med visse EF-fangstområder og -ressourcer ⁽⁴⁾ (ICES-afsnit Vb, VI, VII, VIII, IX og X og CECAF-område 34.1.1., 34.1.2. og 34.2.0.) og systemet med hailing ⁽⁵⁾ ved ind- og udsejling af forskellige fangstområder medvirke til at afsløre nogle tilfælde af uoverensstemmelse i fartøjsførernes registrering af fangsterne.

Med Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 22. april 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år ⁽⁶⁾ indførtes en vis fleksibilitet (ca. 10%) i medlemsstaternes udnyttelse af kvoterne, og det blev bestemt, at en medlemsstats kvote kan nedsættes, hvis den pågældende stats fiskere overskrider de nationale kvoter. Kommissionen overvåger fortsat fangsterne og udnyttelsen af kvoterne og tøver ikke med at gribe ind overfor medlemsstater, som ikke forvalter deres kvoter korrekt. Et nyligt eksempel herpå er Domstolens afgørelse i sag C-52/95 Kommissionen mod Frankrig ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7.10.1986, EFT L 288 af 11.10.1986, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3071/95 af 22.12.1995, EFT L 329 af 30.12.1995.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84 af 6.12.1984, EFT L 318 af 7.12.1984, senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2122/89 af 14.7.1989, EFT L 203 af 15.7.1989.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12.10.1993, EFT L 261 af 20.10.1993.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 685/95 af 27.3.1995, EFT L 71 af 31.3.1995.

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2945/95 af 20.12.1995, EFT L 308 af 21.12.1995.

⁽⁶⁾ EFT L 115 af 9.5.1996.

⁽⁷⁾ EFT C 46 af 17.2.1996.

(96/C 345/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1119/96**af Brian Crowley (UPE) til Kommissionen**

(13. maj 1996)

Om: Ansøgninger om samfinansiering under F&U-rammeprogrammet

Kan Kommissionen angive de minimums- og maksimumslønninger, som virksomhedsdeltagere/konsulenter under EU's tredje og fjerde rammeprogram forlanger for i) ingeniører, ii) seniorledere/chefer og iii) forskere?

Kan Kommissionen ligeledes angive et tilnærmet gennemsnitstal for samhørighedslandene og de fire største medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(1. juli 1996)

Som det er fastlagt i artikel 7 i bestemmelserne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i Fællesskabets indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner (Rådets afgørelse 94/763/EF af 21. november 1994⁽¹⁾), består Fællesskabets finansielle bidrag normalt af godtgørelse af en del af forskningsprojektets faktiske omkostninger, herunder indirekte generalomkostninger.

Selv om et projekts lønomkostninger er vigtige, er de kun en del af de samlede omkostninger, og med de forskellige kriterier deltagerne anvender ved inddeling i personalegrupper, kan Kommissionen ikke med den nuværende database skelne mellem de forskellige delelementer, som udgør de samlede projektomkostninger. Kommissionen kan derfor heller ikke oplyse minimums- eller maksimumslønninger eller gennemsnitlige lønninger for medlemsstater eller grupper af medlemsstater. Det skal dog bemærkes, at leverandørerne, hvor det er muligt, anvender satser, som accepteres af medlemsstatens myndigheder, med passende justeringer for at tage hensyn til eventuelle forskelle i finansieringsmåden.

Rimeligheden af priserne for et projektforslags forskellige elementer og det tilsvarende niveau for Fællesskabets finansielle støtte vurderes dog af uafhængige eksperter i forbindelse med bedømmelsen af projektforslag og gennemgås i detaljer under kontraktforhandlingerne mellem konsortiets deltagere og Kommissionen. Kommissionen anvender desuden både eget personale og eksterne organisationer til at revidere såvel kontrakter som leverandører.

⁽¹⁾ EFT L 306 af 30.11.1994.

(96/C 345/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1121/96

af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Kommissionen

(13. maj 1996)

Om: Mulige amerikanske sanktioner mod importen af italiensk fisk

Afgørelsen ved Den Internationale Handelsdomstol i New York kan betyde et øjeblikkeligt forbud mod import af fisk og fiskeprodukter fra Italien, som skyldes Italiens overtrædelse af FN's bestemmelser om brugen af drivgarn.

Et eventuelt amerikansk forbud mod import af italiensk fisk kan forstyrre balancen på det europæiske marked, idet der er fare for et for stort udbud, som kan bringe markederne ud af ligevægt og skade producenter i andre af Fællesskabets medlemsstater.

En af Europa-Kommissionens juridiske forpligtelser som unionstraktatens vogter, helt præcist i henhold til traktatens artikel 39, stk. 1, litra c), er at stabilisere markederne for fiskeprodukter. Kommissionen bør ikke vente, til denne uligevægt indtræder, før den reagerer på årsagerne til den amerikanske boykot af import fra Italien, som økonomisk set kan betyde en forøgelse af udbudet med 150.000 mio PTA.

Hvis det importforbud, som domstolen i New York har besluttet, skyldes ulovlig brug af drivgarn fra italiensk side, bør Kommissionen vurdere, at trods den enorme indsats, der sidste sommer blev gjort for at kontrollere brugen af drivgarn, er ulovlighederne fortsat. Dette synes at vise, at en løsning på problemet er et fuldstændigt forbud mod disse fangstmetoder.

Vil Kommissionen træffe nogen form for foranstaltning i forbindelse med en mulig amerikansk boykot af importen af italiensk fisk?

Vil Kommissionen som ansvarlig for stabiliteten på markederne for fiskeprodukter i henhold til traktaten forelægge dette spørgsmål for Rådet (fiskeri) den 22. april 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(1. juli 1996)*

Værdien af Italiens eksport af fiskerivarer til USA er ikke på ca. 150 000 mio. PTA, men snarere på ca. 300 mio. PTA. Hvis tallet på 150 000 mio. PTA omfatter andre produkter end dem, der er omfattet af den fælles markedsordning for fiskerivarer, har disse andre produkter, som også vil blive omfattet af en embargo, ingen indflydelse på stabiliseringen af markedet for fiskerivarer. En liste over Italiens eksport til USA af de varer, der er omfattet af den fælles markedsordning for fiskerivarer (1994-tal: eksporteret mængde: 455 t; eksportens værdi: 1,7 mio. ECU) sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

Under alle omstændigheder vil Kommissionen, hvis USA indfører ensidige handelssanktioner mod import af italienske produkter, reagere på grundlag af Verdenshandelsorganisationens regler.

Spørgsmålet blev ikke bragt op på rådsmødet for fiskeriministre den 22. april og den 10. juni 1996.

(96/C 345/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1125/96**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(13. maj 1996)*

Om: Nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser

Anvendelsesområdet for fællesskabsforordningen om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser går i retning af også at omfatte stoffer, for hvilke der allerede er fastsat bestemmelser, eller at gøre det umuligt at anvende bioteknologi til produktionen af nye sorter.

Desuden bliver det obligatorisk at mærke produkter, der er fremstillet på grundlag af genetisk modificerede råstoffer, men som i alt væsentligt ligner produkter fremstillet på grundlag af tilsvarende traditionelle råstoffer fra landbruget. Dette vil skabe alvorlige problemer med at identificere genetisk modificerede råstoffer og holde dem adskilt fra traditionelle råstoffer.

Vil Kommissionen gribe ind med henblik på en snarlig vedtagelse af forslaget for at undgå disse problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(24. juni 1996)*

Den fælles holdning vedrørende en forordning om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser⁽¹⁾ omfatter alle de levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der hidtil er blevet benyttet til menneskeføde i Fællesskabet, forudsat at disse henhører under de ka-tegorier, der er opført under artikel 1, stk. 2, litra a), b), c), d), e) og f) i den fælles holdning. Dog vil de varer, der skal gennemgå en mere specifik godkendelsesprocedure – som for eksempel tilsætningsstoffer, smagsstoffer og opløsningsmidler til udtrækning – ikke kræve en yderligere godkendelse i medfør af forordningen. For så vidt angår nye dyrkningsmetoder, forhindrer den fælles holdning ikke brugen af bioteknologi og de hermed forbundne fordelagtige virkninger.

Kommissionen er altid gået ind for en meget omfattende mærkning, som giver forbrugeren meningsfulde oplysninger, og som kan håndhæves på de forskellige stadier af forædlingsprocessen. Det er af denne årsag, at Kommissionen har givet grønt lys for artikel 8, litra a), i den fælles holdning, som er baseret på begrebet væsentlig forskel, som kræver specifik mærkning.

Kommissionen har gennemgået de ændringer, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet under dets andenbehandling den 12. marts 1996, med henblik på at ændre den fælles holdning. Kommissionen har tilstillet Parlamentet og Rådet sin indstilling af 23. maj 1996⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 320 af 30.11.1995, s. 1.

⁽²⁾ KOM(96) 229 endelig udgave.

(96/C 345/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1130/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(13. maj 1996)*

Om: Emission af forurenende luftarter

Vi glæder os over Kommissionens forslag KOM(95)0350 ⁽¹⁾ om emission af forurenende luftarter fra ikke-vejgående maskiner, hvormed formålet er at begrænse forureningen fra disse maskiner, og understreger, at der er tale om det første forslag til EU-direktiv til imødegåelse af dette vigtige problem.

Mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at sikre, at der bruges alternative økologiske og biologisk nedbrydelige brændstoffer på baggrund af de erfaringer, der er gjort med anvendelse af økodiesel, hvormed der pr. anvendt liter kan opnås en samlet begrænsning af CO₂-emissionerne i atmosfæren på 2,3 kg?

⁽¹⁾ EFT C 328 af 7.12.1995, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(22. juli 1996)*

Forslaget ⁽¹⁾ tager sigte på at regulere kravene til motorernes emissionsniveau og vedrører ikke brændstoffernes miljøvenlighed.

Kommissionen ønsker at fremme udviklingen af mere miljøvenlige brændstoffer som et middel til at mindske emissionen af drivhusgasser fra mobile kilder. Alternative brændstoffer, som f.eks. biobrændstoffer, kan synes at have visse fordele i denne henseende, men disse fordele skal sammenholdes med andre faktorer, såsom miljøkonsekvenserne af de anvendte dyrkningsmetoder. Netto-reduktionen i CO₂-emissionen er ofte mindre end angivet af det ærede medlem, og omkostningerne ved at opnå denne reduktion er meget større end ved andre foranstaltninger til mindskelse af CO₂ emissionerne.

⁽¹⁾ KOM(95)350.

(96/C 345/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1131/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(13. maj 1996)*

Om: Emission af forurenende luftarter fra ikke-vejgående maskiner

Forslag til direktiv KOM(95)0350 ⁽¹⁾ indeholder bestemmelser vedrørende emissioner fra motorer til montering i ikke-vejgående maskiner, f.eks. gravemaskiner, gaffeltrucks og vejtrømler, og vedrørende indførelse af en procedure for typegodkendelse af sådanne motorer. Denne sektor, for hvilken der ikke hidtil har været fastsat bestemmelser af nogen art, skal derfor kontrolleres med økonomisk effektive midler, idet der må foretages beregninger af udgifterne pr. ton ved begrænsningen af emissionen af forurenende luftarter. Markedet for denne type motorer er kæmpestort, motorerne kan anvendes til utallige formål, og industrien er temmelig interesseret i en hurtig fastsættelse af bestemmelser for sektoren og en harmonisering af disse med de i USA gældende regler, således at certifikaterne få gyldighed i begge geografiske områder.

Vil Kommissionen bestræbe sig på at få indført gensidig anerkendelse af de certifikater, der udstedes af henholdsvis de amerikanske og de europæiske myndigheder?

⁽¹⁾ EFT C 328 af 7.12.1995, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(3. juli 1996)*

Forslaget (til Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love om foranstaltninger til bekæmpelse af emissionen af gas- og partikelformig forurening fra motorer med styret tænding til montering i ikke-vejgående maskiner) er i overensstemmelse med de tilsvarende regler i USA

(vedtaget i juni 1994) for så vidt angår måleprocedurer og grænseværdier for fase I. Dette vil sandsynligvis blive den første lovgivning om emissionen fra mobile kilder, som er kompatibel med den amerikanske lovgivning.

Kommissionen har mandat fra Rådet til at forhandle med visse tredjelande, som f.eks. USA, om gensidig anerkendelse af prøvninger og overensstemmelsescertifikater udstedt af de kompetente myndigheder. Når direktivet er vedtaget, vil dette spørgsmål kunne medtages i forhandlingerne. Det er under alle omstændigheder ikke et emne, der falder ind under dette direktiv.

(96/C 345/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1132/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(13. maj 1996)

Om: Emission af forurenende luftarter fra forbrændingsmotorer

Vil Kommissionen — i forbindelse med forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ⁽¹⁾ — udvise beslutsomhed og fastsætte strenge sanktioner mod de fabrikker, der, når de først har opnået godkendelse for en bestemt type motor, fortsat producerer motorer tilhørende samme motorfamilie, som ikke har samme karakteristika som dem, der er registreret og godkendt i forbindelse med typegodkendelsesproceduren?

⁽¹⁾ EFT C 328 af 7.12.1995, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(den 2. juli 1996)

Forslaget (til Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner) indeholder procedurer for tilfælde, hvor en motor ikke er i overensstemmelse med den godkendte type (artikel 13). Det er op til medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til sikring af, at de producerede motorer er i overensstemmelse med den godkendte type. Sådanne foranstaltninger kan omfatte inddragelse af typegodkendelser (sanktioner).

Det er derfor overflødig, at Kommissionen fastsætter sanktioner på dette område.

(96/C 345/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1143/96

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen

(13. maj 1996)

Om: Eureka evalueringsrapport ikke tilgængelig på alle officielle sprog

Eureka evalueringsrapporten foreligger i Kommissionen på fem sprog, nemlig engelsk, fransk, tysk, italiensk og spansk.

1. Hvorfor er denne rapport ikke oversat til alle elleve officielle sprog?
2. Hvorfor foreligger rapporten på spansk eller italiensk, men ikke på nederlandsk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(2. juli 1996)

Alle Eureka-dokumenter foreligger normalt kun på fem sprog (tysk, engelsk, spansk, fransk og italiensk). Dog foreligger den evalueringsrapport, der er udarbejdet af det franske formandskab i 1993, kun på fransk og engelsk, mens de evalueringsrapporter, der er udarbejdet af henholdsvis det nederlandske (1991) og det schweiziske (1995) formandskab, udelukkende foreligger på engelsk efter samme formandskabers beslutning.

Man bedes her huske på, at Eureka ikke er noget fællesskabsprogram, men et tværstatsligt initiativ, der er taget af 25 medlemmer, heriblandt Fællesskabet repræsenteret ved Kommissionen. Derfor griber Kommissionen ikke ind vedrørende valget af sprog til offentliggørelsen af disse rapporter, men kan ligesom ethvert andet Eureka-medlem kontaktes for tilsendelse af dokumenter og rapporter.

(96/C 345/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1149/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Anvendelse af forbudte plantebeskyttelsesmidler

Forbrugerorganisationer hævder, at tre plantebeskyttelsesmidler, som findes på listen over de 12 forbudte plantebeskyttelsesmidler i EU, til trods for forbuddet er på markedet i Grækenland. Det drejer sig om ukrudtsmidlet paraquat, som er overordentlig giftigt, svampemidlet ethylen-dibromid, som er kræftfremkaldende, og insektmidlet listein, som er overordentlig kræftfremkaldende og for nylig blev konstateret i modermælk i Grækenland.

Er Kommissionen klar over følgende:

1. at de ovennævnte giftige midler markedsføres i Grækenland til trods for forbuddet imod dem? Hvor store mængder er kommet ind på det græske marked fra indførelsen af de pågældende forordninger?
2. Hvilken myndighed er ansvarlig for at kontrollere markedsføringen af disse produkter og trække dem tilbage fra det græske marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. juli 1996)

Et af de pesticider, der nævnes i spørgsmålet, ethylen-dibromid (1,2-dibromethan), er forbudt som plantebeskyttelsesmiddel i hele Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i direktiv 79/117/EØF om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer ⁽¹⁾ som ændret. De andre to, paraquat og lindan (gamma-HCH), er ikke forbudt i direktiv 79/117/EØF, men vurderes for øjeblikket i første stadium af det arbejdsprogram, der omtales i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽²⁾. Vurderingen vil føre til en beslutning om, hvorvidt de skal opføres i bilag I til dette direktiv som aktive substanser, der kan iblandes plantebeskyttelsesmidler. Medlemsstaterne har derefter ansvaret for at revidere deres nationale tilladelser til plantebeskyttelsesmidler.

1. De græske myndigheder har meddelt Kommissionen, at ethylen-dibromid blev trukket tilbage fra markedet som plantebeskyttelsesmiddel ved ministeriel beslutning af 5. januar 1988. Denne forbindelse anvendes imidlertid også industrielt (den kemiske industri og olieindustrien). Med hensyn til paraquat og lindan har de græske myndigheder meddelt Kommissionen, at disse stoffer er tilladt i Grækenland som aktive substanser i plantebeskyttelsesmidler. Kommissionen råder ikke over oplysninger over de mængder plantebeskyttelsesmidler med indhold af paraquat og lindan, der er kommet ind på det græske marked. For lindan som kemikalie fremgår det af data fra EUROSTAT, at Grækenland i 1992-1993-1994 importerede i alt 10 t fra EF-kilder og 0 t fra tredjelande til al anvendelse. Der foreligger ikke EUROSTAT-data om ethylen-bromid og paraquat.

2. Den græske myndighed med ansvar for markedsføringen af plantebeskyttelsesmidler og kontrol med anvendelsen heraf er landbrugsministeriets afdeling for pesticider.

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8.2.1979.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991.

(96/C 345/43)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1150/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(15. maj 1996)

Om: Dårlig brug af antibiotika i forebyggelsesøjemed

Forbrugerorganisationer klager over, at antibiotika i forbindelse med kvægbrug ikke blot anvendes til behandling men også i vidt omfang til forebyggelse, hvilket ikke alene har uheldige følger for dyrenes liv men også belaster mennesker gennem fødekæden.

Har Kommissionen undersøgt baggrunden for disse klager? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. juni 1996)

Kommissionen har ikke for nylig modtaget klager fra græske forbrugerorganisationer vedrørende dårlig anvendelse i stort omfang af antibiotika til forebyggelse i kvægopdræt.

Hvis noget sådant skulle forekomme, giver Rådets nye direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf⁽¹⁾ imidlertid medlemsstaterne mulighed for at øge kontrollen, navnlig vedrørende ulovlig anvendelse af veterinærlægemidler i husdyropdrættet.

De fastsatte foranstaltninger tager dels sigte på at beskytte forbrugernes sundhed, navnlig ved tilbagetrækning fra konsum og anvendelse til foder af produkter af animalsk oprindelse, der indeholder restkoncentrationer af veterinærlægemidler, som overskrider de tilladte maksimumsgrænser, og ved at fastsætte hårde straffe for opdrættere og medvirkende ved udlevering og indgift af stoffer, der er tilladt, men anvendes ulovligt (bl. a. ved anvendelse til andre formål end dem, der er fastsat i EF-bestemmelserne eller den nationale lovgivning).

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996.

(96/C 345/44)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1159/96
af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen**

(15. maj 1996)

Om: Direktiv 88/166/EØF om batteribure

Hvilke skridt har Kommissionen taget for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 88/166/EØF⁽¹⁾ om batteribure?

Da der kun er én EU-inspektør for dyrevelfærd, er det klart, at Kommissionen ikke selv er i stand til at gennemføre inspektioner.

Kan kommissæren oplyse, hvor mange nationale inspektioner der er blevet gennemført i hver medlemsstat, og om der er idømt sanktioner for manglende overholdelse af bestemmelserne?

Agter Kommissionen at ansætte yderligere EU-inspektører, der skal føre tilsyn med dyrevelfærden, da det er helt utilstrækkeligt med kun én inspektør?

⁽¹⁾ EFT L 74 af 19.3.1988, s. 83.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(7. juni 1996)

Indtil nu har Kommissionen kun én veterinærekspert, der beskæftiger sig med dyrevelfærd. Hans indsats og besøg er koncentreret om beskyttelse af dyr under transport.

Kommissionen har derfor ikke kunnet begynde at foretage kontrol på stedet med hensyn til beskyttelse af burhøns. Kommissionen er imidlertid parat til at ansætte flere veterinæreksperter for at kunne opfylde sine forpligtelser på andre dyrevelfærdsområder, såfremt der stilles tilstrækkelige budgetmidler til rådighed.

Kommissionen har ingen oplysninger om det antal inspektioner, der er foretaget med hensyn til beskyttelse af burhøns, eller om sanktioner, der måtte være pålagt, da dette hører under medlemsstaternes kompetence.

(96/C 345/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1162/96

af Spalato Belleré (NI) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Anerkendelse af flyvercertifikat

Har Kommissionen kendskab til, at et flyvercertifikat til passagerfly, som opnås i en medlemsstat, ikke er gyldigt i en anden medlemsstat?

Man kan forstå, at det er hensigtsmæssigt at følge et kursus for at lære lovgivningen at kende i det land, hvor man vil få anerkendt et certifikat, der er opnået i et andet land, men det forekommer bestemt ikke hensigtsmæssigt, at piloten skal følge nye kurser, som skal gøre det muligt at opnå et nyt certifikat, der kun er gyldigt i det land, der har udstedt det.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(3. juli 1996)

Gensidig anerkendelse af flyvercertifikater inden for EU reguleres af Rådets direktiv 91/670/EØF af 16. december 1991⁽¹⁾. Efter direktivets bestemmelser kan anerkendelse af flyvercertifikater ske på to måder, enten ved generel autorisation (anerkendelse) eller ved udtrykkelig tilladelse (validering). Validering af flyvercertifikater kan gives på grundlag af overensstemmelse eller erfaring.

Direktivet har til formål at fremme arbejdskraftens frie bevægelighed og etableringsretten inden for EU. En medlemsstat skal, når den accepterer et flyvercertifikat udstedt af en anden medlemsstat, overholde EF-traktatens generelle bestemmelser (artikel 48, 52 og 59) om fri bevægelighed og etableringsfrihed samt Domstolens almindelige principper og domspraksis om gensidig anerkendelse. En medlemsstat kan derfor ikke, uden at den derved overtræder sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, »kræve, at en statsborger fra en anden medlemsstat erhverver de kvalifikationer, som den almindeligvis kun definerer ved en henvisning til sine egne nationale uddannelsessystemer, dersom den pågældende allerede har erhvervet disse kvalifikationer i en anden medlemsstat«.

⁽¹⁾ EFT L 373 af 31.12.1991

(96/C 345/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1163/96

af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Væksthusgartneri

Vil Kommissionen yde nedrivningspræmier til væksthusgartnerier i finansielle vanskeligheder?

Hvilke beløb vil der i bekræftende fald være tale om, og hvor stor en del heraf vil tilfalde flamske væksthusgartnerier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. juni 1996)

For øjeblikket yder EF ikke tilskud til nedrivning af væksthuse. Kommissionen er for øjeblikket ved at udarbejde en rapport om situationen i tomatsektoren. I denne forbindelse vil sektorens nuværende vanskeligheder blive analyseret, og mulige løsninger vil blive overvejet.

(96/C 345/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1173/96
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen
(15. maj 1996)

Om: Anvendelse af direktiv 89/686/EØF

Direktiv 89/686/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler blev i Tyskland omsat til national ret ved bekendtgørelsen til lov om udstyrs og apparaters sikkerhed. På Forbundsrådets initiativ er denne bekendtgørelse nu blevet ændret således, at personlige værnemidler, der specielt er fremstillet til ordensmyndighederne, i fremtiden ikke længere er omfattet af bekendtgørelsen (§ 1, stk. 5, 1. punktum). Dette er ifølge bilag 1 til det pågældende direktiv i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

Efter den skete ændring er man i nogle delstater af den opfattelse, at personlige værnemidler, der er fremstillet specielt til de professionelle brandkorps i delstaterne, nu ikke længere er omfattet af kravene i direktiv 89/686/EØF, da brandkorpene her betragtes som ordensmyndigheder. Ved anskaffelsen af beskyttelsesdragter til brandbekæmpelse indkøbes der således også udstyr, som ikke er i overensstemmelse med direktivets sikkerhedskrav.

1. Er dette i overensstemmelse med ånden i direktiv 89/686/EØF?
2. Falder de tyske professionelle brandkorps efter Kommissionens opfattelse ind under begrebet »ordensmyndigheder« i direktivets bilag 1, og kan personlige værnemidler, der er fremstillet specielt til brandkorpene, derfor undtages fra direktivets bestemmelser?
3. Hvorfor har man så i bekræftende fald på Kommissionens initiativ udarbejdet standard EN 469 for værnemidler til brandkorpenes brandbekæmpelsesarbejde?
4. Hvad agter Kommissionen i benægtende fald at foretage sig i anledning af denne overtrædelse af bestemmelserne?

⁽¹⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(1. juli 1996)

1-2. Kommissionen mener, at brandmænd ikke kan betragtes som »ordensmyndigheder«. De personlige værnemidler, som de bruger, anses således for omfattet af direktiv 89/686/EØF og omfattes ikke af den undtagelse, der er fastsat i bilag I, pkt. 1. Det, der rent faktisk er fastsat med denne undtagelse, vedrører materiel, der »specifikt« er udformet og fremstillet til militæret eller ordensmyndighederne, nemlig materiel der kun kan anvendes af disse personer, og som opfylder særlige behov, der måtte være omfattet af hemmeligholdsregler.

3. Standard EN 469 for værnemidler til brandkorpenes brandbekæmpelsesarbejde er blevet udarbejdet af CEN efter mandat fra Kommissionen, eftersom det pågældende udstyr omfattes af direktivet. Det ærede medlem mindes om, at alene direktivet gælder, og at fabrikanterne skal opfylde de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, der er anført heri. Anvendelse af ensartede standarder udarbejdet af CEN eller Cenelec er kun midler til at nå disse krav, som fabrikanten selv kan vælge, om han vil benytte.

4. Det forhold, det ærede medlem fremfører, at nogle medlemsstater har truffet beslutning om, at brandmænd eller i det mindste professionelle brandkorps betragtes som bevæbnede styrker eller ordensmyndigheder, vil blive behandlet på det næste møde i den ved direktivet oprettede arbejdsgruppe for at hjælpe med anvendelsen i praksis, og Kommissionen vil i givet fald iværksætte de nødvendige foranstaltninger med hensyn til medlemsstaterne med henblik på en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne.

(96/C 345/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1175/96
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen
(15. maj 1996)

Om: Forskningsprogrammet FAIR

1. Hvem har hidtil i perioden indtil 1994 modtaget støtte til hvilke projekter og med hvilke beløb som led i FAIR-programmet, der er iværksat inden for rammerne af forskningsprogrammet på landbrugs- og fiskeriområdet?

2. Hvilke sagkyndige har Kommissionen gjort brug af ved afgørelsen om støtte som led i FAIR-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(28. juni 1996)

1. FAIR-programmet om landbrug og fiskeri (herunder agroindustri, levnedsmiddelteknologi, skovbrug, akvakultur og udvikling i landdistrikter) er et af Fællesskabets særprogrammer til gennemførelse af det fjerde rammeprogram. Det blev vedtaget ved Rådets beslutning af 23. november 1994⁽¹⁾ og vil løbe fra godkendelsesdatoen til udgangen af 1998. Der er afsat et budget til programmet på 728 mio. ECU.

Den første indkaldelse af forslag blev offentliggjort den 15. december 1994 og afsluttet den 15. marts 1995. Der blev således ikke ydet støtte til FAIR-forskningsprojekter i løbet af 1994. Den første indkaldelse af forslag resulterede i, at i alt 114 projekter blev udvalgt med henblik på støtte i 1995 (jf. svar på skriftlig forespørgsel E-207/96 fra Mendez de Vigo⁽²⁾). Det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat har fået tilsendt en liste over alle udvalgte projekter og disses benævnelse og varighed.

2. De eksperter, der har bistået Kommissionen med at vurdere kvaliteten af FAIR-forslag efter den første indkaldelse af forslag, blev valgt på grundlag af deres videnskabelige og tekniske kvalitet. Eksperterne findes i FAIR-databasen over eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne, industrien, videnskabelige selskaber og sammenslutninger.

De eksperter, der deltager i vurdering af forslag, skal underskrive en aftale, som forpligter dem til at arbejde uafhængigt og hemmeligholde resultaterne af deres vurdering. Eksperterne selv sikres anonymitet, så de kan udtale sig frit uden risiko for at blive påvirket af tredje parter forud for vurderingen eller kritiseret efter vurderingen.

Tildelingen af forslag eller programområder til de enkelte eksperter offentliggøres således ikke, men det ærede medlem kan anmode om at få adgang til databasen over FAIR-programmets eksperter, hvis han ønsker det.

⁽¹⁾ EFT L 334 af 22.12.1994.

⁽²⁾ EFT C 173 af 17.6.1996

(96/C 345/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1181/96

af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Visse former for slagteriaffald

Der er konstateret tilfælde af BSE i andre medlemsstater udover Det Forenede Kongerige.

Hvorfor anmoder Kommissionen ikke de øvrige EU-medlemsstater om at gennemføre de samme bestemmelser med hensyn til bortskaffelse af særligt oksekødaffald, som Det Forenede Kongerige ansvarsfuldt overholder? Hvis det under påberåbelse af hensynet til forbrugernes tillid og beskyttelse kræves, at Det Forenede Kongerige følger disse bestemmelser, bør samtlige medlemsstater vel følge trop?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(24. juni 1996)

Kommissionen har iværksat en videnskabelig evaluering af situationen med hensyn til smitsom spongiform encephalopati i alle medlemsstater. På grundlag af denne evaluering vil der blive foretaget en risikoevaluering af Den Videnskabelige Veterinærkomité, og der vil blive truffet beslutning om passende foranstaltninger i Den Stående Veterinærkomité for at sikre passende beskyttelsesforanstaltninger for alle europæiske forbrugere.

(96/C 345/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1193/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(15. maj 1996)**Om: Beboerkontrol med luftkvaliteten*

Er Kommissionen bekendt med og yder den nogen form for finansiel støtte til den kontrol med luftens kvalitet (og luftforurening fra industrien), som i de enkelte medlemsstater gennemføres af de pågældende områders beboere i stedet for tekniske specialister, og kan Kommissionen nøjagtigt oplyse, hvilke europæiske støtteprogrammer der kunne anvendes til finansiering af en sådan nyskabende fællesskabsbaseret miljøaktion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(5. juli 1996)*

Gennem det finansielle instrument til miljøbeskyttelse, LIFE, er der mellem 1992 og 1995 givet støtte til en række innovative projekter og demonstrationsprojekter vedrørende kontrol af luftkvaliteten. Den anden fase af LIFE-aktiviteterne, som endnu ikke er godkendt af Rådet, omfatter aktioner til fordel for lokalsamfund, som kan omfatte demonstrationsprojekter på dette område.

Fællesskabet har inden for rammerne af strukturfondsprogrammerne samfinansieret visse til luftforureningsbekæmpelsesforanstaltninger, som havde tilknytning til regionaludvikling eller virksomheders konkurrenceevne. Støtten kunne gives til beboerne eller til tekniske specialister. Der gives kun støtte til investeringsudgifter.

(96/C 345/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1195/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(15. maj 1996)**Om: Risiko for en alvorlig ulykke på Canvey Island, Essex*

Er Kommissionen bekendt med, at det isolerede ø-samfund på Canvey i min valgkreds, hvis eneste forbindelse til fastlandet er en almindelig landevej, i begyndelsen af 1950'erne var udsat for en omfattende oversvømmelse, og at øen fortsat kan risikere en alvorlig ulykke, som vil implicere de olie- og gasterminaler, som er beliggende på øen? Har Kommissionen truffet foranstaltninger vedrørende forebyggelse af alvorlige ulykker, for tilsvarende ø-samfund i andre medlemsstater, og kan Kommissionen nøjagtigt oplyse, hvilke europæiske direktiver og EU-støtteprogrammer, der finder anvendelse i dette tilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(1. juli 1996)*

Direktiv 82/501/EØF (det såkaldte 'Seveso'-direktiv) om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter⁽¹⁾ (gennemført i Det Forenede Kongerige med 'Control of industrial major accident hazards (CIMAH) regulations') gælder for olie- og gasterminaler på Canvey Island, hvor opgørelsen over farlige stoffer ligger over de niveauer, der er fastsat i direktivet.

Direktivet indeholder bestemmelser om, at der skal opstilles en beredskabsplan med henblik på passende indsats i det usandsynlige tilfælde af uheld. Derudover skal de, der måtte berøres af et større uheld, gives oplysninger om sikkerhedsforholdsregler og korrekt adfærd i tilfælde af uheld. Det er i hvert tilfælde nødvendigt at omtale alle særlige træk ved lokalsamfundet, såsom Canvey og andre lignende ø-samfund.

Hovedfinansieringsmekanismen til forskning på dette område er gennem Fællesskabets program for miljø og klima, der omfatter forskning i sikkerhed i industrien og oversvømmelsesrisiko. Det erklærede mål for forskning i industrisikkerhed under dette program er »... at forbedre det videnskabelige grundlag for forståelse af industriuheld, der fører til bedre risikovurdering, -styring og forebyggelse«. I denne forbindelse er et af de vigtigste mål for forskningen at støtte Fællesskabets lovgivning, og navnlig Seveso-direktivet og den kommende revision heraf. På området for naturkatastrofer er oversvømmelsesforskning dækket med det formål »... at

udvikle procedurer til vurdering af oversvømmelsesrisiko..... i kystområder, på sletter og i områder, der er udsatte for pludselige kortvarige oversvømmelser«.

(¹) EFT L 230 af 5.8.1982.

(96/C 345/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1198/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Anvendelse af vandteknologiske metoder på Oikos plc, Canvey Island, Essex

Er Kommissionen bekendt med, at en industrivirksomhed anvender vand-teknologiske metoder til recirkulering af olie, og findes der tilsvarende eksempler i andre medlemsstater? Kan Kommissionen, for så vidt som der med udviklingen af denne metode er tale om en nyskabelse, præcist oplyse, hvilke europæiske støtteprogrammer, der er tilgængelige for et sådant projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(1. juli 1996)

Kommissionen kender intet til en teknologi med dette navn og kan derfor desværre heller ikke give konkrete eksempler herpå. Denne teknologis art fremgår ikke klart af den terminologi, der er benyttet i forespørgslen.

(96/C 345/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1201/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Forældet oliekaj i det vestlige industriområde, Canvey, Essex

Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe for at fjerne den en mil lange oliekaj i det vestlige industriområde i Canvey, Essex? Kajen, som blev opført for 20 år siden og kostede 9 millioner £, er aldrig blevet taget i brug. Kan Kommissionen medgive, at dette skæmmende anlæg står som et symbol på den industrielle tilbagegang i South Essex, og at fjernelsen heraf er en nødvendig forudsætning for at genskabe investorernes tillid til den økonomiske udvikling? Har Kommissionen til hensigt at undersøge spørgsmålet nærmere og træffe specifikke foranstaltninger på baggrund heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(17. juli 1996)

Kommissionen kan ikke bruge Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til foranstaltninger vedrørende oliekajen i det vestlige industriområde i Canvey, som det ærede medlem henviser til.

Det pågældende område er ikke støtteberettiget under strukturfondenes mål 2. Endvidere yder EFRU kun støtte til sanering af tidligere industriområder i de britiske mål 2-regioner, hvis dette kan knyttes direkte sammen med skabelse af ny økonomisk aktivitet og beskæftigelse.

Kommissionen har ikke haft lejlighed til at studere området i detaljer og kan derfor ikke udtale sig om dets lokale virkning.

(96/C 345/54)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1206/96
af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen**

(15. maj 1996)

Om: Isles of Scilly

Isles of Scilly, som er en gruppe små øer vest for Cornwall, er omfattet af betegnelsen »ugunstigt stillede områder« (direktiv 75/268/EØF⁽¹⁾) såvel som mål 5b. Er Kommissionen bekendt med, at denne klassificering ikke har medført nogen særlig bistand, for så vidt angår øernes særlige vanskeligheder, herunder ekstraudgifter?

Kan Kommissionen medgive, at der på baggrund af disse vanskeligheder fortsat bør ydes særlig bistand til Isles of Scilly og tilsvarende regioner i EU? Vil Kommissionen endvidere tilskynde Det Forenede Kongeriges myndigheder til på grundlag af de eksisterende klassificeringer at yde den yderligere bistand, som dette område har så hårdt brug for?

⁽¹⁾ EFT L 128 af 19.5.1975, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(7. juni 1996)

Som led i det samlede programmeringsdokument (SPD) for mål 5b-området i den sydvestlige region af Det Forenede Kongerige er der blevet truffet specifikke forholdsregler for at imødegå de særlige problemer for Isles of Scilly. En foranstaltning i programmet har til formål at yde støtte til det skrøbelige gartneribrug og landbrug gennem tilskyndelse til en større vifte af virksomheder, udvikling af afsætning af øernes produktion og støtte til initiativer i lokalsamfundene. De samlede omkostninger til denne foranstaltning er i SPD ansat til 2,7 mio. ECU, hvoraf 1 mio. ECU i gavebistand vil blive ydet af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. En sådan specifik geografisk foranstaltning er enestående i de samlede programmeringsdokumenter for mål 5b for Det Forenede Kongerige og er en klar demonstration af, at de særlige behov for denne gruppe af små øer er anerkendt af Kommissionen.

Isles of Scilly er også støtteberettigede under andre mål 5b-foranstaltninger i programmet, som er det største mål 5b-program i Det Forenede Kongerige med en anslået samlet værdi på 514 mio. ECU, hvoraf det samlede EF-bidrag er på ca. 219 mio. ECU (i 1994-priser). Desuden er Isles of Scilly omfattet af LEADER-programmet for det vestlige Cornwall, som allerede fungerer. Der er således betydelige muligheder både finansielt og strategisk for at hjælpe Isles of Scilly.

Med hensyn til at tilskynde Det Forenede Kongeriges myndigheder til at yde yderligere bistand til øerne, vurderes alle ansøgninger under SPD på grundlag af de fælles kriterier og derefter på grundlag af kriterier for de enkelte foranstaltninger. Disse fastsættes af partnerskabet og godkendes af overvågningsudvalget for programmet. Blandt udvælgelseskriterierne findes der ingen geografiske bestemmelser. De afspejler snarere SPD's prioriteter, og vægten lægges på værditilvækst, partnerskab, økonomisk virkning og udbytte af investeringen. Endvidere skal der foretages en mellemliggende evaluering af alle SPD. Hvis de kompetente britiske myndigheder er i stand til at gennemføre deres mellemliggende evaluering inden marts 1997, vil alle relevante resultater kunne bruges til at vejlede overvågningsudvalget med hensyn til den fremtidige gennemførelse af det pågældende SPD i tilfælde, hvor specielle behov kan udpeges og afhjælpes. Det er gennem denne proces, der kan tages fuldt hensyn til de særlige problemer og behov på Isles of Scilly.

(96/C 345/55)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1210/96
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen**

(15. maj 1996)

Om: Bevarelse af landbrugsarealer og vedvarende energikilder

Med forordning (EØF) nr. 2080/92⁽¹⁾ har EU fastlagt bestemmelser om bevarelse af landbrugsarealer, der trækkes tilbage fra landbrugsproduktionen med henblik på beplantning med nåletræer, eukalyptus og løvtræer. Da forordningen, trods det EU har givet udtryk for ønsket om at udvikle vedvarende energikilder, ikke indeholder henvisninger til biomasseplanter, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Vil den udvide listen over støtteberettigede tilplantninger i Sydeuropa med følgende planter:
 - a) røgræs (*Arundo donax*)
 - b) vild artiskok (*Cynara cardunculus*), og
 - c) elefantgræs (*Miscanthus giganteus*)som er de vigtigste af de råstoffer, der anvendes til produktion af biomasse?
2. Vil Kommissionen øge støtten til fremme af dyrkning af de planter, der anvendes til produktion af biomasse, for at dette kan ansøre til nedlægning af landbrugsarealer?

(¹) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 96.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(2. juli 1996)

Med Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 blev der indført en EF-plan for skovrejsning, der skulle supplere ændringerne i de fælles markedsordninger (reformen af den fælles landbrugspolitik) i kraft af forøgede skovressourcer og en forvaltning af landskabet, der i højere grad er forenelig med god miljøpraksis. Samtidig skal planen bekæmpe drivhuseffekten og den negative virkning af erosion på landbrugsarealer.

Skønt øgede skovressourcer kan bidrage til udvikling af fornyelige energikilder (træ), tager skovrejsningsordningen ikke specielt sigte på at fremme biomasseafgrøder. Forordning (EØF) nr. 2080/92 er derfor begrænset til skovrejsning og vil ikke blive udvidet med biomasseafgrøder såsom røgræs, vild artiskok og elefantgræs.

Vedrørende dyrkning af nonfoodafgrøder på udtagne arealer blev nonfoodudtagningsordningen indført ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 334/93 (¹). Denne ordning gør det muligt for landbrugerne at bruge deres udtagne arealer til produktion af nonfoodråmaterialer. Nonfoodudtagningsordningen omfatter et bredt udvalg af biomasseafgrøder. Røgræs, vild artiskok og elefantgræs er omfattet af denne ordning og er blevet dyrket i henhold hertil i flere medlemsstater.

For udtagne arealer, der anvendes til nonfoodproduktion i henhold til forordning (EØF) nr. 334/93, ydes samme støttebeløb som for normale udtagne arealer. Medlemsstaterne kan imidlertid yde national støtte til producenter for at hjælpe dem med at dække omkostningerne til plantning af flerårige afgrøder til biomasseproduktion. Denne støtte må ikke være større end et beløb svarende til renten for fem års jordudtagningspræmie.

(¹) EFT L 38 af 16.2.1993.

(96/C 345/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1212/96

af Carlo Ripa di Meana (V) og Gianni Tamino (V) til Kommissionen

(15. maj 1996)

Om: Center for kombineret transport i Olbia (Sardinien)

I fortsættelse af en forespørgsel (E-0017/96) (¹) om et center for kombineret transport i Olbia har Kommissionen den 9. april 1996 bekræftet, at den ikke var indstillet på at deltage i finansieringen af projektet i Enas i overensstemmelse med en aftale mellem regionen, det ansvarlige jernbaneselskab og Olbia kommune;

- CORECO (Comitato Regionale di Controllo) annullerede den 5. marts 1996 sin afgørelse af 12. januar 1996, om Olbia kommunes godkendelse af det pågældende projekt, idet den valgte beliggenhed ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne i den regionale transportplan, bygningsprogrammet for Olbia (som denne beslutning gik ud på at ændre) og den fysiske planlægning for industriområdet i Olbia, eller med bestemmelserne vedrørende miljøbeskyttelse, arkæologisk og videnskabelig beskyttelse, den regionale landskabsplan, som bl.a. omfatter en undersøgelse om foreneligheden mellem projekterne og landskabet og miljøet, en undersøgelse som endnu ikke er gennemført;
- det ansvarlige jernbaneselskab har i samråd med regionen erklæret sig villigt til at flytte enhver varebehandling, der i øjeblikket finder sted på Olbias anløbshavn på betingelse af, at der udvikles et kombineret transportsystem med reduktion af driftsomkostningerne, men denne betingelse er — under henvisning til afstanden mellem Enas og industriområdet og -havnen ikke blevet opfyldt;
- Kommissionen tager i sit svar af 9. april 1996 ikke hensyn til CORECO's annullering af Olbia kommunes afgørelse;
- projektet vedrørende kombineret transport i Olbia, som blev godkendt af regionens tekniske forvaltning den 28. september 1993, var allerede på dette tidspunkt ikke i overensstemmelse med den regionale transportplan og de gældende byplanlægningsbestemmelser og fik hverken af det ansvarlige jernbaneselskab eller af Olbia kommune en positiv modtagelse;

Er Kommissionen stadig villig til, såfremt ovennævnte betragtninger er i overensstemmelse med virkeligheden, at yde finansiel støtte til Olbias center for kombineret transport i Enas? Finder den det ikke nødvendigt at kræve at centrets beliggenhed ændres i overensstemmelse med de gældende byplanlægningsbestemmelser og de af Den Europæiske Union strategiske retningslinjer vedrørende kystfart og kombineret transport på tre niveauer (vand-jernbane-landevej)?

(¹) EFT C 217 de 26.7.1996, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(12. juli 1996)

Som supplement til de oplysninger, der blev givet de ærede medlemmer som svar på deres skriftlige forespørgsel E-17/96 (¹), og på grundlag af oplysninger fra de italienske myndigheder kan Kommissionen meddele dem, at den regionale kontrolkommission (CORECO) for Sardinien ganske rigtigt den 5. marts 1996 suspenderede den beslutning, byrådet i Olbia havde truffet vedrørende det pågældende projekt og dets beliggenhed.

Kommunen Olbia drøftede på et møde den 3. maj 1996 de forklaringer og det svar, der skulle sendes til CORECO, som på sit møde den 11. juni 1996 afviste kommunens svar med den begrundelse, at en kommunal beslutning skal træffes af byrådet og ikke af den såkaldte »Giunta« (udøvende organ). Kommunen Olbia skal derfor ifølge CORECO's beslutning overholde den administrative procedure i den regionale lov.

Ifølge programaftalen mellem regionen Sardinien, den italienske regering og jernbanerne opfylder anlæggelsen af centret for kombineret transport økonomiske og sociale behov på denne del af øen og vil lette losning af varer og transport heraf til Olbia. Beslutningen om centrets placering hører under de regionale og kommunale myndigheders og jernbanernes kompetence. Det er klart, at alle gældende procedurer, herunder vedrørende evaluering af miljøvirkningen, skal overholdes.

Da projektet indgår i det operationelle flerfondsprogram for 1989-1993, vil det kunne finansieres af strukturfondene, forudsat at de tilhørende udgifter kan afholdes inden den 31. december 1996.

(¹) EFT C 112 af 17.4.1996

(96/C 345/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1222/96 af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen (23. maj 1996)

Om: Overførsel af BSE

I London påvist det for nylig, at BSE hos antiloper kan overføres fra moderdyret til næste generation.

Kan Kommissionen med sikkerhed bekræfte, at overførsel af BSE til næste generation kan udelukkes hos køer?

Er det i benægtende fald muligt, at overførslen sker via mælken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. juli 1996)

I en zoologisk have i London er flere store kudu'er blevet ramt af en form for overførbart spongiform encephalopati. Sygdommen er blevet diagnosticeret hos 5 ud af 8 dyr i den zoologiske have, og den høje forekomst viser, at arten er yderst modtagelig. Mønsteret i forekomsten kunne synes at antyde, at der har fundet overførsel fra moderen sted, skønt senere data tyder på, at dette måske når alt kommer til alt ikke har været tilfældet. Der kan imidlertid ikke drages yderligere konklusioner af disse tilfælde i forhold til andre former for spongiform encephalopati.

Der er blevet gennemført omfattende epidemiologiske studier med henblik på at undersøge muligheden for overførsel fra moderen af bovin spongiform encephalopati (BSE) hos kvæg. Der findes intet bevis for overførsel af BSE fra ko til kalv.

Endvidere har studier af overførslen ikke givet bevis for, at det er sandsynligt, at BSE overføres via mælk. Dette ligger på linje med data vedrørende andre former for overførbart spongiform encephalopati, f. eks. kuru hos mennesket, hvor detaljerede studier af sygdommen i Fore-stammen i Papua Ny Guinea heller ikke gav bevis for overførsel via mælk. Dette bekræftes ligeledes af Verdenssundhedsorganisationen, der på et møde den 2.-3. april 1996 vedrørende Creutzfeld-Jakobs sygdom og BSE fastslog:

»Mælk og mælkeprodukter, også i lande med høj forekomst af BSE, betragtes som sikre. Der foreligger oplysninger vedrørende andre former for spongiform encephalopati hos dyr og mennesker, som viser, at disse sygdomme ikke overføres via mælk«.

(96/C 345/58)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1234/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(23. maj 1996)

Om: Nuklear sikkerhed

I de seneste dages aviser har vicedirektøren for Afdelingen for Nuklear og Radioaktiv Sikkerhed på det videnskabelige center UKRITFE henledt opmærksomheden på, at atomkraftværket i Tjernobyl kan eksplodere når som helst. Der skulle være fare for en kædereaktion og for en sammenstyrning af den sarkofag, der støttes omkring den fjerde reaktor på Tjernobyl-kraftværket. Denne fjerde reaktor er nu reelt ikke andet end en ukontrolleret masse af farligt nukleart materiale og radioaktive stoffer, som ikke opfylder kravene om risikoforebyggelse.

Vil Kommissionen straks gribe ind på hensigtsmæssig vis for at forhindre yderligere nukleare farer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(2. juli 1996)

Under konferencen »ti år efter Tjernobyl« i april 1996 tog videnskabsfolk stilling til betænkeligheder, der var givet udtryk for vedrørende den radioaktive forurening, som en sammenstyrning af sarkofagen over, hvad der rester af Tjernobyl 4-reaktoren, kunne forårsage. På konferencen konkluderedes det, at mens en sammenstyrning kunne frigøre radioaktivt støv og bevirke, at de ansatte på værket blev udsat for betydelig bestråling, kunne det ikke antages, at effekten ville være mærkbar over et stort område, og især ikke uden for eksklusionszonen på 30 km omkring reaktoren.

Kommissionen har altid søgt at forebygge, at en Tjernobyl-lignende ulykke nogensinde kunne gentage sig, og at sikre, at de resterende reaktorer på atomkraftværket lukkes ned snarest muligt. I december 1995 undertegnede G7-landenes regeringer, Ukraines regering og Kommissionen et aftalememorandum vedrørende lukningen af Tjernobyl-atomkraftværket inden år 2000. I aftalememorandum'et fastsættes det, at »man har aftalt at fortsætte samarbejdet med henblik på udviklingen af en omkostningseffektiv og miljømæssigt fornuftig foranstaltning vedrørende en indkapsling af Tjernobyl 4-reaktoren, herunder en opstilling af tekniske og omkostningsmæssige løsninger så hurtigt som muligt«.

På det nyligt-afholdte topmøde om nuklear sikkerhed mellem G7-landenes ledere, formanden for Kommissionen og Ruslands og Ukraines præsidenter blev det aftalt, at drøftelser om en »ny sarkofag« skulle indledes, så snart den seneste TACIS-finansierede undersøgelse er gennemført, hvilket burde være inden årets udgang.

(96/C 345/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1240/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(23. maj 1996)

Om: Den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager

I Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (KOM(95)0434 ⁽¹⁾) behandles spørgsmålet om forarbejdede frugter og grøntsager ikke ens for alles vedkommende.

Vil Kommissionen med hensyn til forarbejdede tomater forhindre, at kvoterne begrænses i hele Den Europæiske Union, og at visse medlemsstater forfordes ved fordelingen af disse kvoter?

Den nuværende kvote bør forhøjes i et omfang, der svarer til forbruget i de tre nye medlemsstater, og dyrkningen fordeles således, at der skabes mulighed for en effektiv produktionsplanlægning i overensstemmelse med markedsbehovene.

⁽¹⁾ EFT C 52 af 21.2.1996, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(7. juni 1996)

I forslaget til reform af den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager er forarbejdningskvoten for tomater lig med den for øjeblikket gældende kvote, dvs. 6 596 787 t. Fordelingen af denne kvote mellem medlemsstaterne vil ske på grundlag af de producerede gennemsnitsmængder, for hvilke minimumsprisen er blevet overholdt i de tre foregående produktionsår.

De tre nye medlemsstater får allerede i vidt omfang deres forsyninger fra EF-produktionen.

Hvad angår tildelingen af kvoterne, foreslås det, at de lige som nu tildeles industridelen.

(96/C 345/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1242/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(23. maj 1996)

Om: Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

Afsnit IV i Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (KOM(95)0434 ⁽¹⁾) vedrører interventioner generelt og især tilbagekøb, som er genstand for direkte finansiel intervention fra Fællesskabets side. I sammenligning med den nugældende markedsordning er der ikke sket nogen ændring i de generelle bestemmelser: på området for friske frugter og grøntsager sker beskyttelsen af producenternes indkomst, dvs. støtte af markedspriserne, gennem en kvantitativ kontrol af udbuddet, som foretages af de producentorganisationer, der forestår tilbagekøbene.

Mener Kommissionen med hensyn til interventionsordningen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at hæve loftet for de mængder, der skal tilbagekøbes, til 20% af de respektive producentorganisationers markedsførte produktion, at forlænge overgangsperioden til seks år og at basere beregningen af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen for de enkelte produkter på et vejet gennemsnit af de gennemsnitlige månedlige tilbagekøbspriser i produktionsåret 1995-1996?

⁽¹⁾ EFT C 52 af 21.2.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(26. juni 1996)*

I Kommissionens forslag til reform af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager er der et loft på 10% for dels de mængder, der sælges direkte af medlemmerne af en producentorganisation, dels for de mængder, der skal tilbagekøbes. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til Rådet og Parlamentet om frugt- og grøntsagssektorens fremtid, hvor det blev foreslået, at producentorganisationerne selv skulle afsætte mindst 80% af deres medlemmers produktion.

Dette forslag til reform behandles for øjeblikket af Rådet. Det er derfor for tidligt at udtale sig om, hvilken endelig beslutning dette vil træffe med hensyn til det af det ærede medlem rejste spørgsmål.

(96/C 345/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1243/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(23. maj 1996)*

Om: Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

Afsnit V i Kommissionens forslag til forordning (EF) om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (KOM(95)0434 ⁽¹⁾), som vedrører ordningen for samhandelen med tredjelande, indeholder kun én enkelt tilføjelse i forhold til forordning (EØF) nr. 3290/94. Stk 2 i artikel 31 er blevet udvidet med muligheden for — for visse produkter bestemt til forarbejdning, som indføres i Fællesskabet ledsaget af en regning — at kontrollere indgangsprisen efter en procedure, der adskiller sig fra proceduren med beregning af en fast importværdi.

Vil Kommissionen — for at undgå, at handelen med tredjelande får negative følger —

1. foretage en effektiv og overbevisende kontrol af indgangsprisen;
2. foretage kvalitetskontrol og viderebringe oplysninger om de anvendte produktions- og konserveringsmetoder;
3. foretage mærkning af produkterne efter samme regler som dem, der gælder for lignende produkter i Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EFT C 52 af 21.2.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(24. juni 1996)*

Ifølge udkastet til reform af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager skal prisen for importerede produkter bestemt til forarbejdning kontrolleres efter specifikke procedurer, der kan være forskellige fra dem, der anvendes for produkter til konsum på markedet for friske produkter. Navnlig kan tariferingen af disse produkter ske på grundlag af en mekanisme med direkte konstatering af priserne uden at anvende den faste importværdi.

Kontrollen af importpriserne sker på grundlag af de eksisterende toldprocedurer. Ved fastsættelsen af den reducerede indgangspris (forordning (EF) nr. 1306/95 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 1740/95 ⁽²⁾) for surkirsebær og agurker til forarbejdning har Kommissionen besluttet at anvende de kontrolprocedurer, der er fastsat for særlige bestemmelser i artikel 291 ff. i forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽³⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽⁴⁾ om indførelse af en EF-toldkodeks.

Desuden skal importerede frugter og grøntsager, der er beregnet til forarbejdning i Fællesskabet, inden overgangen til fri omsætning ledsages af en attest for industriel anvendelse som fastsat i forordning (EØF) nr. 2251/92 ⁽⁵⁾. Denne forpligtelse gælder ligeledes for EF-produkter.

For disse produkter er angivelse af produktions- og oplagringsmetoderne ikke obligatorisk i henhold til EF-bestemmelserne, og disse indeholder heller ikke bestemmelser om en særlig mærkning af frugt og grøntsager bestemt til forarbejdning.

For økologiske produkter, der importeres til EF i henhold til proceduren i artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽⁶⁾, kræves der dog en attest, som henviser til denne produktionsmåde.

- (¹) EFT L 126 af 9.6.1995.
(²) EFT L 167 af 18.7.1995.
(³) EFT L 253 af 11.10.1993.
(⁴) EFT L 302 af 19.10.1992.
(⁵) EFT L 219 af 4.8.1992.
(⁶) EFT L 198 af 22.7.1991.

(96/C 345/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1249/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(23. maj 1996)

Om: Bevarelse af naturværdier (fisk)

For så vidt angår bevarelsen af naturværdierne og af fiskerirettighederne er hovedformålet med strukturforanstaltningerne til imødegåelse af nedgangen i fiskeressourcerne, som generelt tillægges de to sammenhørende elementer for stor kapacitet/for kraftig udnyttelse, at sænke antallet af fiskerfartøjer. Disse foranstaltninger ledsages af socioøkonomiske foranstaltninger, hvormed formålet er at begrænse følgerne af omstruktureringen af fiskeriet og af fiskerflåden på de berørte befolkninger mest muligt.

Det er derfor op til Fællesskabets og medlemsstaternes institutioner at tage sig af den presserende opgave med at sætte skub i og styrke forskningen på fiskeriområdet ved at fremme udvekslingen af eksisterende videnskabelige metoder og oplysninger, indsamlingen af nye oplysninger og gennemførelsen af forskningsprogrammer vedrørende både fiskeressourcerne og fangstmetoderne.

Vil Kommissionen koordinere de forskellige forskningsområder og i denne forbindelse undgå en overlapning af indsatsen, fremme en bedre koordinering mellem de eksisterende forskningsinstitutioner og oprette en databank på fællesskabsplan? Kommissionens opmærksomhed henledes på, at dette ville bidrage til at øge systemets samlede effektivitet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(11. juli 1996)

FAIR-programmet (landbrug og fiskeri, herunder agroindustri, fødevareteknologi, skovbrug, akvakultur og udvikling af landdistrikterne), som indgår i det fjerde rammeprogram (1994-1998), blev vedtaget i december 1994. Forskningen inden for fiskeri og akvakultur omfatter miljøfaktorerens indvirkning på akvatiske ressourcer, de økologiske virkninger af fiskeri og akvakultur, arternes biologi med henblik på optimering af akvakulturen, de socio-økonomiske aspekter af fiskeriet, forbedret metodologi og opgradering af fiskeriprodukter.

Endvidere anvendes studier til støtte for den fælles fiskeripolitik (budgetpost B2-181) i vidt omfang til medfinansiering og koordinering af indsamlingen af basisdata. Denne indsamling af basisdata (fangster, biologisk prøveudtagning, flådedynamik) er grundlaget for sund fiskeriforskning, men skal være i overensstemmelse med nogle basiskrav med hensyn til repræsentativitet og varighed. Skønt bevillingen på denne budgetpost er blevet øget væsentligt i de senere år, er det i høj grad ønskeligt, at der indføres bedre mekanismer, som kan sikre disse krav.

I de senere år har Kommissionens meddelelser om fiskeri i Fællesskabet omfattet vedligeholdelse, udvidelse og oprettelse af databaser af betydning i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, europæisk fiskeriforskning, nuværende situation og fremtidsudsigter ⁽²⁾, en database til evaluering af fiskeriets biologiske virkning ⁽³⁾ samt samarbejde om og koordination af anvendelsen af større anlæg i fiskeriforskningen ⁽⁴⁾.

Meddelelserne er blevet drøftet på forskellige niveauer i Rådet, og Kommissionen er blevet opfordret til at fremsætte et forslag, som kan medvirke til at forbedre de eksisterende mekanismer.

- (¹) KOM(93) 501 endelig udg.
- (²) KOM(93) 95 endelig udg.
- (³) SEK(94)1453.
- (⁴) KOM(95) 392 endelig udg.

(96/C 345/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1259/96
af W.G. van Velzen (PPE) til Kommissionen
(24. maj 1996)

Om: Bestigningen af Hoge Flux-reaktoren i Petten

1. Er Kommissionen bekendt med Greenpeace's bestigning af Hoge Flux-reaktoren (HFR) i Petten den 26.4.1996?
2. På baggrund af den tidligere indsættelse af nederlandske marinesoldater ved HFR har Kommissionen besluttet at forbedre sikkerhedsforanstaltningerne betragteligt. Er disse foranstaltninger nu gennemført?
3. Mener Kommissionen ikke, at Greenpeace-aktionen har vist, at sikkerhedsforanstaltningerne ved HFR er utilstrækkelige?
4. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at undgå gentagelser?
5. Udarbejdes der en samlet sikkerhedsplan for HFR, der tager højde for alle eventualiteter?
6. Hvorledes vil Kommissionen genoprette den offentlige menings tillid til, at bevogtningen af HFR er sikker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(1. juli 1996)

1. Ja.
2. Ja.
3. Nej. Sikkerhedsforanstaltningerne er rettet mod alle uautoriserede indgreb, der har berøring med anlægsprocesser, materialer og udstyr. Sikkerhedsforanstaltningerne ved Det Fælles Forskningscenter FFC) i Petten er i fuld overensstemmelse med de foranstaltninger, der skal træffes af det hollandske politi i beredskabstilfælde, og vagtpersonalets eller politiets indgreb afhænger af de nærmere omstændigheder ved det enkelte tilfælde.
Lige fra begyndelsen af Greenpeace-aktionen fungerede sikkerhedsforanstaltningerne efter de fastsatte procedurer. Der var ikke tale om uautoriseret indgreb, der havde berøring med anlægsprocesser, materialer eller udstyr, og politiets foranstaltninger var tilpasset efter den pågældende begivenheds art og alvor.
4. Kommissionen er, sammen med de hollandske myndigheder, i færd med at gennemgå Greenpeace-aktionen og sikkerhedsforanstaltningerne. Der vil om nødvendigt blive truffet relevante beslutninger i fællesskab, men som det ærede medlem er klar over, skal sådanne beslutninger holdes strengt hemmelige.
5. Ja.
6. Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel P-1169/96 fra Plooij-Van Gorsel (¹). Kommissionen har endvidere ikke kendskab til, at offentligheden nu skulle have ringere tillid til højfluxreaktorens sikkerhed. Kommissionen fremmer fortsat højfluxreaktoren sammen med de andre organisationer, der har nukleare anlæg i Petten, navnlig på området nukleare medicinske anvendelser.

(¹) EFT C 322 af 28.10.1996, s. 37.

(96/C 345/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1261/96
af Kirsten Jensen (PSE) til Kommissionen
(24. maj 1996)

Om: Bæredygtige bananer

Siden Kommissionen gennemførte importkvoteordningen for bananer i 1993 er det blevet meget svært at sælge bananer uden for kvoterne.

Dette er medvirkende årsag til, at der ikke bliver gjort nok for at fremme produktionen af bæredygtige bananer.

Har Kommissionen tænkt sig at tage skridt til at fremme produktionen af bæredygtige bananer, f.eks. ved at tildele dem en andel af importkvoten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(20. juni 1996)

Økologiske bananer har adgang til EF-markedet på samme vilkår som alle andre bananer. Før det indre marked blev oprettet, blev de også importeret til de enkelte medlemsstater i henhold til de bestemmelser, der gjaldt for konventionelle bananer.

Økologiske bananer fra et antal forskellige oprindelser, herunder Den Dominikanske Republik og Angola, importeres til og sælges i EF.

EF og medlemsstaterne må overholde international ret. For øjeblikket forbyder Verdenshandelsorganisationens bestemmelser diskrimination mellem lignende produkter på grundlag af produktionsmetoderne. Dette betyder, at det ikke er muligt at skabe eller forbeholde en importkvote for økologiske produkter.

(96/C 345/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1271/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(24. maj 1996)

Om: Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

Afsnit III i forslag til forordning om den fælles markedsordning for frugt- og grøntsagssektoren (KOM(95)0434) ⁽¹⁾ vedrører tværfaglige ordninger indført på initiativ af individuelle virksomheder eller allerede eksisterende virksomheder, som repræsenterer en væsentlig del af de forskellige faglige kategorier inden for frugt- og grøntsagssektoren. Disse tværfaglige organisationer kan bidrage til at skabe større bevidsthed om markedet, fremme udviklingen af økonomisk adfærd for at forbedre kendskabet og tilrettelæggelse af produktionen samt præsentationen af produkterne og markedsføringen heraf. Forslaget til forordning indeholder ligeledes bestemmelser om at når arten af aktioner er fastlagt, skal der ske en særlig anerkendelse af de organisationer, som er virkelig repræsentative og som anvender positive foranstaltninger for at nå ovennævnte mål.

Kommissionen opfordres i overensstemmelse med markedskræfterne at tage hensyn til de forskellige medlemsstaters særkende og gøre anvendelsen af tværfaglige aftaler fakultativ.

⁽¹⁾ EFT C 52 af 21.2.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(21. juni 1996)

Kommissionens forslag om en reform af sektoren for frugt og grøntsager indeholder i afsnit III en række bestemmelser om brancheorganisationer og brancheaftaler. Disse bestemmelser har almen gyldighed. Under drøftelserne i Rådet har flere delegerationer dog gjort opmærksom på, at bestemmelserne i dette afsnit ikke passer til strukturerne i de medlemsstater, de repræsenterer.

Drøftelserne fortsætter.

(96/C 345/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1280/96**af Salvador Jové Peres (GUE/NGL) og Pedro Marset Campos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(24. maj 1996)

Om: Import af vin fra tredjelande

Det fælles marked for vin har på det seneste været lammet, navnlig i visse områder. Importen af vin fra tredjelande, især fra Argentina, er imidlertid stigende.

Denne import kan skabe en meget vanskelig situation i forbindelse med den kommende høst.

Hvordan agter Kommissionen at kontrollere denne import?

(96/C 345/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1324/96**af Encarnación Redondo Jiménez (PPE) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Import til Den Europæiske Union af vin fra tredjelande

Er Kommissionen bekendt med den massive import af vin fra tredjelande til Den Europæiske Union? Hvilke skridt bør der tages for at få kontrol over denne situation og således garantere fællesskabsfortrinsretten?

(96/C 345/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1328/96**af Salvador Jové Peres (GUE/NGL) og Pedro Marset Campos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Import af vin fra tredjelande

Der er store forskelle mellem den vinmængde, der importeres og registreres ved tolden, og den vinmængde, der er i handelen.

En stor del af vinimporten består af hvidvin, hvorimod størstedelen af den vin, der importeres på detailniveau, er rødvin.

Importen af most overstiger i betydelig grad de traditionelle tendenser og brugsmønstre.

Det viser sig ofte, at importeret vin betegnes som fællesskabsvin.

Disse situationer indebærer en kraftig forvridning af fællesmarkedet for vin og forringer samtidig vinproducenternes indtægter.

1. Har Kommissionen i betragtning heraf garantier for, at der er foretaget den krævede kontrol i medlemsstater, hvor der har været en meget stor import?
2. Har Kommissionen planer om at foretage ekstraordinære undersøgelser vedrørende udførelsen af kontrollen og undersøge konsekvenserne af den situation, som denne import har skabt?
3. Kan Kommissionen oplyse, om hver medlemsstat har foretaget en pålidelig kontrol?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-1280/96, E-1324/96 og E-1328/96**

(18. juni 1996)

Kommissionen har også konstateret, at importen af vin fra tredjelande, navnlig fra Argentina til Spanien, er steget betydeligt i løbet af det seneste produktionsår.

Den har via pressen fået kendskab til rygter, ifølge hvilke der skulle være begået visse uregelmæssigheder i denne forbindelse. Der skal mindes om, at importkontrol henhører under medlemsstaternes kompetence. I denne forbindelse har Kommissionen ved flere lejligheder mindet medlemsstaterne om nødvendigheden af, at de nationale kontrolorganer overvåger importen nøje.

Skønt Kommissionen ikke hidtil har modtaget nogen officielle klager over svigagtig import, har den taget kontakt med de nationale kontrolorganer for mere specielt at henlede deres opmærksomhed på sådan import og anvendelsen heraf i senere handelsled. Desuden er de blevet pålagt at gennemføre en undersøgelse af denne import, og resultaterne heraf afventes.

(96/C 345/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1282/96

af Pedro Marset Campos (GUE/NGL) til Kommissionen

(24. maj 1996)

Om: Ukontrollerede lossepladser i Fuente Alamo kommune (Murcia, Spanien)

I distriktet Cánovas i Fuente Alamo kommune (Murcia) oplagres der uden kontrol plasticaffald. Haller med et areal på omkring 20.000 m² er fyldt med tusinder af tons plasticaffald af forskellig art: plastic til almindeligt brug, melamin, dunke osv. Alt dette affald stammer fra forskellige lande i Den Europæiske Union, navnlig Tyskland og Frankrig.

Denne oplagring opfylder ikke de allermindste sikkerhedsforskrifter. Store dele af affaldet indeholder således betydelige mængder klor, der ved en eventuel brand vil forårsage uoprettelige skader på menneskers sundhed og landbruget på grund af frigivelse af dioxin og furan.

Hvilke forholdsregler kan Kommissionen træffe over for de spanske myndigheder for at sikre overholdelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende miljøet og navnlig anvendelsen af direktiv 91/156/EØF ⁽¹⁾ om affald?

⁽¹⁾ EFT 78 af 26.3.1991, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(1. juli 1996)

Kommissionen har intet kendskab til de forhold, det ærede medlem har fremført.

Dog vil Kommissionen nu, da disse forhold synes at kunne udgøre en overtrædelse af bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 75/442/EØF om affald (som ændret ved rådsdirektiv 91/156/EØF), rette henvendelse til de spanske myndigheder for at indhente deres bemærkninger hertil.

Kommissionen skal da ikke undlade at underrette det ærede medlem om resultatet heraf.

(96/C 345/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1291/96

af Elena Marinucci (PSE) til Kommissionen

(31. maj 1996)

Om: Forskel mellem tilskud til destilleret alkohol fra vinmask og tilskud til destilleret alkohol fra vinbærme

I henhold til artikel 18 i forordning 2046/89 ⁽¹⁾ kan medlemsstaterne beslutte at anvende differentierede priser, hvis den faste pris medfører eller vil kunne medføre, at det i visse områder af Fællesskabet bliver umuligt at lade et eller flere biprodukter fra vinfremstilling destillere.

Da destillering af alkohol fra vinmask er næsten tre gange så dyrt som destillering af alkohol af fra vinbærme, kan den faste pris, der anvendes i alle regioner i Italien, påføre destillatører fra vinmask ekstra udgifter.

En række virksomheder, der udelukkende destillere fra vinmask, er derfor kommet i alvorlig krise med deraf følgende sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvenser og faren for, at vinbærme anvendes til forfalskninger.

1. Hvad er efter Kommissionens opfattelse meningen med, at det er eller kan være »umuligt« at destillere et eller flere produkter?
2. Hvorfor skulle dette vise sig umuligt i nogle regioner frem for andre?
3. Hvilket system anvendes i de enkelte medlemsstater og deres regioner (fastprissystem eller differentieret prissystem)?
4. Finder Kommissionen det ikke nødvendigt at løse problemet, eventuelt med en afgørelse eller henstilling, der sikrer en retfærdig anvendelse af de eksisterende direktiver?

(¹) EFT L 202 af 14.7.1989, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(24. juni 1996)

Kommissionen fastsætter i medfør af artikel 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 2046/89 for hvert produktionsår en fast støtte og en differentieret støtte afhængigt af den destillerede råvare.

Medlemsstaten kan i medfør af stk. 3, andet afsnit, i ovennævnte artikel beslutte at anvende den differentierede pris, når den faste pris vil kunne foranledige en destillationsvirksomhed i en given region til på grundlag af forskellen i destillationsomkostninger at foretrække et særligt biprodukt fra vinfremstillingen snarere end behandling af alle biprodukter.

1-2. Risikoen for, at det er eller kan være umuligt at lade et eller flere biprodukter fra vinfremstillingen destillere, afhænger af den økonomiske udnyttelse af produkterne fra denne destillation. Hvis efterspørgslen efter disse produkter er ringe, er risikoen for, at det ikke er muligt at destillere visse biprodukter, større. Omkostningerne til transport af biprodukterne kan påvirke og begrænse interessen for alkohol fra denne destillation.

3. Producentmedlemsstaterne anvender den ene eller anden af støtteordningerne afhængigt af de nævnte kriterier og deres egen administrative struktur.

4. Kommissionen undersøger for øjeblikket, om det er relevant at foreslå Rådet et udkast til forordning om ændring af ovennævnte artikel 18 for at tage hensyn til de økonomiske krav fra sektorens virksomheder.

(96/C 345/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1293/96

af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen

(31. maj 1996)

Om: Blasfemisk film

Firmaet Modern People News har for nylig meddelt, at det agter at producere en film i De Forenede Stater om Jesus' seksualliv.

Jesus skulle efter sigende fremstilles som homoseksuel, mens rollen som Maria Magdalena vil blive spillet af en kendt fransk prostitueret.

1. Hvad kan der gøres for at undgå, at der produceres en så blasfemisk film?
2. Hvad kan Kommissionen gøre for at forhindre, at filmen, hvis den bliver produceret, vises i biograferne i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(24. juli 1996)*

EF-traktatens regler giver principielt ikke Kommissionen beføjelser til at forbyde fremstilling, distribution eller besiddelse af de pågældende produkter. Det skal bemærkes, at traktatens regler om fri udveksling af varer og tjenesteydelser (artikel 30-36 og artikel 59) giver medlemsstaterne beføjelse til at forbyde produktion, distribution og besiddelse af sådanne film, dersom de strider mod den offentlige sædelighed, den offentlige orden eller folkesundheden, forudsat at et sådant forbud ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en camoufleret begrænsning af den frie udveksling af varer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne.

*(96/C 345/72)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1300/96****af Gerhard Botz (PSE) til Kommissionen***(31. maj 1996)*

Om: Kommissionens deltagelse i det norske forskningsprojekt »Maricult« om gødsning af havet med kvælstof

I udgave 9/1996 af det tyske ugemagasin »Der Spiegel« af 26.2.1996 oplystes det på side 223, at Europa-Kommissionen deltager i det norske forskningsprojekt »Maricult« med en andel på 1,8 mio ecu. Som led i dette norske forskningsprojekt gødskes havet bl.a. med kvælstof.

Kommissionen bedes oplyse, om den rent faktisk deltager i dette projekt. Hvis dette er tilfældet, opfordres Kommissionen desuden til at erklære, med hvilken berettigelse den deltager i sådanne projekter, der udgør en trussel mod miljøet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(den 25. juli 1996)*

Maricult er et langfristet forskningsprogram, som er udarbejdet af norske forskere med international ekspertbistand i en flerårig proces. Maricult-programmets hovedformål er at forbedre den endnu meget ufuldstændige forståelse af hav-økosystemer og at skabe grundlaget for fremtidens ledelsesmæssige beslutninger. Maricult udføres som en række forskellige nationale eller internationale projekter.

Som et led i havforsknings- og teknologiprogrammet (MAST) deltager Kommissionen med 1,85 mio. ECU over 3 år i projektet Comweb (Comparative analysis of food webs based on flow networks: Effects of nutrient supply on the structure and function of coastal plankton communities). Projektets hovedformål er at udvikle analytiske og numeriske metoder, samt forsøgsmetoder, som skal benyttes, når der over de kommende tiår skal træffes beslutninger om, hvorvidt det ud fra miljømæssige hensyn er muligt, realistisk og acceptabelt at forbedre havbrugsproduktionen. På denne måde bidrager Comweb til at nå de mål, som er formuleret under Maricult-programmet.

Comweb støttes på baggrund af en anbefaling fra eksterne specialister og inden for rammerne af den normale støtteprocedure. Det er fastlagt i kontrakten, at alle relevante nationale og internationale miljøkrav skal overholdes ved projektets gennemførelse. Eksperters anser truslen mod miljøet for at være lille og kontrollerbar, da det meste af projektarbejdet gennemføres i form af laboratorieforsøg, og der kun tilføres meget begrænsede mængder næringsstoffer i forbindelse med markforsøgene. 7 partnere fra 5 europæiske lande (Belgien, Tyskland, Spanien, Norge og Finland) deltager i projektet, og de tre norske partnere modtager tilsammen kun 23% af støtten.

Der henvises i øvrigt til Kommissionens svar på Fru Alvoets skriftlige forespørgsel nr. E-748/96 ⁽¹⁾ om samme emne.

⁽¹⁾ EFT C 322 af 28.10.1996, s. 6.

(96/C 345/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1301/96**af Klaus-Heiner Lehne (PPE) til Kommissionen***(31. maj 1996)*

Om: Tyske statsborgere må ikke eje sommerhuse i Danmark

Ifølge en pressemeddelelse ⁽¹⁾ vil de danske justitsmyndigheder tvinge tyske statsborgere til at sælge deres sommerhuse i Danmark. Myndighederne reagerer dermed på et stigende antal klager fra flere kommuner.

Udlændinge, der bor fast i Danmark — også EU-borgere — kan åbenbart ikke købe sommerhuse i Danmark.

Mange købere omgår dette forbud, idet de foregiver at ville benytte huset permanent som fast bolig. De lokale beboere og kommunalpolitikere frygter, at disse køb vil føre til en fremmedgørelse af kommunerne og en stigning i ejendomspriserne til skade for de lokale beboere.

Inden for de seneste uger har myndighederne tilsyneladende fundet frem til 13 sommerhuse, der ikke skal være beboet hele året. Man har endog bl.a. kontrolleret sommerhusbeboernes affald.

I alle 13 tilfælde truer nu en straffesag samt et tvangssalg af husene.

Strider denne danske lov mod EU-traktaten og navnlig forbudet mod forskelsbehandling?

Har Kommissionen kendskab til denne lov? Vil Kommissionen foretage sig noget i anledning af, at EU-borgere forskelsbehandles i Danmark?

⁽¹⁾ Artikel i »Rheinische Post« af 1. maj 1996.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(18. juli 1996)*

I henhold til Protokol nr. 1 i bilag til EF-traktaten kan Danmark opretholde sin lovgivning om køb af sommerhuse.

Ifølge denne lov kan ikke kun danske statsborgere, men også udlændinge, der i købsøjeblikket er eller har været bosat i Danmark i mindst fem år, uanset deres nationalitet, købe sekundær boliger, herunder især sommerhuse.

Kommissionen foretager i øjeblikket en grundig gennemgang af netop det problem, som det ærede medlem omtaler, og vil hurtigst muligt informere om udfaldet.

(96/C 345/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1306/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(31. maj 1996)*

Om: Forordning om økologisk landbrug og afsætning af genteknisk ændret såsæd

1. Hvordan vurderer Kommissionen det problem, at stadig flere ansøgninger om afsætning af genmanipuleret såsæd uden mærkning imødekommes, idet dette indebærer en risiko for gennemførelsen og anvendelsen af forordning EØF 2092/91 ⁽¹⁾?

2. Hvordan kan EU's økologiske landbrugsbedrifter undgå at anvende uønsket såsæd, hvis den genteknisk ændrede såsæd ikke mærkes? Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at løse dette problem?

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s.1

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(8. juli 1996)*

1. I artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1935/95⁽¹⁾, fastsættes det princip, at såsæd, der anvendes i økologisk produktion, skal komme fra moderplanter, der i en generation er dyrket i overensstemmelse med reglerne for økologisk produktion (som fastsat i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), og de tilhørende bilag i forordning (EØF) nr. 2092/91). Da sådant materiale imidlertid for øjeblikket kun foreligger i meget ringe omfang, fastsættes der også i forordningen en bred undtagelsesbestemmelse, som gør det muligt indtil år 2001 at anvende traditionel såsæd under visse betingelser.

De nugældende bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2092/91 udelukker ikke anvendelse af såsæd fra en sort, der er opnået ved genmanipulation, såfremt en sådan sort kan afsættes i det traditionelle landbrug i overensstemmelse med gældende EF-bestemmelser. I forbindelse med vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 1935/95 var Rådet og Kommissionen imidlertid enige om, at spørgsmålet om anvendelse af genteknisk ændrede organismer i det økologiske landbrug skulle undersøges yderligere, og at Kommissionen skulle udarbejde en rapport herom. Kommissionen er i gang med det forberedende arbejde med henblik herpå.

2. Officiel accept af såsæd af genteknisk ændrede sorter og spørgsmål i forbindelse med afsætning af såsæd drøftes for øjeblikket i Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen⁽²⁾ om ændring af de forskellige rådsdirektiver om afsætning af såsæd. Parlamentets udtalelse om dette forslag afventes stadig. Kommissionen er overbevist om, at risikoen for utilsigtet anvendelse af såsæd af genteknisk ændrede sorter med gennemførelse af de foreslåede foranstaltninger vil blive reduceret betydeligt.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 5.8.1995.

⁽²⁾ EFT C 29 af 31.1.1994.

(96/C 345/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1321/96**af Felipe Camisón Asensio (PPE) til Kommissionen***(3. juni 1996)*

Om: Aftale mellem Fællesskabet og USA om civil luftfart

I forbindelse med den aktuelle diskussion om retningslinjerne for Den Europæiske Unions eksterne forbindelser med USA inden for civil luftfart:

1. Hvilke fordele ville det ifølge Kommissionen give at indgå en aftale baseret på en global synsvinkel, som ikke kun omfatter liberaliseringen af den oversøiske trafik, men også fastsættelsen af fælles standarder med hensyn til konkurrence, offentlig støtte, kontrol af lufttrafikken, sikkerhed og miljøbeskyttelse?
2. Hvad mener Kommissionen om tanken om et fælles EU/USA-luftrum i lyset af de mange forskellige bilaterale »open skies«-aftaler mellem landene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(9. juli 1996)*

Som det ærede medlem sikkert ved, besluttede Rådet den 17. juni at give Kommissionen beføjelse til at åbne forhandlinger om civil luftfart med De Forenede Stater på Fællesskabets vegne.

En global aftale mellem Fællesskabet og De Forenede Stater gør det muligt for luftfartsselskaberne at udvikle deres aktiviteter inden for en retlig ramme, der garanterer lige betingelser for loyal konkurrence tværs over og på begge sider af Atlanterhavet.

Eksisterende nationale bilaterale aftaler er for begrænsede til at kunne omfatte vigtige spørgsmål som f.eks. konkurrencebestemmelser, ejerskab samt kontrol med og adgang til lufthavne.

(96/C 345/76)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1322/96
af Felipe Camisón Asensio (PPE) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Miljøkrav for Tajofloden i Spanien og Portugal

Tajoflodens løb i Spanien og Portugal bliver udsat for mange faktorer, der påvirker de miljømæssige forhold fra udledninger fra byer, opførelse af to enheder af et atomkraftværk til bygningen af en ny bro i Lissabon.

Mener Kommissionen, at miljøkravene stadig bliver overholdt for denne flod?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(9. juli 1996)

Det spørgsmål, det ærede medlem har bragt på bane, er ikke tilstrækkelig specificeret til, at Kommissionen kan besvare det helt præcist. Der findes ingen fællesskabslovgivning vedrørende »miljøkrav i forbindelse med floder«, så Kommissionen er ikke i stand til at vurdere, hvorvidt der i det foreliggende tilfælde er taget fornødent hensyn hertil.

Kommissionen kender intet til problemer, som måtte være forårsaget i Tejo-floden af udledninger af byspildevand eller fra atomkraftværker.

Kommissionen er dog i besiddelse af nærmere oplysninger om projektet for opførelse af en bro over Tejo (i Lissabon). Kommissionen har løbende drøftelser med de portugisiske myndigheder om de miljømæssige problemer, dette projekt indebærer. Disse problemer berører snarere dyre- og plantelivet end selve vandet, fordi det område, der er berørt af projektet, er et særlig beskyttet område, de portugisiske myndigheder har fredet i medfør af artikel 4 i rådsdirektiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (¹).

(¹) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

(96/C 345/77)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1323/96
af Felipe Camisón Asensio (PPE) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Perspektiver for kontrollen med flytrafikken i Den Europæiske Union

Ifølge oplysningerne i hvidbogen om styring af flytrafikken kan det konstateres, at de aktioner, som de forskellige ansvarlige organisationer har udført (Den Europæiske Civile Luftfartskonference, Eurocontrol og ICAO), ikke er tilstrækkelige, tværtimod forværres situationen til stadighed. Følgen er for eksempel, at de forsinkelser, som skyldes kontrollen, betyder tab for luftfartsselskaberne, som allerede overstiger 2.000 mio ecu/år.

1. Mener Kommissionen i denne situation, at det kunne være en løsning yderligere at styrke Eurocontrols beføjelser, så den omdannes til det eneste europæiske organ, der har myndighed til at regulere flytrafikken?
2. Vil det ikke være en ubetinget nødvendighed, at Den Europæiske Union som sådan også deltager som medlem af Eurocontrol?
3. Hvornår tror Kommissionen, at disse mål gennemføres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(26. juni 1996)

Kommissionen mener, at man har opnået gode resultater inden for den europæiske civile luftfartskonference med henblik på at forbedre styringen af lufttrafikken i Europa. Man mener dog ikke desto mindre, at der må skabes en ny institutionel ramme på europæisk niveau, hvis man skal kunne løse problemerne i forbindelse med den forventede udvikling af lufttrafikken i de kommende år.

Kommissionen mener, at dette kræver, at Eurocontrols beføjelser styrkes, således at der kan skabes et enkelt organ til styring af det europæiske luftrum, samtidig med at landene selv tilrettelægger deres egne luftnavigationssystemer i henhold til national praksis og i overensstemmelse med de specifikationer, der fastsættes af Eurocontrol.

Hvis det »nye Eurocontrol« skal have den nødvendige autoritet og de nødvendige midler til at spille denne nye rolle, må den forsynes med en kompetence, som i høj grad kommer til at overlappe Fællesskabets kompetence. Det er derfor af afgørende betydning, at Fællesskabet bliver fuldt medlem af organisationen. Luftfartsindustrien vil så også kunne nyde godt af de mange bidrag, som Fællesskabet kan yde til at forbedre styringen af lufttrafikken i Europa.

Kommissionen mener, at de formål, der er fremsat i hvidbogen »bedre udnyttelse af luftrummet over Europa« ⁽¹⁾ hurtigst kan opnås, hvis den politiske vilje er tilstrækkelig, da der blot skal laves hensigtsmæssige ændringer af de foreslåede ændringer i Eurocontrols konvention, som er ved at blive udarbejdet på nuværende tidspunkt.

⁽¹⁾ KOM(96) 57.

(96/C 345/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1327/96
af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Kommissionen

(3. juni 1996)

Om: Støtte til franske flydetrawlere

Oplysninger fra fransk presse giver formodninger om, at de franske fiskerimyndigheder har ydet direkte støtte til de rederier, som anvender pelagiske drivgarn som en kompromisløsning på fiskestopet for ansjoser, som de er forpligtet af indtil den 31. maj i henhold til den fransk-spanske fiskeriaftale. Dette kan skyldes trusler om at fortsætte blokaden af havnen i Bayonne med disse skibe.

En kopi af disse oplysninger blev af undertegnede selv afleveret til den repræsentant for Kommissionen, der var til stede ved mødet i Parlamentets Fiskeriudvalg den 24. april.

Noget sådant vil være at støtte en flåde, som lige nu har mulighed for fiskeri af andre arter såsom kulmule, og kan komme til at udgøre en uretfærdig konkurrence for andre fiskerflåder i det omfang, de fiskere, som fisker på de samme fiskepladser, sælger på de samme markeder, og har en lignende omkostningsstruktur, befinder sig i en ulige situation på grund af ubegrundet offentlig støtte til deres konkurrenter.

Vil Kommissionen indlede den nødvendige undersøgelse for at bekræfte eksistensen af denne støtte?

Vil Kommissionen i bekræftende fald tage sine forholdsregler over for disse og over for den formodede lovovertræder, nemlig den franske regering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(16. juli 1996)

Så snart Kommissionen havde modtaget oplysningerne, kontaktede den de franske myndigheder, der bekræftede, at det ganske rigtigt planlægges som led i et program under EF-initiativet PESCA at yde støtte med det formål at variere de baskiske trawlfiskeres fangstteknikker og at yde godtgørelser for den delvise arbejdsløshed, besætningerne på de fartøjer, der er omfattet af fiskeristop, rammes af.

Kommissionen har anmodet de franske myndigheder om at give meddelelse om støtteprojekterne, før de sættes i værk og i så god tid, at den kan kontrollere, om de er i overensstemmelse med de gældende regler på området.

(96/C 345/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1332/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(3. juni 1996)

Om: Forskelsbehandling i forbindelse med udvælgelseskriterierne ved udvælgelsesprøverne FFC-ISPRA

I forbindelse med udvælgelsesprøve COM/R/A 114 blev den italienske ansøger, som opfyldte de fleste af betingelserne, hvilket også fremgik af, at hun var blandt de to eneste kandidater, der blev fundet egnede, senere udelukket uden nogen plausibel begrundelse, der kan fjerne mistanken om, at der er sket diskrimination mod en kvindelig kandidat, som ovenikøbet er af italiensk nationalitet.

Mener Kommissionen på baggrund heraf ikke, at det er nødvendigt at revidere de udvælgelseskriterier, som udvælgelseskomitéen fulgte, idet de i det pågældende tilfælde synes at være i modstrid med det højt besungne mål om »lige muligheder for mænd og kvinder«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(11. juli 1996)

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte rekrutteres, i overensstemmelse med Kommissionens regler på området, på grundlag af generelle udvælgelsesprøver eller udvælgelse af midlertidigt ansatte på forskningsområdet. På basis heraf opstilles der reservelister.

I medfør af vedtægten bør denne reserveliste så vidt muligt omfatte mindst dobbelt så mange kandidater som antallet af stillinger, der skal besættes. Vindere af en udvælgelsesprøve har derfor ikke sikkerhed for, men kun mulighed for at få tilbudt en stilling af Kommissionen.

Kommissionen kan tilbyde enhver, der er optaget på en reserveliste, en ansættelseskontrakt i reservelistens gyldighedsperiode, forudsat at den pågældende persons uddannelse og erfaringer opfylder kravene. Hver gang en stilling bliver ledig, foretages der en sammenlignende undersøgelse af dossierene for alle de kandidater, hvis erfaringer og færdigheder bedst opfylder betingelserne for den pågældende stilling.

Hvad angår udvælgelse KOM/R/A/114 af videnskabelige medarbejdere med speciale inden for strålingsbeskyttelse, omfattede reservelisten navnene på seks kandidater, hvoraf to kvinder. Til besættelse af en ledig stilling i Det Fælles Forskningscenter i Ispra blev dossierene for de seks kandidater fra KOM/R/A/114 gennemgået, efter at kravene til den pågældende stilling var klarlagt, og de kandidater, hvis profil var bedst i overensstemmelse med behovene, blev indkaldt til samtale med henblik på ansættelse.

(96/C 345/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1333/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(3. juni 1996)

Om: Kødmel og animalske fedtstoffer

Problemerne omkring kødmel og fedtstoffer af animalsk oprindelse, som i pressen er blevet sat i forbindelse med BSE-epidemien, kan komme til at koste de italienske kvægavlere dyrt, hvis EU ikke straks sørger for, at de gældende regler i EF-landene bliver gennemført på en ensartet måde.

Vil Kommissionen i den forbindelse foreslå bestemmelser om, at:

1. forarbejdningsevirkningerne skal give nærmere oplysninger om produktionsprocessen;
2. der skal foretages forudgående og efterfølgende sterilisering;
3. der skal foretages en bedømmelse af egnede forarbejdningsanlæg til bortskaffelsesevirkningerne;
4. ikke-udnyttede materialer skal bortskaffes efter nærmere regler;
5. animalske proteiner af hvilken som helst art ikke må anvendes til fremstilling af kvægfoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(15. juli 1996)*

Der findes allerede adskillig direktiver og beslutninger, som giver regler for fremstilling og brug af animalsk affald. Disse regler er blevet tilpasset ud fra den seneste videnskabelige viden for at gøre produkter, der kommer fra dyrefoderfabrikker, risikofri.

1. Det er medlemsstaternes kompetente myndigheder, der har ansvar for at sikre, at reglerne efterkommes.
2. Den Stående Veterinærkomité afgav den 2. juli positiv udtalelse om en ny beslutning om godkendelse af alternative varmebehandlingssystemer til forarbejdning af animalsk affald med henblik på inaktivering af spongiform encephalopati-agenser, og denne beslutning er nu ved at blive vedtaget af Kommissionen. Beslutningen fastsætter mindsteparametre for forarbejdning af animalsk affald, dvs. 133°C i 20 min. under et tryk på 3 bar i et kontinuerligt eller batch-system. Dette kan betragtes som sterilisering. Medlemsstaterne kan tillade forarbejdning af animalsk affald efter en metode, der ikke opnår de nævnte parametre, såfremt der forud for eller efter sådan forarbejdning indgår en proces, der opnår parametrene.
3. Den Videnskabelige Veterinærkomité har anbefalet metoder til at kontrollere, at alle anlæg opnår de specificerede parametre. Medlemsstaterne benytter disse metoder, når de vurderer de enkelte anlæg.
4. Med undtagelse af bestemt materiale til specifikke formål (huder og skind, gelatine, kirtler og organer til farmaceutisk anvendelse, blod og blodprodukter, mælk og mejeriprodukter, ben egnet til menneskeføde og animalsk affald til fodring af pelsdyr) skal alt animalsk affald behandles ifølge ovenstående kriterier. Denne proces giver ingen biprodukter. Afsmelting giver talg samt kød- og benmel, og disse stoffer er risikofri i henseende til scrapie og BSE, når de fremstilles i overensstemmelse med retsforskrifterne.
5. Det blev allerede ved Kommissionens beslutning 94/381/EF forbudt at anvende proteiner af pattedyr til fodring af drøvtyggere.

(96/C 345/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1340/96**af Per Gahrton (V) til Kommissionen***(3. juni 1996)*

Om: EU-tilskud til cykelstier

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en del af EU's samlede økonomiske støtte til transportinfrastrukturer i de seneste fem år er gået til anlæggelse af cykelstier? Kan Kommissionen også angive, hvilke projekter i hvilke lande der har modtaget denne støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(18. juli 1996)*

Fællesskabsstøtte til cykelstier henhører normalt under strukturfondenes operative programmer for støtteberettigede områder. Den praktiske gennemførelse heraf sorterer hovedsagelig under de enkelte medlemsstaters kompetence. Da denne art projekt gennemgående er i mindre målestok og desuden indgår som led i vidererækkende udviklingsforanstaltninger som for eksempel turisme eller forbedring af miljøet, er det vanskeligt at skaffe nærmere enkeltheder om de enkelte projekter.

Hvad angår det generelle spørgsmål om fremme af cykling som transportform, finansierer Kommissionen for øjeblikket to forskningsprogrammer som led i programmet for transportforskning, -teknologi og -udvikling. Det drejer sig her om en undersøgelse af foranstaltninger med henblik på at gøre cykling og gang til attraktive alternativer til kortere bilture. Kommissionen samarbejder i sine bestræbelser for at fremme cyklisme snævert med den europæiske cyklistsammenslutning (ECF).

Kommissionen har ligeledes anerkendt cyklismens fordele i sin grønbog med titlen »The Citizen's Network: Fulfilling the Potential of Public Passenger Transport in Europe« ('Borgernes transportnet — fuld udnyttelse af potentialet i den offentlige personbefordring i Europa')⁽¹⁾. Bedre integrering af cykling og offentlige transportmidler er særlig vigtig, og som praktisk eksempel herpå kan nævnes de centrale cykelparkeringspladser ved mange nederlandske jernbanestationer.

⁽¹⁾ KOM(95) 601.

(96/C 345/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1343/96
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen

(3. juni 1996)

Om: EF-institutionernes driftsbevillinger

Kommissionen bedes oplyse om størrelsen af de samlede bevillinger under post B7-410 (MEDA), der i 1995 afsattes til

- udgifter til undersøgelser
- udgifter til ekspertmøder
- udgifter til konferencer og kongresser
- udgifter til information og publikationer

Kan Kommissionen desuden præcisere, hvilken andel disse fire typer udgifter udgør af de samlede bevillinger under ovennævnte post, og oplyse, om den finder denne andel rimelig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(18. juli 1996)

Det samlede beløb (i ECU) til den type udgifter, der er omhandlet i forespørgslen om post B7-410 (MEDA), andrager:

- Udgifter til undersøgelser: 959.742
- Udgifter til ekspertmøder: 649.815
- Udgifter til seminarer og kollokvier (i stedet for konferencer og kongresser): 1.226.232
- Udgifter til information og publikationer: 1.301.901

Bevillingerne til MEDA var på 173,2 mio. ECU i 1995. Disse fire typer udgifter tegner sig altså for 2,4% af den samlede bevilling, hvilket må siges at være rimeligt i betragtning af målsætningen.

(96/C 345/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1346/96
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen

(3. juni 1996)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, ngo'er og forskellige organisationer

Kan Kommissionen opstille en fuldstændig liste over foreninger, ngo'er og andre organisationer, der har modtaget fællesskabsstøtte i henhold til post B7-210 (bistand til befolkningerne i udviklingslande og tredjelande, som er ramt af katastrofer eller alvorlige kriser), og angive den nøjagtige størrelse af denne støtte i det sidste afsluttede regnskabsår?

(96/C 345/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1347/96
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen

(3. juni 1996)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, ngo'er og forskellige organisationer

Kan Kommissionen opstille en fuldstændig liste over foreninger, ngo'er og andre organisationer, der har modtaget fællesskabsstøtte i henhold til post B7-211 (fødevarehjælp til udviklingslande og lande, der rammes af naturkatastrofer og alvorlige kriser), og angive den nøjagtige størrelse af denne støtte i det sidste afsluttede regnskabsår?

(96/C 345/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1348/96**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, ngo'er og forskellige organisationer

Kan Kommissionen opstille en fuldstændig liste over foreninger, ngo'er og andre organisationer, der har modtaget fællesskabsstøtte i henhold til post B7-217 (nødhjælp til flygtninge og fordrevne), og angive den nøjagtige størrelse af denne støtte i det sidste afsluttede regnskabsår?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler E-1346/96, E-1347/96 og E-1348/96**

(15. juli 1996)

De budgetposter der omtales af det ærede medlem, vedrører humanitær bistand, og man skal derfor gøre opmærksom på at man herved forstår hjælp til ofre for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer (krig og andre konflikter). Støtten ydes direkte til de ramte personer, fuldstændig upartisk og uden hensyn til race, religion eller politisk observans, og dette sker normalt via Kommissionens »sædvanlige« partnerorganisationer.

Kommissionen har anerkendt omkring 170 organisationer, internationale og NGO'er, heraf nogle under FN og Røde Kors, som partnerorganisationer og har indgået rammekontrakter med disse. De humanitære projekter disse organisationer varetager, udføres på grundlag af implementeringskontrakter.

Det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat vil direkte få tilsendt en oversigt over hvor store beløb der er ydet via budgetkonto B7-210, B7-211 og B7-217 til de forskellige NGO'er, internationale organisationer og forskellige partnerorganisationer som har varetaget foranstaltninger med finansiell støtte fra Kommissionen. Ydermere fremsendes en komplet liste over organisationer der har undertegnet en partnerskabs-/rammekontrakt med Fællesskabet vedrørende humanitære aktioner.

(96/C 345/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1363/96**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og diverse organisationer

Vedrørende budgetpost B7-7000 (program for demokrati i de central- og østeuropæiske lande) bedes Europa-Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over, hvilke foreninger, NGO'er eller organisationer der har modtaget fællesskabsstøtte, samt det nøjagtige støttebeløb for det senest afsluttede regnskabsår?

(96/C 345/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1367/96**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen**

(3. juni 1996)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og diverse organisationer

Vedrørende budgetpost B7-7040 (tilskud til visse former for virksomhed, der udføres af organisationer, som forfølger menneskerettighedsfremmende formål) bedes Europa-Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over, hvilke foreninger, NGO'er eller organisationer der har modtaget fællesskabsstøtte, samt det nøjagtige støttebeløb for det senest afsluttede regnskabsår?

(96/C 345/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1368/96
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(3. juni 1996)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og diverse organisationer

Vedrørende budgetpost B7-707 (støtte til genoptræningscentre for torturofre og til organisationer, der yder konkret bistand til ofre for overtrædelse af menneskerettighederne) bedes Europa-Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over, hvilke foreninger, NGO'er eller organisationer der har modtaget fællesskabsstøtte, samt det nøjagtige støttebeløb for det senest afsluttede regnskabsår?

Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek
på skriftlige forespørgsler E-1363/96, E-1367/96 og E-1368/96

(10. juli 1996)

Kommissionen sørger for at sikre den størst mulige klarhed vedrørende anvendelsen af EF-budgettet i almindelighed og de ordninger, der direkte vedrører menneskerettighederne, i særdeleshed.

Vedrørende budgetpost B7-7000, 7040 og B7-7070 foreligger der ganske specifikke oplysninger. Ved udgangen af hvert regnskabsår får formanden for Europa-Parlamentet og formanden for det herfor ansvarlige parlament-sudvalg tilsendt en redegørelse for, hvordan de nævnte budgetposter er blevet anvendt samt en komplet liste over, hvilke sammenslutninger, NGO'er og andre organisationer der har modtaget støtte, med nøjagtig angivelse af støttens størrelse.

I årets løb udsendes der en meddelelse fra Kommissionen ⁽¹⁾, der indeholder en rapport om anvendelsen af alle de budgetposter, der vedrører menneskerettighederne.

De oplysninger, som det ærede medlem anmoder om, findes i de nævnte dokumentationer.

⁽¹⁾ KOM(95) 191 endelig udg.

(96/C 345/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1371/96
af Ilona Graenitz (PSE) til Kommissionen
(3. juni 1996)

Om: Begrænsning på tandambulatorier

I Østrig findes der et lovmæssigt forbud (par. 153, stk. 3, ASVG) mod, at tandlæger, der er ansat i ambulatorier, monterer fastsiddende proteser. Andre arbejder, som f.eks. tandregulering, er tilladte.

Er et sådant forbud i overensstemmelse med den frie erhvervsudøvelse og den frie konkurrence inden for et erhverv?

Findes der i andre lande tilsvarende begrænsninger inden for tandbehandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(31. juli 1996)

Forbuddet mod, at tandlæger, der er ansat i ambulatorier, monterer fastsiddende proteser, synes ikke at være i strid med fællesskabslovgivningen. Kommissionen er ikke bekendt med, at der skulle gælde lignende begrænsninger i de øvrige medlemsstater. Men Kommissionen er villig til at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse, hvis det ærede medlem kan forelægge Kommissionen mere præcise oplysninger.

(96/C 345/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1373/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(6. juni 1996)

Om: Mælkekvote

I den sidste tid er der hyppigere og hyppigere blevet skrevet om den skævhed på mælke- og kødbalancen i EU, der vil blive skabt på grund af nedslagtningen af over 3 millioner stykker produktivt kvæg i England på grund af kogalskaben.

Det er bekendt, at Grækenland i mange år har anmodet Det Europæiske Fællesskab om at godkende en højere kvote for komælk, så den nærmer sig fællesskabsgennemsnittet (gennemsnittet i EU er på 315 kg årligt pr. indbygger, hvorimod det i Grækenland er på 60 kg).

Kommissionen bedes oplyse, om den har til hensigt eventuelt at øge kvoten med 125.000 tons (fra 625.000 tons til mindst 750.000 tons), for at der kan ske delvis dækning af Grækenlands behov for frisk komælk, som anslås til i dag at være på over 1.000.000 tons?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(28. juni 1996)

Kommissionen mener ikke, at bovin spongiform encephalopati på kort sigt vil medføre mangel på mælk og mejeriprodukter i EF. Tværtimod har tendensen i de to seneste år vendt sig, og der kan i dag konstateres et prisfald på markedet og en forøgelse af de mængder smør og skummetmælkspulver, der overgår til intervention.

På denne baggrund er en forhøjelse af den samlede garantimængde for en medlemsstat ikke berettiget, så meget desto mere som ordningen med tillægsafgiften udløber i år 2000, og der allerede foregår overvejelser vedrørende fremtiden for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter i de berørte kredse.

(96/C 345/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1383/96

af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(6. juni 1996)

Om: Kontrol med avocadoer fra Mexico

USA, som er Mexicos naturlige handelspartner, har forbudt indførsel af mexicanske avocadoer for at beskytte sin egen produktion og på grundlag af plantesundhedsregler, der hører sammen med GATT-reglerne. EU indfører imidlertid mexicanske avocadoer uden nogen form for kontrol.

Agter Kommissionen at træffe nogen form for foranstaltninger for at beskytte noget så væsentligt som folkesundheden i EU og på denne måde forebygge sygdomme, som denne manglende sundhedskontrol kan medføre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. juli 1996)

Kommissionen har kendskab til det amerikanske forbud mod indførsel af mexicanske avocadoer. Dette forbud er begrundet i forekomst i Mexico af flere former for frugtfluer og snudebiller, der angriber frø og stængler.

Som Kommissionen oplyste i sit svar på det ærede medlems mundtlige forespørgsel nr. H-436/96 om et lignende emne i spørgetiden under Parlamentets samling i juni (1), har den også kendskab til de problemer, som miden *oligonychus perseae* forårsager på avocadoafgrøderne i Mexico. Denne mide giver anledning til skader på træerne, idet den forårsager bladtab. Frugterne lider ikke skade.

Fællesskabets plantesundhedsordning omfatter bestemmelser til forebyggelse af indførelse til og spredning i Fællesskabet af frugtfluer, som bl. a. beskadiger avocadofrugter, og ordningen yder derfor Fællesskabet tilstrækkelig beskyttelse på plantesundhedsområdet. Disse bestemmelser er imidlertid under revision for at tage hensyn til ny videnskabelig viden, navnlig vedrørende muligheden for, at de pågældende organismer kan overføres af avocadofrugter.

Under alle omstændigheder udgør disse organismer ikke nogen fare for forbrugerne eller for folkesundheden. Kommissionen overvejer derfor ikke at træffe foranstaltninger i denne forbindelse.

(1) Parlamentets forhandlinger (juni 1996).

(96/C 345/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1388/96
af María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen*(6. juni 1996)*

Om: Genopretning og beskyttelse af miljøet i La Albufera de Valencia

La Albufera de Valencia, et af det vigtigste vådområder i Europa, der er klassificeret som særligt bevaringsområde i henhold til fællesskabsdirektivet om bevaring af vilde fugle, er fortsat udsat for talrige trusler og en fremadskridende nedbrydning af miljøet.

I modstrid med enhver form for respekt for naturen leder flere hundrede industrivirksomheder deres spildevand ud i La Albufera, og størstedelen af de tilgrænsende kommuner rens ikke deres spildevand, som havner i dette økologiske område, der er det vigtigste i Valencia og et af de største sumpagtige områder ved den iberiske kyst.

Kommissionen foreslog i 1995 de regionale myndigheder, at La Albufera de Valencia skulle optages blandt de vådområder, som kunne blive omfattet af bevaringsforanstaltninger, men dette forslag blev afvist.

Mener Kommissionen ikke i betragtning af disse kendsgerninger, at det i henhold til direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter er endnu mere berettiget at iværksætte et program til beskyttelse og genopretning af dette vigtige europæiske naturområde?

Er Kommissionen indstillet på sammen med de nye spanske centralmyndigheder og myndighederne i Valencia at undersøge muligheden for samfinansiering af en plan til genopretning og beskyttelse af La Albufera de Valencia inden for rammerne af LIFE-forordningen?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(3. juli 1996)*

1. La Albufera de Valencia har betydning for Fællesskabet i kraft af sin status som særligt bevaringsområde i henhold til direktiv 79/409/EØF (»fugledirektivet«) ⁽¹⁾. Området er således allerede dækket af nettet Natura 2000, der blev oprettet med direktiv 92/43/EØF (»levestedsdirektivet«).

Følgelig er Spanien forpligtet til at træffe de nødvendige administrative foranstaltninger til sikring af områdets bevarelse, herunder i givet fald specifikke forvaltningsplaner eller forvaltningsplaner, der er integreret i andre udviklingsplaner.

2. Der vil kunne ydes støtte til forvaltning til genopretning og bevaring af La Albufera inden for rammerne af LIFE. Kommissionen vil derfor se nøje på de forslag de spanske myndigheder eventuelt fremsætter på området.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979.

(96/C 345/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1389/96
af Gianni Tamino (V) til Kommissionen*(6. juni 1996)*

Om: Mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve

Direktiv 91/629/EØF ⁽¹⁾ om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve er blevet gennemført i italiensk ret ved lovdekret nr. 533 af 30. december 1992. I henhold til artikel 6, stk. 2, i dette lovdekret skal sundhedsministeren hvert andet år inden den sidste arbejdsdag i april, og første gang inden den 30. april 1996, underrette Kommissionen om resultaterne af den kontrol, der er gennemført i de foregående to år, herunder antallet af foretagne kontroller i forhold til antallet af bedrifter på hele Italiens område.

Har Kommissionen modtaget de pågældende oplysninger fra samtlige medlemsstater?

Hvilke resultater er der opnået i henhold til de fremsendte oplysninger?

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991, s. 28.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(8. juli 1996)*

Kommissionen har hidtil ikke modtaget nogen oplysninger om resultaterne af inspektionerne som fastsat i artikel 7, stk. 3, i direktiv 91/629/EØF. Den har anmodet alle medlemsstater om at indsende resultaterne af inspektionerne så hurtigt som muligt.

(96/C 345/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1397/96**af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Ansættelse af tekniske rådgivere og koordinører i Selskabet for Administration af Teknisk Bistand i Grækenland

I december 1995 annoncerede Selskabet for Administration af Teknisk Bistand (EDTV) EPE under Økonomiministeriet, som administrerer EU-midler, fem stillinger som teknisk rådgiver og koordinør for fællesskabsprogrammerne i Grækenland. Efter forelæggelse af den foreskrevne dokumentation fulgte en samtale mellem kandidaterne og Økonomiministeriets komité for tilsyn med store projekter under tilstedeværelse af repræsentanter for Den Europæiske Union.

Med skrivelse nr. 6913/18.3.1996 fra generaldirektøren for EDTV EPE blev det meddelt Ilias Filippakopoulos, civilingeniør og topograf i Miljøministeriet, at han ved en afgørelse af Ch. Pachtas, statssekretær i Økonomiministeriet, var blevet udvalgt til stillingen som teknisk rådgiver og koordinør. Inden der var gået 24 timer blev det med skrivelse nr. 6928/20.3.1996 fra ovennævnte generaldirektør imidlertid meddelt kandidaten, at den ansvarlige tjenestemand havde overskredet sin kompetence ved at love ham stillingen, og at han på grund af sine pensionsrettigheder i det offentlige ikke kunne få ansættelse.

Eftersom annulleringen af afgørelsen mig bekendt ikke har noget at gøre med ovennævnte hindring, som i virkeligheden ikke eksisterer, men med den omstændighed, at Filippakopoulos er fremtrædende medlem af Nea Dimokratia, bedes Kommissionen oplyse følgende: Mener Kommissionen, at den foreskrevne procedure er blevet fulgt i forbindelse med ansættelsen af de tekniske rådgivere og koordinører? Kan Kommissionen, hvis dette ikke er tilfældet, skride ind for at korrigere fejlene og sørge for, at den foreskrevne procedure overholdes og sådanne fænomener i fremtiden undgås?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(22. juli 1996)*

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, er bestemmelserne vedrørende vurderingen af de tekniske rådgivere og koordinører blevet overholdt, og den pågældende kandidat blev nr. syv ud af elleve. I øvrigt var der i udbuddet ikke tale om ansættelse af fem tekniske rådgivere og koordinører, men om indtil fem.

(96/C 345/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1401/96**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Strukturinterventioner inden for fiskerisektoren

I forordning 2719/95 ⁽¹⁾ er der fastlagt kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter. Kan Kommissionen bekræfte, at de pågældende foranstaltninger er fakultative for medlemsstaterne?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der har gennemført de foranstaltninger, der er omhandlet i forordningen, navnlig de socioøkonomiske ledsageforanstaltninger til fordel for enkeltpersoner inden for denne sektor?

⁽¹⁾ EFT L 283 af 25.11.1995, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(25. juni 1996)*

Kommissionen kan bekræfte, at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14a i forordning (EF) nr. 3699/93 ⁽¹⁾, og som blev indført i EF-bestemmelserne ved forordning (EF) nr. 2719/95 ⁽²⁾, er fakultative for medlemsstaterne.

Hidtil har tre medlemsstater (Danmark, Spanien og Frankrig) udtrykkeligt meddelt, at de agter at ændre programmeringen af strukturstøtten i fiskerisektoren for at indføre socioøkonomiske foranstaltninger heri.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 31.12.1993.

⁽²⁾ EFT L 283 af 25.11.1995.

(96/C 345/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1417/96**af Shaun Spiers (PSE) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Regler vedrørende særligt oksekødaffald (SBO)

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre, at slagterier i hele Den Europæiske Union er klar over de regler med hensyn til særligt oksekødaffald, som for nylig er indført i Det Forenede Kongerige?

Vil Kommissionen foreslå indførelse af lignende regler i hele Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(28. juni 1996)*

Kommissionen giver medlemsstaterne direkte meddelelse om de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende særligt oksekødaffald som fastsat i EF-bestemmelserne. Desuden offentliggøres disse foranstaltninger i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Det Forenede Kongerige har givet de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, landet har truffet vedrørende bovin spongiform encephalopati (BSE). Det påhviler myndighederne i medlemsstaterne at kommunikere med slagterierne på deres område.

Den Videnskabelige Veterinærkomité er i færd med at udarbejde en evaluering af behovet for foranstaltninger i forbindelse med BSE i andre medlemsstater. På grundlag af anbefalingerne fra Den Videnskabelige Veterinærkomité vil Kommissionen forelå eventuelle foranstaltninger, som det vil være nødvendigt at træffe.

(96/C 345/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1418/96**af Patrick Cox (ELDR) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Det irske sprogs status

1. Kan Kommissionen gøre rede for det irske sprogs nøjagtige status i Den Europæiske Union og dens institutioner og forklare hvilket grundlag denne status er baseret på?
2. Har en irsk regering siden Irlands tiltrædelsesforhandlinger efter Kommissionens viden nogensinde anmodet om udvidelse af det irske sprogs status i Den Europæiske Union?
3. Er Kommissionen i betragtning af det irske sprogs særlige status rede til i sin rekrutteringspolitik at anerkende talefærdighed i irsk og to andre af Unionens arbejdsprog som opfyldelse af de krav, der stilles med hensyn til sproglige kvalifikationer?
4. Er der i betragtning af det irske sprogs særlige status omstændigheder, hvor Kommissionen ville overveje anvendelsen af det irske sprog som arbejdsprog af hensyn til de irske borgere, som måtte ønske at anvende Irlands første officielle sprog i deres ærinde ved Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(29. juli 1996)*

1&4. Kommissionen henviser det ærede medlem til svarene på mundtlig forespørgsel H-205/91 fra Landa Mendibe ⁽¹⁾ og skriftlig forespørgsel E-896/86 fra hr. Raftery ⁽²⁾.

2. Nej.

3. For ansættelse kræves grundigt kendskab til et officielt fællesskabssprog og tilfredsstillende kendskab til et andet af disse sprog.

⁽¹⁾ Parlamentets forhandlinger 3-403 (marts 1991).

⁽²⁾ EFT C 82 af 30.3.1987.

(96/C 345/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1420/96**af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Behandling af fast byaffald i den autonome region Valencia

Den autonome region Valencia står over for et alvorligt miljøproblem på grund af den enorme produktion af fast byaffald og mangelen på egnede anlæg til at behandle dette affald korrekt.

Den mangel på forudseenhed, som de kompetente myndigheder i den autonome region har udvist ved at se bort fra forudsigelserne i dokument SEK(89)0943 om en fællesskabsstrategi for affaldsbehandling, skaber enorme problemer, der for så vidt angår Basseta Blanca-lossepladsen (ved Riba-roja i den autonome region Valencia) 30 km fra byen Valencia kan udgøre en mulig trussel mod folkesundheden, hvilket fremgår af tekniske rapporter fra kommunalforvaltningen i Riba-roja del Túria.

Lossepladsen, der blev taget i brug i 1984, og som efter planen skulle give plads til i alt 299.080 m³ affald over 17 måneder, har i løbet af de 12 år modtaget mere end 3.932.000 m³ fast byaffald uden nogen form for behandling. Det er uvist, hvornår lossepladsen kan lukkes.

Kan Kommissionen oplyse, om regeringen i den autonome region Valencia har fremlagt planer, der kan afhjælpe problemet med det faste byaffald og helt konkret løse problemet med Basseta Blanca-lossepladsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(26. juli 1996)*

I medfør af artikel 7 i Rådets direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ om affald, ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF ⁽²⁾, skal medlemsstaterne pålægge myndighederne at udarbejde en eller flere affaldshåndteringsplaner og underrette Kommissionen herom.

Indtil nu har Spanien kun meddelt én plan, nemlig den nationale plan for farligt affald (1995-2000). Kommissionen har ikke modtaget planer for andre typer affald og således heller ikke for byaffald i Valencia.

Kommissionen har indledt procedurer mod Spanien for manglende opfyldelse af pligten til at meddele foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 91/156/EØF, og sagen er nu indbragt for Domstolen.

Kommissionen har ikke kendskab til lossepladsen i Basseta Blanca, som det ærede medlem omtaler. For at få klarhed over sagen vil Kommissionen anmode Spanien om yderligere oplysninger og på dette grundlag overveje, hvilke skridt der bør tages.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽²⁾ EFT L 78 af 26.3.1991.

(96/C 345/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1421/96**af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Anvendelsen af ACNAT- og LIFE-programmerne i den autonome region Valencia

I 1992 forelagde lokalregeringen i den autonome region Valencia i medfør af forordning (EØF) nr. 3907/91 ⁽¹⁾ om fællesskabsaktioner med henblik på naturbevaring (ACNAT) Kommissionen et projekt om opkøb af ca. 1300 hektar til genopretning af det tidligere sumpområde Oliva-Pergo og oprettelse af et beskyttet naturområde.

Den autonome region Valencia har modtaget betydelig støtte under LIFE-forordningen. I 1994 vedtog Cortes Valencianas (det regionale parlament) en erklæring om oprettelse af en naturpark.

Miljøministeren i den autonome region Valencias regering udtalte den 7. maj 1996 i Cortes Valencianas, at ejerne af jorden ikke vidste, hvad de kunne gøre. Borgmesteren i kommunen Pego, hvor en del af jorden ligger, har indledt en omstilling til landbrugsproduktion, der kan skade parkens økosystem. Civilgardens afdeling for naturbeskyttelse (Seprona) har påtalt denne situation.

Kan Kommissionen oplyse, hvad regeringen i den autonome region Valencia har gjort for at sikre en korrekt anvendelse af de midler, der er tildelt under ACNAT- og LIFE-programmerne?

⁽¹⁾ EFT L 370 af 31.12.1991, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(17. juli 1996)*

På grundlag af en række videnskabelige undersøgelser, som er medfinansieret af Fællesskabet, har de spanske myndigheder fredet sumpområderne ved Pego-Oliva som særligt beskyttet område i medfør af Rådets direktiv nr. 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾.

Kommissionen har for nylig erfaret, at der er foretaget en række — formodet illegale — anlægsarbejder i landbrugsøjemed af de kommunale myndigheder i Pego. Kommissionen har bedt de spanske myndigheder om nærmere oplysninger. Den er parat til at suspendere LIFE-finansieringen og indlede de hermed forbundne retlige skridt, såfremt svaret ikke er tilfredsstillende.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

(96/C 345/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1425/96**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Kommissionen***(6. juni 1996)*

Om: Tyske politifolks aktioner imod portugisiske fagforeningsmedlemmer

Ved mere end én lejlighed er der blevet rettet henvendelse til Kommissionen på grund af portugisiske arbejdstagers situation i Tyskland, enten fordi disse er blevet ansat gennem bureauer, der driver en veritabel »handel med arbejdskraft«, eller fordi disse har indgået underkontrakter med åbenlys løndiskrimination og under tvivlsomme sikkerheds- og sundhedsforhold på arbejdspladsen, eller fordi de er blevet ofre for voldshandlinger, der udspringer af fremmedhad.

Der er nu imidlertid opstået et tilfælde, som i højere grad end tidligere kalder på en reaktion. På baggrund af, at arbejdstagernes frie bevægelighed nu er institutionaliseret, og der — hvilket bør bifaldes — udstedes direktiver imod forskelsbehandling som følge af flytning af arbejdstagere, er det uacceptabelt, at det i dette konkrete tilfælde er politifolk, der er ansvarlige for voldshandlinger, hvor ofrene er portugisiske fagforeningsmedlemmer, der var i færd med at kontakte, informere og oplyse portugisiske arbejdstagere.

Den 25. april 1996 blev to fagforeningsfolk og en tolk på deres hotel i München pludselig konfronteret med tretten personer, der legitimerede sig som politifolk, hvoraf tre var i uniform. Disse personer »skred derefter til handling«. De opråbte aggressivt og brutalt over for portugiserne og beslaglagde film og dokumenter, som fagforeningsfolkene havde opbevaret i deres hotelværelse.

Er Kommissionen blevet informeret om disse alvorlige hændelser? Mener den ikke, at den bør anmode den tyske regering om en forklaring på det skete?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. juli 1996)

Kommissionen er ikke bekendt med de hændelser, som det ærede parlamentsmedlem omtaler.

Den europæiske socialpolitik sikrer princippet om ligebehandling af vandrende arbejdstagere, og er, for så vidt angår udstationerede arbejdstagere, nu udvidet med et forslag til direktiv ⁽¹⁾, som den 3. juni 1996 blev gjort til genstand for Rådets fælles holdning. Forslaget til direktiv skal sikre, at arbejdstagere, der er udstationeret i en anden medlemsstat, også omfattes af en række præceptive arbejdsretlige bestemmelser, som gælder i den pågældende medlemsstat.

Men i omtalte situation drejer det sig ikke så meget om manglende overholdelse af fællesskabsbestemmelser som om den måde, det tyske politi henvendte sig til fagforeningsmedlemmerne på. Kommissionen mener, at enhver voldshandling kan være et overgreb på medlemsstaternes fælles grundlæggende værdier eller friheder, og at det inden for de pågældende medlemsstaters ret og praksis påhviler myndighederne, under hensyntagen til de givne situationer, at sørge for, at de fundamentale værdier og friheder, som ligger til grund for enhver retsstat, overholdes.

⁽¹⁾ EFT C 187 af 9.7.1993.

(96/C 345/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1427/96

af Klaus Rehder (PSE) til Kommissionen

(6. juni 1996)

Om: Indførelse af EU-normer i de central- og østeuropæiske stater

I nogen tid har de central- og østeuropæiske stater været i færd med at tilpasse deres normer inden for veterinær-, levnedsmiddel- og fytosanitær kontrol til niveauet i EU. De klager i denne forbindelse alle over, at indførelsen af disse normer, der med rette kræves i den første hvidbog, vanskeliggøres af, at der findes meget forskellige niveauer i de enkelte EU-medlemsstater.

1. Er Kommissionen i forbindelse med de igangværende ækvivalensforhandlinger i stand til at udarbejde en ensartet EU-norm med et højt sikkerhedsniveau på disse områder og stille denne norm til rådighed for de central- og østeuropæiske stater, og hvordan vil denne norm se ud?
2. Er de pågældende WTO- og SPS-bestemmelser tilstrækkelige til at sikre denne høje sikkerhedsnorm, der er af afgørende betydning for alle forbrugere i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. juli 1996)

1. Hvidbogen ⁽¹⁾ indeholder på veterinær- og plantesundhedsområdet de væsentligste retsforskrifter, som gælder i alle medlemsstaterne, og blev udarbejdet for at bistå de central- og østeuropæiske lande med at forstå EU-retten med henblik på gradvis tilpasning.

Disse lande antager i løbet af en tid de gældende EU-retsforskrifter på basis af hvidbogen og de relevante gennemførelsesbestemmelser. Kommissionen benytter i drøftelserne med de central- og østeuropæiske lande såvel som med andre tredjelande om ligestilling i veterinære og plantesundhedsmæssige spørgsmål disse samme normer som forhandlingsgrundlag. Der kan ikke anerkendes ligestilling for de sektors vedkommende, for hvilke der endnu ikke er foretaget fuldstændig harmonisering. Kommissionen presser imidlertid på for at få afsluttet harmoniseringen af EU's indførselsbestemmelser, således at ligestillingen af disse foranstaltninger kan anerkendes.

De forskellige sundhedskrav ved indførelse fra tredjelande, som medlemsstaterne stiller, afhænger af objektive forskelle i den sundhedsstatus, der findes på deres område, og på forskellig fortolkning og gennemførelse af grunddirektiverne, som gælder for sådanne spørgsmål. Det første sæt forskelle anerkendes i EU-retten, og medlemsstaterne har lov til at kræve yderligere garantier i handelen mellem medlemsstaterne. Det andet sæt forskelle er genstand for vedvarende arbejde fra Kommissionens side på at opnå ensartet gennemførelse.

Kommissionen går i sine forhandlinger ud fra EU-retten, og tredjelande vil derfor blive opfordret til at respektere de yderligere garantier, der anerkendes på EU-plan.

Kommissionen har koncentreret sig om sundhedsforanstaltninger i forbindelse med handel, og gennemførelsen heraf vil blive overvåget.

2. Den sundheds- og plantesundhedsmæssige ordning (SPS), der var et resultat af de multilaterale forhandlinger i den sidste Uruguay-runde, giver ikke sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, men regler, der vedrører anvendelsen af sådanne foranstaltninger. De omfatter henvisninger til internationale normer, retningslinjer eller anbefalinger, som er givet af relevante internationale organisationer som fx Codex Alimentarius og OIE. Normalt er EU's sundhedsbestemmelser i overensstemmelse med disse normer. Ordningen gør det dog også muligt for medlemmerne at indføre eller bibeholde højere normer, hvis dette er videnskabeligt berettiget, eller som følge af det niveau for sundheds- eller plantesundhedsbeskyttelse et medlem anser for passende i overensstemmelse med ordningens generelle bestemmelser. Naturligvis kan beslutninger, der er nødvendige for at beskytte europæiske forbrugere, kun træffes inden for rammerne af EU's retsforrifter.

(¹) KOM(95) 163.

(96/C 345/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1428/96

af Klaus Rehder (PSE) til Kommissionen

(6. juni 1996)

Om: Importkvoter og importpriser for frugt fra Ungarn og andre central- og østeuropæiske stater

Under sit besøg i Ungarn for nylig lovede landbrugskommissær Franz Fischler, at Ungarns »traditionelle handelsforbindelser« med Den Europæiske Union med hensyn til eksport af frugt vil blive opretholdt.

1. Hvilke konkrete foranstaltninger har Den Europæiske Union vedtaget for at kunne opfylde dette løfte endnu før indeværende års høst?
2. Hvilke årsager er der til, at der ikke kun som tidligere fastsættes referencepriser for frisk frugt, men at dette i nogen tid også er sket for frugt bestemt til videreforarbejdning?
3. Hvilke referencepriser er der fastsat for de to kategorier af frugt, og hvilke grunde er der til de prisniveauer, der er fastsat for disse to kategorier af frugt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. juli 1996)

Den gældende referenceprisordning ved import af visse former for frugt og grøntsager til EF er som følge af forhandlingerne under Uruguay-runden blevet erstattet af et system med indgangspriser. Størrelsen af disse priser er blevet fastsat matematisk på grundlag af de referencepriser, der gjaldt for de pågældende produkter i perioden 1986-1988. Den nye ordning med indgangspriser gælder som den tidligere for de pågældende frugter og grøntsager, uanset om de skal fortæres i frisk tilstand eller forarbejdes.

For to produkter, surkirsebær og agurker til forarbejdning, fandt Kommissionen det i fjor nødvendigt midlertidigt at fastsætte reducerede indgangspriser, der var gyldige for alle lande, under hensyntagen til forholdene på markedet for disse produkter og EF-industriens behov for forsyninger. Den foreslog samtidig Kommissionen at gøre disse reducerede indgangspriser permanente. Rådet har vedtaget disse forslag (¹).

Der føres for øjeblikket forhandlinger med de central- og østeuropæiske lande om de fremtidige vilkår i importordningen for produkter fra disse lande. Det er for tidligt at udtale sig om resultaterne af disse forhandlinger.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1191/96 af 26.6.1996 og Rådets forordning (EF) nr. 1192/96 af 25.6.1996, EFT L 156 af 29.6.1996.

(96/C 345/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1430/96

af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen

(29. maj 1996)

Om: Kommissionens deltagelse i mødet i Forummet for en Paneuropæisk Strategi for Biologisk Mangfoldighed og Landskabsbevarelse den 15.-17. maj 1996

Den 15.-17. maj 1996 afholdtes der i Strasbourg et møde i Forummet for en Paneuropæisk Strategi for Biologisk Mangfoldighed og Landskabsbevarelse, hvortil de 55 medlemslande og Kommissionen samt en række internationale organisationer og ikke-statslige organisationer var indbudt.

På mødet fordelte man en række opgaver i forbindelse med biologisk mangfoldighed, som direkte vedrører Den Europæiske Union.

Kommissionen bedes forklare, hvorfor der på trods heraf ikke var nogen repræsentant fra Kommissionen til stede?

Kan man konkludere, at Kommissionen ikke tillægger dette vigtige paneuropæiske initiativ nogen særlig stor betydning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(27. juni 1996)

Kommissionen meddelte den 6. maj 1996 Europarådet, at den ikke kunne deltage i mødet den 16.-17. maj 1996, og anmodede om at blive orienteret om resultaterne af mødet.

For så vidt angår Kommissionens prioritering på naturbeskyttelsesområdet, er den, efter Rådets vedtagelse i 1995 af resolutionen om Sofia-konferencen, af den opfattelse, at oprettelsen af et paneuropæisk økologisk net som led i »den paneuropæiske strategi for biologisk mangfoldighed, i Fællesskabet repræsenteres af 'Natura 2000'-nettet«.

I den forbindelse koncentrerer Kommissionen for øjeblikket sine disponible ressourcer i iværksættelsen af Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (¹) og 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle (²). Desværre må Kommissionen fastslå, at den overvejende del af medlemsstaterne ikke har gennemført disse direktiver korrekt. Den koncentrerer nu sin indsats om den konkrete gennemførelse af »Natura 2000«-nettet (forberedende arbejder, overtrædelsesprocedurer, iværksættelse af »LIFE-natur«-delen, information m.v....).

Udertil har Kommissionen allerede nu orienteret Forummet for den europæiske strategi for Biologisk Mangfoldighed om, at den vil indlede et snævert samarbejde med bl.a. de central- og østeuropæiske lande. I denne forbindelse foranstalter Kommissionen et første møde i Slovakiet, hvor den vil være repræsenteret.

Til sidst vil Kommissionen minde om, at den var repræsenteret på det foregående møde i den fælles paneuropæiske strategi for biologisk mangfoldighed, som fandt sted i Genève.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(²) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

(96/C 345/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1441/96

af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Telearbejde og fagforeninger

Vil Kommissionen under henvisning til dens henstillinger i publikationen »Social Europe — Homeworking in the European Union«, supplement 2/95, forestå en grundlæggende oplysningskampagne i medierne om de juridiske og sociale rettigheder, og vil den støtte en hverveaktion fra fagforeningernes side?

(96/C 345/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1442/96**af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)**Om:* Telearbejde og forskning

Vil Kommissionen forpligte sig til at gennemføre henstillingerne i dens publikation »Social Europe — Homeworking in the European Union«, supplement 2/95, og sikre, at Eurostat anerkender telearbejdende som en separat kategori af arbejdstagere og opstiller statistikkerne i overensstemmelse hermed? Vil den iværksætte indgående forskning i telearbejde, sektor for sektor, for så vidt angår omfang, karakter, skiftende tendenser og betingelser for telearbejde, herunder andelen af sorte arbejdstagere og vandrende kvindelige arbejdstagere, der udfører telearbejde, og vil den udarbejde programmer for god praksis?

(96/C 345/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1443/96**af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)**Om:* Telearbejde og faglig uddannelse

Vil Kommissionen forpligte sig til at følge sine henstillinger i publikationen »Social Europe — Homeworking in the European Union«, supplement 2/95, og sikre, at telearbejdende omfattes af alle EU-programmer for faglig uddannelse?

Vil Kommissionen endvidere forpligte sig til at indføre særlige uddannelsesprogrammer med henblik på at øge de telearbejdendes færdigheder?

(96/C 345/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1444/96**af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)**Om:* Telearbejde og lovgivning

Hvad foretager Kommissionen sig for at gennemføre henstillingerne i dens publikation »Social Europe — Homeworking in the European Union«, supplement 2/95?

Vil Kommissionen navnlig udvide EF-rammedirektivet til at dække telearbejde?

Vil Kommissionen udarbejde særlige forslag til retsakter om:

- Telearbejdendes retlige status,
- underleverandørers ansvar,
- ligeløn og fair lønninger,
- beskyttelse af mindreårige,
- adgang til socialsikringsgoder,
- effektive håndhævelsesprocedurer?

Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pdraig Flynn
på skriftlige forespørgsler E-1441/96, E-1442/96, E-1443/96 og E-1444/96

(31. juli 1996)

Kommissionen anerkender fuldt ud, at det er nødvendigt at bestræbe sig på at forbedre arbejdsvilkårene for hjemmearbejdere på europæisk plan, samt at øge deres beskæftigelsesmuligheder ved at inkludere hjemmearbejde i prioriteterne for den sociale politik i Kommissionens sociale handlingsprogram på mellemlang sigt (1995-1997) (1).

På baggrund af den netop vedtagne internationale konvention og henstilling om hjemmearbejde har Kommissionen nu taget sin politik op til fornyet overvejelse for at tage hensyn til ILOs tekster. FN-institutionens arbejde er et udmærket udgangspunkt i den forbindelse.

(¹) KOM(95) 134, endelig udg.

(96/C 345/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1454/96

af Peter Skinner (PSE) til Kommissionen

(31. maj 1996)

Om: Organiske chlorider og fosfateres indvirkning på landarbejdernes og forbrugernes sundhed

Sammen med min kollega, Mark Watts, vil jeg gerne høre Kommissionens holdning til spørgsmålet om organiske chlorider og fosfater og deres indvirkning på sundheden hos dyr, arbejdstagerne i landbruget og forbrugere i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(11. juli 1996)

Forbindelser af organiske klorider (OC) og organiske fosfater (OP) anvendes eller har været anvendt i landbruget i plantebeskyttelsesmidler og som ektoparasitocider (desinficerende midler til vask af dyr). De fleste af dem er klassificeret inden for rammerne af direktiv 67/548/EØF om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (¹), og nye stoffer vil blive klassificeret på samme måde.

De mest virksomme OC-forbindelser er det forbudt at bruge som plantebeskyttelsesmidler i henhold til fællesskabslovgivningen, især direktiv 79/117/EØF (²). OP-forbindelser var der bestemmelser om i den nationale lovgivning indtil 1993, og brugen af dem er generelt underlagt forskellige krav, bl.a. at landbrugsarbejdere, der anvender dem, skal bære beskyttelsesbeklædning. Efter vedtagelsen af direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (³) skal nye aktive stoffer til plantebeskyttelsesmidler godkendes på fællesskabsplan, og alle gamle aktive stoffer, herunder OC og OP, behandles på ny inden for rammerne af fællesskabsprogrammet. I disse procedurer vil alle aspekter af sikkerhed i forbindelse med disse produkter blive gennemgået, herunder forbrugerbeskyttelse og sikkerhed for de personer, der anvender stofferne.

Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg til Undersøgelse af Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoksicitet har fremsat en række udtalelser om niveauet for midlertidige undtagelser fra den højeste tilladte koncentration for enkelte stoffer i grupperne OC og OP i forbindelse med Rådets direktiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand (⁴). Det samme udvalg forelagde ved udgangen af 1994 en udtalelse om sundhedsrisici i forbindelse med anvendelsen af OP-forbindelser i desinficerende midler til vask af får, et problem der synes at være særlig betydningsfuldt i Det Forenede Kongerige.

Der findes ingen særlige fællesskabsregler om anvendelsen af disse forbindelser på arbejdspladsen. Der findes dog i flere forskellige direktiver om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen generelle regler, herunder især i rammedirektivet om indførelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, som omfatter bestemmelser om information og uddannelse.

Det ærede medlem vedlægger som bilag til sit spørgsmål kopi af en skrivelse, der synes at vedrøre et andet stof, monofluoracetamid, som hverken er en OC- eller en OP-forbindelse. Kommissionen har allerede svaret og påpeget, at der ikke er fundet nogen sikker forbindelse mellem OP-forbindelser og Bovin Spongiform Encephalopati ad epidemiologisk vej, og at laboratorieforsøg ikke viste nogen ændring i proteininfektionsrelaterede proteiner efter udsættelse for pesticider.

De britiske myndigheder vil dog blive bedt om at give en specifik kommentar om dette tilfælde. For så vidt der ikke kan fås en tilfredsstillende forklaring, vil Kommissionen anmode Underudvalget om Bovin Spongiform Encephalopati under Den Videnskabelige Veterinærkomité om at se på spørgsmålet.

(¹) EFT L 196, 16.8.1967.

(²) EFT L 33 af 8.2.1979.

(³) EFT L 230 af 19.8.1991.

(⁴) EFT L 229 af 30.8.1980.

(96/C 345/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1456/96**af Klaus Rehder (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Besparelser i EU-budgettet inden for mejerisektoren

I de sidste 10 år er udgifterne i EU's landbrugsbudget for mælk faldet med 31%. Fra januar 95 til april 96 er eksportrestitutionerne for smør skåret ned med 12%, for skummetmælkspulver med 34%, for edamost med 37% og for emmentaler med 19%. Det foreløbige EU-budgetforslag for 1997 indeholder i Garantisektionen besparelser inden for mejerisektoren på 11,1%, hvilket vil sige 3,738 mia ecu.

1. Hvad er årsagen til nedskæringerne
 - a. i de sidste 10 år og
 - b. fra januar 1992 til april 1996?
2. Hvilke konkrete årsager er der til nedskæringen af det foreløbige budgetforslag for 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(26. juni 1996)*

1. I de sidste 10 år har Kommissionen tilpasset eksportrestitutionerne i mejerisektoren under hensyntagen til markedssituationen i EF, markedssituationen i tredjelande og i givet fald behovet for at overholde den minimale eksportpris, der er fastsat i det internationale arrangement vedrørende mælk og mejeriprodukter under den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). De nedsættelser, der har fundet sted siden begyndelsen af 1995, har navnlig afspejlet de høje priser på verdensmarkedet. Endvidere har gennemførelsen af de nye ordninger for verdenshandelen, der er aftalt under Uruguay-runden, siden den 1. juli 1995 gjort det nødvendigt, at EF overholder visse årlige kvantitative og økonomiske lofter for eksport med tilskud. Behovet for at sikre, at omfanget og værdien af eksportlicenserne overholder disse begrænsninger har derfor givet sig udslag i Kommissionens politik med hensyn til eksportrestitutioner.

Inden for de begrænsninger, der følger af de nye ordninger for verdenshandelen, fortsætter Kommissionen med at fastsætte eksportrestitutionerne under hensyntagen til markedssituationen internt og i tredjelande. Det skal bemærkes, at det på dette grundlag i slutningen af april 1996 blev besluttet at øge restitutionerne for smør og butteroil med ca. 9%.

2. For mejerisektoren omfatter det foreløbige forslag til budget for 1997 samlede bevillinger på 3 738 mio. ECU, hvilket er et fald på 466 mio. ECU sammenlignet med bevillingerne i 1996-budgettet på 4 204 mio. ECU. Dette fald afspejler den formodning, at markederne for mælk og mejeriprodukter sammenlignet med de antagelser, der lå til grund for 1996-budgettet, vil være mere støt i 1997, således at det bliver muligt at fastsætte eksportrestitutionerne og visse former for støtte til intern afsætning af smør og skummetmælkspulver på et væsentligt lavere niveau i 1997 end det oprindeligt var planen for 1996-budgettet. Endvidere nødvendiggør den gradvis faldende natur af de årlige lofter for subsidieret eksport, der blev aftalt under Uruguay-runden, en reduktion i de mælkemængder, der kan eksporteres i 1997 sammenlignet med 1996. Dette gælder især for ost og gruppen »andre mejeriprodukter«, som omfatter sødmælkspulver, kondenseret mælk og friske produkter.

Det skal bemærkes, at eksistensen af en meget gunstigere markedssituation end først antaget i budgettet allerede for 1996 vil betyde, at de faktiske udgifter i mejerisektoren nu forventes at ligge betydeligt under de oprindelige budgetbevillinger på 4 204 mio. ECU. Dette afspejles i det foreløbige udkast til ændrings- og tillæggsbudget, som Kommissionen vedtog den 5. juni 1996.

(96/C 345/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1457/96
af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(12. juni 1996)

Om: Handel med garanterede pensionsmidler i Spanien

Forsikringsbranchens arbejdsgivere har kategorisk givet udtryk for deres modstand mod kreditinstitutternes handel med garanterede pensionsmidler i Spanien. Denne modstand bakkes uforbeholdent op af generalsekretariatet for Den Europæiske Forsikringskomité (CEA), der har sendt en skrivelse til den spanske økonomiminister, hvori der gøres rede for omtalte branches foruroligelse over handelen med garanterede pensionsmidler i Spanien.

I CEA's skrivelse til ministeren påpeges det, at f.eks. garanterede pensionsmidler traditionelt indgår i forsikringsvirksomheden, som anført i et EU-direktiv.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken holdning den på baggrund af fællesskabsbestemmelserne på dette område har til dette spørgsmål med henblik på at mægle i den såkaldte krig vedrørende garanterede midler i Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(31. juli 1996)

Såvel forsikringselskaber som andre finansieringsinstitutter (f.eks. kreditinstitutter) tilbyder traditionelt inden for Fællesskabet supplerende pensionsprodukter, hvortil der er knyttet visse garantier eller tilsagn om en bestemt rente eller andre fordele. Når forsikringselskaber og kreditinstitutter samt andre finansieringsinstitutter tilbyder sådanne produkter, skal de under alle omstændigheder overholde de bestemmelser, der gælder for udøvelsen af henholdsvis forsikrings-, kredit- og finansieringsvirksomhed.

Hvad f.eks. angår forsikringselskaber indeholder fællesskabslovgivningen udtrykkeligt hjemmel til, at livsforsikringselskaber kan forvalte kollektive pensionsmidler, hvortil der er knyttet en forsikringsgaranti med sigte på enten bevarelse af kapitalen eller sikring af en minimumsrente (direktiv 79/267/EØF ⁽¹⁾, artikel 1, stk. 2, litra c) og d)). I fællesskabslovgivningen er det fastsat, at livsforsikringselskaber, der udøver denne form for virksomhed skal råde over tilstrækkelige finansielle midler, herunder navnlig i form af tilstrækkelige forsikringsmæssige reserver, ligesom de også skal råde over en solvensmargin, der beregnes efter de i EF-lovgivningen fastsatte regler.

I denne forbindelse skal det nævnes, at hvis en sådan garanti hvad angår renteafkastet af investerede pensionsfondsaktiver er en regulær forsikringsgaranti, indeholder fællesskabslovgivningen bestemmelser om, at en sådan forsikringsgaranti kun kan ydes af livsforsikringselskaber, der er godkendt af livsforsikringselskabets hjemland i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i det tredje forsikringsdirektiv 92/96/EØF ⁽²⁾. Hvis sådanne garantier derimod indgås efter andre finansielle teknikker, der følges af andre finansieringsinstitutter, er EF-lovgivningen ikke til hinder for, at sådanne finansieringsinstitutter udøver sådan virksomhed, forudsat at det sker under overholdelse af de regler vedrørende finansielt tilsyn, der gælder for disse institutter.

⁽¹⁾ EFT L 63 af 13.3.1979.

⁽²⁾ EFT L 360 af 9.12.1992.

(96/C 345/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1462/96
af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen
(12. juni 1996)

Om: Beskyttelse af geografiske oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter

Jeg er glad for, at Kommissionen har besvaret min skriftlige forespørgsel E-0769/96 ⁽¹⁾. Desværre må jeg konstatere, at besvarelsen er ufuldstændig, hvad angår et afsnit. Derfor gentager jeg dette spørgsmål.

1. Er Kommissionen rede til at opføre gouda og edam på listen over produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse, hvis den berørte medlemsstat ansøger om det? Supplerende vil jeg hertil spørge:

2. Kan Kommissionen kommentere det svar, der er givet på ovenstående spørgsmål?

⁽¹⁾ EFT C 280 af 25.9.1996, s. 76.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(19. juli 1996)*

Kommissionen modtog først den 7. juni 1996 en officiel ansøgning om registrering af betegnelserne Gouda og Edam i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽¹⁾. Disse ansøgninger gennemgås for øjeblikket.

Der må imidlertid gøres opmærksom på, at enhver ansøgning om registrering, som Kommissionen har modtaget efter den 26. januar 1994, skal behandles i overensstemmelse med proceduren i artikel 5, 6 og 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92. Kommissionen kan således ikke alene træffe beslutning om registrering af en betegnelse. I disse artikler defineres navnlig en offentlig indsigelsesprocedure for ansøgningerne. Først efter afslutningen af denne indsigelsesprocedure kan betegnelserne registreres.

Endelig minder Kommissionen om, at betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, jf. forordningens artikel 3, ikke kan beskyttes.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992.

(96/C 345/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1463/96**af Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V) til Kommissionen***(31. maj 1996)*

Om: Brune bjørne i EU

Brune bjørne, som lever i den frie natur, er blevet en sjældenhed i EU. Nogle steder bliver der derfor gjort store anstrengelser for at udsætte eksemplarer af denne dyreart. I Fællesskabets zoologiske haver avles der samtidig hvert år brune bjørne for at lokke besøgende til med de søde bjørneunger. Når dyrene er blevet større, skaffer de zoologiske haver sig af med dyrene på forskellig vis. I Sachsen-Anhalt i Tyskland findes der endog en restaurant, der avler brune bjørne, som derefter udstilles i små bure og senere bliver slagtet og serveret for gæsterne.

1. Hvor i EU og på nøjagtig hvilken måde forberedes man bjørne på udsættelse i den frie natur?
2. Hvem finansierer omkostningerne til disse programmer, hvor store er de, og på hvilken måde yder EU/kunne EU yde finansiel støtte til programmerne?
3. Hvilken holdning har Kommissionen til spørgsmålet om, at der i europæiske zoologiske haver avles bjørneunger til kortsigtet underholdning af de besøgende?
4. Hvordan vurderer Kommissionen den aktuelle situation, hvor der på den ene side gøres store bestræbelser på at udsætte bjørne i den frie natur, mens der samtidig (i Sachsen-Anhalt) avles og holdes bjørne under højt betænkelige forhold, som anvendes til konsum?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(2. juli 1996)*

- 1.-2. Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om eventuelle projekter vedrørende opdræt af brune bjørne (*Ursus arctos*) i fangenskab med henblik på genindførelse heraf i Fællesskabet.
- 3.-4. Kommissionen har fremsat et forslag til Rådets henstilling om hold af vilde dyr i zoologiske haver ⁽¹⁾. Spørgsmålet om opdræt i fangenskab behandles heri under punkt 8.8.

Tilførslerne af nyt blod til bestandene, der modtager medfinansiering fra Fællesskabet som led i LIFE-natur-projekter, sker endvidere ved udtagelse af bjørne fra en vildtlevende population, som ikke er truet.

⁽¹⁾ KOM(95) 619 endelig udg.

(96/C 345/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1470/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Phosphorsyreesterforgiftning som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer Leverkusen

1. Er det Kommissionen bekendt, at husdyrejere, som flere gange har behandlet deres husdyr med loppemidlet Tiguvon, har pådraget sig alvorlige phosphorsyreforgiftninger?
2. Hvornår blev det tilladt at anvende dette præparat til mindre dyr?
3. Er præparatet Tiguvon i overensstemmelse med EU-direktiverne?
4. Har man undersøgt Tiguvons virkning på mennesker og dyr og vekselvirkningerne med andre cholinesterasehæmmende midler?
5. Hvilken institution undersøger virkningen af parasitbekæmpelsesmidler, der fås på recept eller i håndkøb, især med henblik på at fastslå, om de er uskadelige for mennesker og dyr og for miljøet?
6. Ville det være muligt i forbindelse med markedsføring af Tiguvon og andre nervegifte på europæisk plan at vende bevisbyrden om i forbindelse med skader, således at der kan ydes passende erstatning til dem, der lider af kroniske helbredsmæssige følger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(19. juli 1996)*

Kommissionen kender intet til de problemer, det ærede medlem bringer på bane. Den indhenter de nødvendige oplysninger herom hos Det Europæiske Agentur for Levnedsmiddelvurdering.

(96/C 345/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1471/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Svar på skriftlig forespørgsel E-0451/96 om eventuel tilladelse til markedsføring i EU af fedtstofersatningen »Olestra«

Kommissionen påpegede i sit svar på forespørgslen om fedtstofersatningen »Olestra« (E-0451/96) ⁽¹⁾, at den ikke var i stand til at give passende svar på spørgsmål nr. 2-6, da der endnu ikke forelå nogen ansøgning om tilladelse til markedsføring af fedtstofersatningen i Fællesskabet. Da der i mellemtiden er blevet indgivet en ansøgning om tilladelse til markedsføring i Storbritannien, bedes Kommissionen denne gang besvare følgende spørgsmål:

1. Hvorledes vurderer Kommissionen de forsøg, de amerikanske myndigheder har gennemført over en 8-årig periode, og den tilsvarende mærkning?
2. Ville Kommissionen i forbindelse med import og/eller EU-godkendelse også tilstræbe en mærkning med tilsvarende advarsler?
3. Har Kommissionen selv ladet foretage undersøgelser af »Olestra«, eller vil den bestille sådanne undersøgelser?
4. Hvordan vurderer Kommissionen den teknologiske nødvendighed af »Olestra« med henblik på de sundhedsmæssige risici på baggrund af Procter & Gambles undersøgelser, der viste, at de forsøgsdyr, der fik tilført Olestra, ikke tabte i vægt?
5. Mener Kommissionen på baggrund af de i spørgsmål 4 anførte tvivlsomme virkninger, at det overhovedet er hensigtsmæssigt at tillade »Olestra« i EU?

⁽¹⁾ EFT C 183 af 24.6.1996, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(den 19. juli 1996)*

Indtil forordningen om nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾ er vedtaget af Parlamentet og Rådet og er trådt i kraft, behandles ansøgninger om markedsføring af nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser fortsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale procedurer.

Eftersom Kommissionen ikke har modtaget et dossier om dette produkt, vil det stadig ikke være passende at kommentere det ærede medlems forskellige spørgsmål.

⁽¹⁾ KOM(96) 229 ændringsforslag til KOM(93) 631 og KOM(92) 295.

(96/C 345/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1476/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Antallet af terrorister og narkotikahandlere, der er pågrebet ved EU's indre grænser

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange terrorister og narkotikahandlere der inden for de seneste fem år er blevet pågrebet ved EU's indre grænser, fordelt på de enkelte lande og de enkelte år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(15. juli 1996)*

Kommissionen indsamler ikke de oplysninger, som skal til for at give et detaljeret svar på det ærede medlems spørgsmål, og den har heller ikke adgang til sådanne, lige så lidt som den råder over oplysninger om arrestationer af terrorister ved de indre grænser.

Hvad narkotika angår, indsamler og offentliggør Europol's narkotikaenhed detaljeret talmateriale om beslaglæggelser i hver medlemsstat og i Fællesskabet som helhed samt over udviklingen i de sidste fem år. Ifølge den generelle statusrapport om narkotikaproduktion og -handel, som blev offentliggjort i september 1995, blev der i 1994 beslaglagt 5 907 kg heroin (mod 4 693 kg i 1993), 28 968 kg kokain (mod 16 884 i 1993), og 733 380 kg cannabis (mod 517 062 kg i 1993). Den næste generelle statusrapport, der i øjeblikket er under udarbejdelse, forventes at foreligge til efteråret.

Disse tal siger dog intet om, hvilke beslaglæggelser eller arrestationer der blev foretaget ved de indre grænser. Sådanne oplysninger ville dog ifølge Kommissionen ikke være særlig relevante, eftersom stedet for en arrestation afhænger af mange forskellige faktorer.

(96/C 345/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1477/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Tilfælde af hundegalskab

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tilfælde af hundegalskab der har været i EU inden for de seneste fem år, fordelt på de enkelte lande og de enkelte år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(28. juni 1996)

Antal registrerede tilfælde af hundegalskab i medlemsstaterne i årene 1991-1995

	1991	1992	1993	1994	1995
Belgien	29	34	2	61	213
Danmark	—	—	1	3	1
Tyskland	3599	1425	845	1378	856
Spanien	8	12	5	3	6
Frankrig	2166	1285	261	99	40
Italien	4	23	82	36	11
Luxembourg	16	2	1	1	15
Nederlandene	12	8	10	1	4
Østrig	2460	1117	675	254	95

(96/C 345/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1487/96**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(12. juni 1996)

Om: Præmier til præmieberettigede dyr (geder og får) i 1995

Ifølge oplysninger fra Sammenslutningen af Kvægavlere i Evia er præmierne for 1995 til de præmieberettigede geder og får endnu ikke nået frem til producenterne. Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvornår blev de faktiske beløb godkendt?
2. Hvornår blev de udbetalt?
3. Mener Kommissionen, at producenterne burde have modtaget dem?
4. Er der i tilfælde af forsinkelser mulighed for at få de påløbne renter godtgjort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(3. juli 1996)

Den endelige EF-præmie for får og geder, som omtales af det ærede medlem, blev den 2. februar 1996 fastsat af Kommissionen for produktionsåret 1995 til 24,821 ECU pr. moderfår, der producerer tunge lam, og 19,857 ECU pr. ged og pr. moderfår, der producerer lette lam. I henhold til de gældende bestemmelser skal Grækenland udbetale denne præmie inden den 15. oktober 1996.

Kommissionen skal minde om, at den i slutningen af juni 1995 gav medlemsstaterne mulighed for at udbetale to forskud på 7,814 ECU pr. moderfår (tunge lam) og 6,251 ECU pr. ged og moderfår (lette lam). Da det er frivilligt at udbetale disse forskud, er det medlemsstaternes myndigheder, der skal træffe beslutning om udbetaling, idet den samme regel dog skal anvendes på hele en medlemsstats område.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, har Grækenland mellem februar og april 1996 påbegyndt udbetalingen af 69,6 mio. ECU i forskud på præmien og 46,8 mio som en del af restbeløbet.

(96/C 345/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1497/96
af Vassilis Ephremidis (GUE/NGL) til Kommissionen
(12. juni 1996)

Om: Benyttelse af brandvæsenet som ordensmagt

Det græske brandvæsen opfordres til at træde ind som ordensmagt i forbindelse med opløsningen af offentlige forsamlinger under politiets kommando, idet det understøtter de politienheder, der er særligt beregnet til dette formål.

Under henvisning til, at brandvæsenets opgave er at beskytte borgernes liv og formue imod brand, ulykke og på baggrund af, at der i Grækenland kun er beskæftiget 5.400 personer i brandvæsenet til trods for, at der skal oprettes 7.000 stillinger, og at dette indebærer, at der er mindre end én brandmand for hver 1.800 indbyggere, og forholdet i de øvrige europæiske lande er én til 700, bliver brandvæsenet ude af stand til at varetage sine opgaver ved at blive anvendt til at opløse forsamlinger. Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Mener Kommissionen, at der skal sættes en stopper for anvendelsen af brandvæsenet til opløsning af forsamlinger og demonstrationer, fordi det derved overskrider sine beføjelser, forfejler sit mål og sine opgaver samt modarbejder og ødelægger den sociale karakter af sin indsats?
2. Ved Kommissionen i hvilke EU-lande, brandvæsenet bruges til at bevare ro og orden?
3. Bruges fællesskabsmidlerne til understøttelse af brandvæsenets midler og funktion til at fremme politiets magtudøvelse i stedet for at styrke bestræbelserne på at beskytte borgernes liv og formuer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(18. juli 1996)

1. Det henhører ikke under Kommissionens kompetenceområde at vurdere, hvorvidt en medlemsstat skal anvende brandvæsenet som ordensmagt eller ej.
2. Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger herom.
3. Kommissionen har tidligere finansieret udstyr til græske brandkorps, men har ikke finansieret korpsets drift. Denne finansiering fremmer på ingen måde politiets magtudøvelse, men tjener udelukkende til at beskytte borgerne mod brand.

(96/C 345/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1500/96
af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen
(12. juni 1996)

Om: Dyreforsøg

I svaret på min skriftlige forespørgsel E-0713/96 ⁽¹⁾ forklarede Kommissionen ikke, hvad der er dens politik med hensyn til hyppigheden af møder, men oplyste blot, hvor mange der havde fundet sted siden 1990, og hvornår det næste skal finde sted. Vil Kommissionen forklare, om der findes en politik for, hvor tit disse møder skal finde sted, og hvad denne politik er?

Er det korrekt, at det sidste møde mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen fandt sted så langt tilbage som i oktober 1994?

Er Kommissionen klar over, at de kompetente myndigheder er foruroliget over, hvor uregelmæssigt den formelle kontakt med Kommissionen er, og ikke mener, at ad hoc-møder kan erstatte formelle møder?

⁽¹⁾ EFT C 183 af 24.6.1996, s. 48.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(19. juli 1996)*

Kommissionen har ikke nogen særlig politik for hyppigheden af sine møder med de kompetente myndigheder vedrørende direktiv 86/609/EØF⁽¹⁾. Mødernes hyppighed bestemmes af arbejdsmængden og behovet for vejledning fra disse myndigheders side. Kommissionen er klar over betænkelighederne herved i visse medlemsstater og har berammet at afholde et møde med de kompetente myndigheder ved årets udgang med henblik på at behandle dette og en række andre spørgsmål.

I ad-hoc-møderne vedrørende statistik i hhv. oktober 1994 og juni 1995 deltog en række repræsentanter for de kompetente myndigheder. Formålet med disse ad-hoc-møder var at drage konklusioner om indberetningen af statistiske oplysninger om antallet af dyr, som anvendes til forsøg, og hermed at imødekomme Europa-Parlamentets anmodning.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986.

(96/C 345/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1502/96**af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Obligatorisk anvendelse af såkaldt oxygenet benzin i Den Europæiske Union

Nu da blyfri benzin allerede anvendes i Den Europæiske Union, begynder den såkaldte oxygenerede benzin at dukke op. Denne form for benzin har allerede været obligatorisk i 39 områder i USA siden 1992. Inden for Den Europæiske Union anvendes den i Finland, og den svenske regering går også ind for den. I den franske lov om luftens kvalitet anbefales brug af denne benzin.

Da det drejer sig om en form for benzin med større iltindhold end almindelig benzin, og da den giver en væsentlig reduktion af kulilteforureningen — op til 25% — er det indlysende, at det er mere end tilrådeligt at indføre denne benzin i Unionen.

Kommissionen bedes oplyse, hvad dens holdning til denne benzin er, og om den mener, at anvendelse af den oxygenerede benzin bør indføres enten på frivillig basis eller i givet fald gøres obligatorisk for at yde et særligt bidrag til at gøre luften i vore forurenede byer renere.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(1. august 1996)*

De problemer, det ærede medlem omtaler, er for nylig behandlet i en meddelelse fra Kommissionen⁽¹⁾. Kommissionen vedtog således den 18. juni 1996 en strategi til nedbringelse af emissionerne fra vejtransportsektoren. Sigtet hermed er at bringe emissionerne i overensstemmelse med strenge luftkvalitetsnormer for en række forureningsstoffer, som f.eks. kulilte, benzen, nitrogenoxid, partikler og troposfærisk ozon.

Strategien, der sigter mod at reducere emissionerne fra vejtransportsektoren med 60-70% i 2010 i forhold til den nuværende situation, er ledsaget af to direktivforslag. Det første går ud på at skærpe emissionsnormerne for personbiler, mens det andet fastsætter kvalitetsnormer for benzin og dieselolie. I det sidstnævnte forslag optræder oxygenater på linje med andre parametre for blyfri benzin, der er blevet undersøgt som led i auto/olie-programmet. Kommissionen foreslår, at maksimumsindholdet fastsættes til 2,3 vægtprocent, da en større procentdel af oxygenerede produkter i benzin kan øge indholdet af andre forureningsstoffer, såsom NO_x og aldehyder. Dette er i øvrigt årsagen til, at det som følge af de vedtagne luftkvalitetsmålsætninger ikke var hensigtsmæssigt at tillade et større indhold af disse stoffer. Den værdi, der er foreslået af Kommissionen, ligger på linje med de værdier, der er fastsat i Californien og Sverige.

Kommissionen er i øvrigt i færd med at forberede andre direktivforslag i kølvandet på auto/olie-programmet. De vedrører emissionsnormer for lette erhvervskøretøjer og tunge lastvogne samt bestemmelser om årlige og halvårlige bilsyn og vedligeholdelsesinspektioner.

⁽¹⁾ KOM(96)248.

(96/C 345/121)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1504/96
af Spalato Belleré (NI) til Kommissionen***(12. juni 1996)**Om:* Stranden i Soverato

De italienske statsbaner (FS) har påbegyndt opførelsen af en stenbarriere for at beskytte et stykke jernbanelinje, der krydser stranden i Soverato, som er en af de smukkeste strande i Syditalien.

Ud over at synes at have begrænset effekt ødelægger dette initiativ fra de italienske statsbaners side først og fremmest miljøet i et naturskønt område, hvor turisme er det eneste, der kan sikre et minimum af, om end sæsonbestemt, beskæftigelse i en region, der ellers er ramt af endemisk arbejdsløshed. Vil Kommissionen derfor straks gribe ind for at blokere FS's initiativ og udstede et direktiv til beskyttelse af miljøet i Soverato?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(10. juli 1996)*

Kommissionen har undersøgt, om den omtalte lokalitet (Spiaggia di Soverato) er blevet fredet som særlig beskyttet område i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾, eller om området er foreslået udpeget som en lokalitet af betydning på fællesskabsplan i medfør af Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾. Resultaterne heraf var negative.

Kommissionen har desuden kontrolleret, om dette område kunne falde ind under de to ovennævnte kategorier, men igen var resultatet negativt.

Kommissionen kan derfor slutte, at det spørgsmål, det ærede medlem har bragt på bane, ikke henhører under fællesskabslovgivningen, og derfor alene sorterer under de italienske myndigheders kompetence.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(96/C 345/122)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1510/96
af Sebastiano Musumeci (NI) til Kommissionen***(17. juni 1996)**Om:* Økosystemet i det lipariske øhav

Instituttet for Veterinæranatomi og -patologi ved universitetet i Messina har i forbindelse med normale prøveudtagninger fundet spor af forurenende kemiske stoffer i farvandene i det lipariske øhav, navnlig i farvandet ud for Rinella-distriktet i kommunen Leni på øen Salina og i Acquacalda-distriktet på Lipari.

Fænomenets alvorlige karakter ses af opdagelsen af, at mange fiskearter, herunder f.eks. sorthale, multe og ravfisk, har fået alvorlige misdannelser såsom atrofierede halefinner og øjne og omfattende skæltab.

Kan Kommissionen foretage en undersøgelse, der kan opklare, hvor de forurenende kemiske stoffer i økosystemet i det lipariske øhav stammer fra?

Vil den ligeledes straks udstede et direktiv, der tager sigte på at beskytte havene og fællesskabskysterne i Middelhavsområdet, især miljøet i det lipariske øhav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(17. juli 1996)*

Kommissionen er meget bekymret over oplysningerne om forureningen af farvandene omkring De Æoliske (Lipariske) Øer, men må bemærke, at enhver undersøgelse af sagen eller afhjælpning af problemerne udelukkende er de ansvarlige italienske myndigheders kompetenceområde. Uden yderligere oplysninger er

Kommissionen ikke i stand til at fastslå med sikkerhed, hvorvidt der foreligger et problem, hvad dette i givet fald kan skyldes, eller hvorvidt der er tale om nogen overtrædelse af fællesskabslovgivningen.

Kommissionen er ved at udarbejde et forslag til rammiediaktiv om vandressourcer, i henhold til hvilket der i givet fald kræves regelmæssigt tilsyn med kystfarvandene med hen-syn til eventuelle tegn på forurening og dennes indvirkning på økosystemet. I henhold til dette direktiv vil der skulle træffes foranstaltninger til sikring af en ordentlig miljøkvalitet, ligesom der bliver tale om bindende krav om regelmæssig indberetning til det offentlige herom.

(96/C 345/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1520/96

af Amedeo Amadeo (NI) og Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen

(17. juni 1996)

Om: Kogalskab (BSE)

Begivenhederne i forbindelse med BSE-epidemien i Det Forenede Kongerige viser nødvendigheden af, at EU sikrer sig med hensyn til den faktiske og effektive gennemførelse af de veterinærpolitimæssige foranstaltninger og mere generelt med hensyn til en hensigtsmæssig oprindelseskontrol.

Vil Kommissionen derfor ud fra overbevisningen om nødvendigheden af EU-tilsyn med henblik på at gennemføre mere effektive kontrolforanstaltninger oplyse, om en sådan kontrol rent faktisk er blevet foretaget og af hvem, og endvidere, om det virkelig forholder sig sådan, at man i Det Forenede Kongerige altid kun har påbudt slagtning og destruktion i kliniske tilfælde og slet ikke af alle de dyr, der indgik i de sygdomsramte besætninger?

(96/C 345/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1521/96

af Cristiana Muscardini (NI) og Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(17. juni 1996)

Om: Bovin spongiform encefalopati (kogalskab – BSE)

De kompensationer, som EU har drøftet til fordel for opdrættere og myndigheder i Det Forenede Kongerige i forbindelse med BSE-problemet, er ganske vist uretfærdige, eftersom hensigten er at belønne dem, som burde have været straffet for en forkert handlemåde, men vil Kommissionen, hvor de af EU planlagte økonomiske interventioner virkeliggøres, i det mindste straks påbyde tilsyn med henblik på at sikre en effektiv kontrol (f.eks. oplysninger om kreaturerne, individuel identificering, attestering af destruktionsbehandling) med den faktiske tilintetgørelse af de dyr, der er bestemt hertil, for at undgå omgåelse af systemet og anden betydelig svig?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Sischler
på skriftlige forespørgsler E-1520/96 og E-1521/96**

(11. juli 1996)

Inspektioner i Det Forenede Kongerige (UK) vedrørende bovin spongiform encephalopati (BSE) blev foretaget af veterinær- og plantesundhedskontoret med deltagelse af eksperter fra Kommissionen og medlemsstaterne. Ved disse besøg undersøgte man også den kontrol, der foretages i UK af destruktion af kød og biprodukter for at undgå, at de indgår i fødevarer- og foderkæderne.

Inden den 29. marts blev der i UK kun aflivet og destrueret dyr, som var mistænkt for BSE på grund af kliniske symptomer. Efter den 28. marts 1996 har salg af kød fra over 30 mdr. gamle kreaturer været forbudt. Den 3. maj blev der indledt et program med slagtning og destruktion af over 30 mdr. gamle kreaturer for at udelukke dem fra fødevarer- og foderkæderne og fra at blive anvendt til kosmetik eller farmaceutiske produkter.

Efter anmodning fra EF-instanserne forelagde UK den 3. juni 1996 Kommissionen en plan med supplerende foranstaltninger til at bekæmpe og udrydde BSE i UK. Efter at UK havde indvilget i at ændre planen, blev den vedtaget ved Kommissionens beslutning 96/385/EF af 25. juni 1996 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 151 af 26.06.1996.

(96/C 345/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1557/96

af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Kommissionen

(17. juni 1996)

Om: Fytosanitær kontrol med importen

Som følge af liberaliseringen af verdensmarkedet (GATT, præferenceaftaler...) er der behov for at indføre en reel kontrol med importen af bestemte landbrugsprodukter,

Sygdomme og plager indført fra andre lande har stor betydning og alvorlige følgevirkninger, idet de rammer bestemte typiske produkter inden for Fællesskabets landbrugsproduktion, for eksempel cancrisis (citruskræft), der rammer citrusfrugterne i Middelhavsområdet. Har Kommissionen overvejet, om det ikke er hensigtsmæssigt at øge den fytosanitære kontrol med produkter, som vi importerer til Den Europæiske Union?

Mener Kommissionen, at det er muligt og i givet fald værd at sende teknikere og/eller eksperter fra Den Europæiske Union til de lande, hvorfra vi importerer bestemte landbrugsprodukter, der indebærer stor smittefare?

Har Kommissionen planer om foranstaltninger med hensyn til de forskellige sygdomme og plager, som citrusfrugterne i Middelhavsområdet er ramt af?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. juli 1996)

Kommissionen er opmærksom på de fytosanitære risici i forbindelse med import af citrusfrugter fra tredjelande til Fællesskabet.

Beskyttelsesforanstaltningerne mod indslæbning til Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod spredning heraf inden for Fællesskabet findes i Rådets direktiv 77/93/EØF ⁽¹⁾ som ændret. I direktivets bilag III er anført de planter og planteprodukter, som det skal være forbudt at indføre til alle medlemsstater: listen opfatter også citrusplanter.

I bilag IV beskrives de særlige krav, som alle medlemsstaterne skal pålægge indførelse og transport af planter og planteprodukter på deres område, navnlig når de kommer fra tredjelande. For citrusfrugter findes der en række specifikke krav, herunder krav med hensyn til citruskræft (*xanthomonas campestris*, alle stammer, der er patogener for citrusplanter). Ved indførelse af citrusfrugter skal medlemsstaterne i forbindelse med den fytosanitære kontrol sikre, at disse betingelser overholdes.

Kommissionen er ligeledes opmærksom på nødvendigheden af at skærpe de krav, der stilles for indførelse af citrusfrugter til Fællesskabet, navnlig med hensyn til citruskræft, for at tage hensyn til de nye videnskabelige data. Den gennemgår for øjeblikket disse krav på ny.

Kommissionen kan søge hjælp fra eksperter, den selv ansætter, eller som medlemsstaterne ansætter og stiller til rådighed på midlertidigt eller ad hoc-grundlag, og som arbejder i Veterinær- og Plantesundhedskontoret. En af disse eksperters forpligtelser er at løse enhver opgave, de får pålagt af Rådet på forslag af Kommissionen, og som kan omfatte besøg i tredjelande for på stedet at undersøge den fytosanitære situation i disse lande for planter og planteprodukter, som eksporteres eller vil kunne eksporteres til Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977.

(96/C 345/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1560/96
af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen
(12. juni 1996)

Om: Tropisk nationalpark i Fransk Guyana

Som svar på en tidligere forespørgsel fra den 20. november 1995 (E-3129/95 ⁽¹⁾) om Kommissionens eventuelle deltagelse i oprettelsen af en tropisk nationalpark i Fransk Guyana oplyste Kommissionen, at der ville blive ydet 1,5 mio ecu til projektet.

Har Kommissionen kendskab til de indfødtes store modstand mod projektet?

Er Kommissionen klar over, at »forretningsudvalgets« aktuelle forslag helt er i modstrid med forslagene fra ORSTOM og WWF/IUCN?

Har Kommissionen hørt den indfødte befolkning, der berøres af projektet om oprettelse af en tropisk nationalpark, inden den traf afgørelse om at bidrage til finansieringen, og hvad var resultatet af høringsen?

Er Kommissionen rede til at anmode den franske regering om at tage hele projektet op til fornyet overvejelse på baggrund af miljøorganisationers og den indfødte befolknings henstillinger, og hvorledes vil Kommissionen forbedre den indfødte befolknings deltagelse i projektet?

⁽¹⁾ EFT C 109 af 15.4.1996, s. 26.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(5. juli 1996)

I svaret på skriftlig forespørgsel E-3129/95 oplyste Kommissionen, at der var planlagt en medfinansiering fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling af den planlagte oprettelse af den tropiske nationalpark i Guyana. Finansieringen skulle finde sted under delforanstaltning 6.3 i det samlede programmeringsdokument for mål 1 i Guyana.

Kommissionen henleder opmærksomheden på, at gennemgangen og det endelige valg af de ansøgninger, der indgives om EF-medfinansiering under de godkendte programmer, i henhold til nærhedsprincippet for Frankrigs vedkommende ligger direkte hos præfekten for den pågældende region. Ved gennemgangen af ansøgningerne skal de ansvarlige myndigheder naturligvis overholde den nationale lovgivning og EF-bestemmelserne.

I overensstemmelse med strukturfondsforordningen ⁽¹⁾ sikrer et overvågningsudvalg, der i dette tilfælde har præfekten for Guyana som medlem, og hvor Kommissionen er født medlem, at det samlede programmeringsdokument anvendes korrekt, og bl. a. at de forskellige EF-politikker overholdes. Kommissionen skal ikke undlade over for formanden for overvågningsudvalget at give udtryk for den bekymring, der er kommet til udtryk, og anmode om præciseringer vedrørende de rejste spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993.

(96/C 345/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1565/96
af José Pomés Ruiz (PPE) til Kommissionen
(17. juni 1996)

Om: Information om indkaldelsen af forslag til pilotprojekter i henhold til artikel 10 i EFRU-forordningen

Kan Kommissionen i forbindelse med indkaldelsen af forslag i EFT C 319 af 30. november 1995 informere om forløbet af udvælgelsen af projekter, der kan finansieres i henhold til artikel 10 i EFRU-forordningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(5. juli 1996)

Kommissionen modtog 484 svar på den indkaldelse af forslag, der blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, og som det ærede medlem omtaler.

Et uafhængigt ekspertpanel vil blive anmodet om at gennemgå de indkomne forslag. På grund af den tid, der vil medgå med oprettelsen af denne gruppe og med en grundig analyse og streng udvælgelse af forslagene, kan det forventes, at arbejdet vil være afsluttet i slutningen af oktober 1996.

I øvrigt giver det budget, der for øjeblikket er til rådighed, kun Kommissionen mulighed for at medfinansiere ca. 25 projekter for samtlige medlemsstater.

(96/C 345/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1570/96
af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen
(24. juni 1996)

Om: Fornægtelse af forældre

Ifølge oplysninger i pressen i Italien i den seneste tid har et barn kunnet henvende sig til en dommer for at få udskiftet sine egne forældre, fordi de har mishandlet barnet.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undgå, at en sådan situation opstår i Den Europæiske Unions medlemsstater?
2. Mener Kommissionen ikke, at det er nødvendigt at fastlægge bestemmelser om mindreåriges og forældrenes rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(29. juli 1996)

Fællesskabet har ingen kompetence til at lovgive om mindreåriges eller forældres rettigheder i medlemsstaterne. Aktioner på dette område er begrænset til udveksling af information og god praksis.

Alle medlemsstaterne har undertegnet De Forenede Nationers konvention om børns rettigheder, og det er deres ansvar at sikre, at konventionen implementeres, hvor det er nødvendigt.

(96/C 345/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1571/96
af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen
(24. juni 1996)

Om: Frankrigs betaling til Nederlandene som et led i Rhin-saltaftalen

1. Har Kommissionen kendskab til, at Frankrig stadigvæk ikke har betalt Nederlandene HFL 9,711 mio til dækning af det franske bidrag til Rhin-saltaftalen af 25. september 1991?
2. Er Kommissionen klar over, at Frankrig allerede den 1. februar 1995 skulle have betalt dette beløb?
3. Er Kommissionen, som var stede, da aftalen blev underskrevet, rede til at bede Frankrig om at forklare den manglende opfyldelse af de finansielle forpligtelser og at anmode det om opfylde dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
(19. juli 1996)

Kommissionen har fået meddelelse om, at Nederlandene modtog betalingen i juni 1996.

(96/C 345/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1575/96**af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Prisen på matjessild

Ved starten på den årlige sæson for matjessild har producenterne forklaret, at prisen for dette produkt er blevet fordoblet siden 1995 på grund af Den Europæiske Unions restriktive politik med hensyn til fiskekvoter.

Kan Kommissionen bekræfte dette forhold? Er fiskepriserne steget i alle Den Europæiske Unions lande, og gælder prisstigningerne alle fiskearter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(1. juli 1996)*

Fiskekvoter er et af elementerne i politikken for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne. Rådet har fastsat de samlede tilladte fangster af sild for 1996 til et niveau, der er væsentligt lavere end niveauet i 1995.

Denne situation forklarer ikke alene prisstigningen for matjessild, idet prisdannelsen afhænger af flere andre faktorer end adgangen til råvaren.

Under alle omstændigheder ser det i flere medlemsstater ikke ud til, at der har været den samme betydelige stigning i gennemsnitspriserne for frisk sild som i Danmark i de første måneder af 1996 i forhold til 1995.

For de fleste demersale fisk tyder den langsigtede udvikling i priserne på et gradvist fald i disse.

(96/C 345/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1586/96**af Jean-Pierre Bazin (UPE) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Bremer-Vulkans fallit

For nylig udtalte Karl Van Miert, medlem af Kommissionen med konkurrencepolitikken som forretningsområde, i et interview i det tyske tidsskrift »Der Spiegel«, at Kommissionen nu havde kontakt med en ny rådgiver, der skulle bringe fuld klarhed over Bremer-Vulkan-sagen.

Samme tidsskrift har imidlertid afsløret, at Bremer-Vulkan ud over støtten fra Treuhandanstalt har modtaget 975 mio DM fra det østtyske kombinat Schiffskommerz' kasser.

Kan Kommissionen med hjælp fra den nye rådgiver be- eller afkræfte disse afsløringer og oplyse, om den vidste besked om denne supplerende støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(19. juli 1996)*

Den artikel i Der Spiegel fra 29. april 1996, som det ærede medlem henviser til, er hverken baseret på undersøgelser indledt af Kommissionen eller på kilder i Kommissionen.

I modsætning til det indtryk, som artiklen giver, er betalingerne fra Schiffskommerz til forskellige østtyske værfter måske ikke så velkendte, men oplysningerne blev ikke holdt fortrolige, endsige hemmelige. Alle tilbudgiverne ved privatiseringen var fra værftets balancer bekendt med de udestående beløb, som lå til grund for disse betalinger. Den tyske regering orienterede Kommissionen om disse krav, da den anmeldte privatiseringsprogrammet, og de blev taget i betragtning ved vurderingen af omstrukturingsprogrammerne. Derefter orienterede Kommissionen om udviklingen i disse krav og de relevante kontrakter på de multilaterale møder med medlemsstaterne.

Kommissionen minder om, at værfterne, før foreningen af de to Tysklunde, ikke selv accepterede eksportordrer. Alle sådanne kontrakter gik igennem det centrale eksportagentur, Außenhandelsbetrieb Schiffskommerz. Værfterne havde ingen indflydelse på handelsvilkårene, som generelt var meget ugunstige for dem.

Ved privatisering havde alle værfterne derfor betydelige udestående beløb hos Schiffskommerz hidrørende fra afsluttede og løbende kontrakter. Disse krav mod Schiffskommerz blev tilpasset prisniveauet for tyske mark i henhold til de generelle regler i § 32 DM-Bilanzgesetz. Denne omregning skal betragtes som en generel foranstaltning i forbindelse med foreningen af de to Tysklunde. Den udgør derfor ikke støtte i henhold til EF-traktatens artikel 92.

(96/C 345/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1597/96**af José Apolinário (PSE) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Kongeriget Spaniens gennemførelse af direktiv 85/73, 88/409 og 93/118

I hvilken udstrækning har Kongeriget Spanien gennemført direktiv 85/73/EØF ⁽¹⁾, 88/409/EØF ⁽²⁾ og 93/118/EØF ⁽³⁾, og hvor stor er gennemførelsesgraden af især sundhedsmæssige undersøgelser og kontrol?

⁽¹⁾ EFT L 32 af 05.02.1985, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 194 af 22.07.1988, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne*af Franz Fischler (15. juli 1996)*

Spanien har gennemført bestemmelserne vedrørende gebyrer for sundhedskontrol i direktiv 85/73/EØF, 88/409/EØF og 93/118/EØF korrekt i national ret. De gennemførelsesbestemmelser, Spanien i overensstemmelse med forpligtelsen i de pågældende direktiver har sendt til Kommissionen, er blevet gennemgået af denne og er blevet betragtet som værende i overensstemmelse med direktiverne.

Hvad angår de spanske myndigheders opkrævning af gebyrer for sundhedskontrol, sender Spanien regelmæssigt Kommissionen beviser for, at de spanske autonome samfund har opkrævet dem. Dette sker som følge af en klage, Kommissionen havde modtaget, og ifølge hvilken de pågældende gebyrer ikke blev opkrævet korrekt hos de spanske slagterier.

(96/C 345/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1600/96**af Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Fællesskabslovgivning vedrørende lossepladser for husaffald

I Portugal forhandles der for øjeblikket om den endelige placering, forberedelse af licitationer og anlæg af lossepladser til hus- og industriaffald.

Procedurene har stødt på voldsom modstand hos befolkningen, der anklager de lokale myndigheder for at træffe afgørelse på grundlag af teknisk dårligt funderede og/eller ufuldstændige undersøgelser uden at have foretaget miljøvurderingsanalyser og, i nogle tilfælde, uden at have efterkommet de talrige anmodninger om offentliggørelse og gennemsigtighed.

De berørte befolkningsgrupper og de organisationer, der repræsenterer dem, har ikke en gang haft held til at indhente fyldestgørende oplysninger eller få adgang til den fællesskabslovgivning og nationale lovgivning, der ligger til grund for placering og anlæg af de pågældende lossepladser.

Vil Kommissionen oplyse alle ajourførte gældende fællesskabsbestemmelser (som dækker alle aspekter, herunder miljøaspektet) vedrørende placering af lossepladser for husaffald?

Hvor stor en del af disse fællesskabsbestemmelser er allerede gennemført i portugisisk lovgivning, og hvor stor en del er endnu ikke gennemført, og endelig hvor stor en del af sidstnævnte burde allerede have været gennemført?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(17. juli 1996)

EF-retten indeholder ikke specifikke bestemmelser om placeringen af kontrollerede lossepladser for husholdningsaffald. Det er således direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾ (om affald i almindelighed), ændret ved direktiv 91/156/EØF⁽²⁾, der finder anvendelse på dette område, bl.a.: artikel 4, hvor det hedder, at 'medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet...'.

Det skal ligeledes nævnes, at anlæg til bortskaffelse af husholdningsaffald er opført i bilag II til direktiv 85/337/EØF⁽³⁾ (vurdering af virkningerne på miljøet); projekter til sådanne anlæg skal derfor i medfør af artikel 4, stk. 2, i dette direktiv underkastes en miljøvurdering 'når medlemsstaterne finder, at det er påkrævet på grund af projekternes karakter', dvs. når de på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet (artikel 2).

Kommissionen kan endelig meddele det ærede medlem, at de nationale gennemførelsesforanstaltninger er 'Decreto-lei' nr. 186/90 og 'Decreto-regulamentar' nr. 38/90 for direktiv 85/337/EØF og 'Decreto-lei' nr. 310/95 og 'Portaria' nr. 15/96 for direktiv 75/442/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽²⁾ EFT L 78 af 26.3.1991.

⁽³⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

(96/C 345/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1620/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: Inddragelse af udviklingslandene i regeringskonferencen

Hvilke høringer og undersøgelser har Kommissionen anstillet hos regeringer og organisationer i udviklingslandene som led i udarbejdelsen af dens oplæg til regeringskonferencen om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik?

Er Kommissionen enig i, at en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik uundgåeligt vil rette Europas opmærksomhed mod dets egne grænser og vil mindske den prioritering, udviklingslande i hele verden er genstand for?

Har Kommissionen planer om nogen initiativer i den forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(29. juli 1996)

Refleksionsgruppens rapport, Kommissionens udtalelse og det italienske formandskabs interimsrapport påpeger klart, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) bidrager til at styrke Unionens identitet og øge dens indflydelse verden. Hvorledes Unionen får en klar identitet udadtil, er ganske rigtigt et af de vigtige spørgsmål, der ofte har været drøftet på regeringskonferencerne.

Efter Kommissionens opfattelse kræver dette, at Fællesskabets traditionelle ansvar på nogle områder tilpasses, så de afspejler forholdene i verden idag, at FUSP gives mere substans og kontinuitet og at de forskellige politiske instrumenter benyttes på en mere sammenhængende og koordineret måde.

Hovedmålet er derfor at gøre Unionen til en effektiv international partner. Et udvidet FUSP-samarbejde kan således danne rammen om prioriteringerne og de førte politikker. Det er ubegrundet at mene, at dette skulle gøre Unionen mere introvert eller få en negativ indflydelse på Unionens forbindelser med de mindre udviklede lande.

Unionens partnere i verden følger regeringskonferencen med interesse og Kommissionen vil holde dem informeret, ligesom den vil høre deres synspunkter som et led i de forskellige former for struktureret eller bilateralt samarbejde, der består.

(96/C 345/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1622/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: »Directoria«

Hvor mange skrivelser har Kommissionen modtaget fra individuelle lokale myndigheder og sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder vedrørende det senest afholdte »Directoria«, og kan Kommissionen give et resumé af de vigtigste henvendelser, den har modtaget?

Hvordan vil Kommissionen tage højde for disse henvendelser i tilrettelæggelsen af kommende »Directoria«?

Nøjagtig hvornår er der planer om at afholde disse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(29. juli 1996)

Der deltog fem hundrede og seksten delegationer, dvs. i alt 1147 personer, i det træf for tværregionalt samarbejde (»samarbejdsbørs«), som blev afholdt den 4. til 6. december 1995, benævnt Directoria.

Ved arrangementets slutning blev der omdelt et spørgeskema, så man kunne få oplyst, hvor tilfredse deltagerne var med arrangementet, og der indkom 142 svar. Der blev bl.a. spurgt om, hvorvidt deltagerne mente, at Directoria-rammen kunne være en hjælp ved forberedelsen af forslag, så opfordringer til forslag bedre kunne besvares; 8% svarede »en stor hjælp«, 58% svarede »en god hjælp«, 31% svarede »en lille hjælp« og 3% »ingen hjælp«. Blandt kommentarerne på spørgeskemaerne udtrykte nogle af deltagerne ønske om, at arrangementet blev afholdt i mere rummelige lokaler, at måltiderne var inkluderet i indskrivningsgebyret og at der var tolkning til et sprog ud over dem, der allerede var til rådighed (5). Kommissionen har taget hensyn til alle disse forslag ved den igangværende tilrettelæggelse af det kommende Directoria, som sandsynligvis afholdes i begyndelsen af 1997.

I flere breve, som blev modtaget før arrangementet, blev der givet udtryk for, at indskrivningsgebyret var for stort.

I et brev, som er underskrevet af 57 repræsentationskontorer for territorialmyndigheder i Bruxelles, foreslås det, at der etableres et tættere samarbejde mellem Kommissionen og disse kontorer, når Directoria forberedes. Kontorerne foreslår forbedringer, hvad angår deltagergebyret, antallet af kataloger pr. delegation, øget mulighed for at møde de tjenestemænd, som forvalter projekter efter artikel 10 i forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) ⁽¹⁾. Kommissionen ønsker at imødekomme disse forslag, og den har foreslået møder med en delegation fra disse kontorer.

⁽¹⁾ Forordning (EØF) nr. 4254/88, som ændret – EFT L 193 af 31.7.1993.

(96/C 345/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1630/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: EU-støtte til Det Internationale Familieplanlægningsforbund

Hvor mange penge giver EU til Det Internationale Familieplanlægningsforbund (IPPF), og nøjagtig hvad går pengene til?

Anvendes pengene direkte til befolkningskontrolprojekter i Kina eller anvendes de indirekte til f.eks. at sende tjenestemænd til konferencerne i Cairo og Beijing for at blokere for initiativer til beskyttelse af retten til liv, som er rettet mod Kinas et barn pr. par-politik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(18. juli 1996)

I 1993 blev Kommissionen enig med Det Internationale Familieplanlægningsforbund (IPPF) om at støtte et treårigt projekt til 10,5 mio. ECU med titlen: »Støtte til IPPF med henblik på rådgivning på familieplanlægningsområdet med det formål at nedbringe fødselstallet i de sydlige og østlige Middelhavslande«. Der var tale om en gavebistand under budgetpost B7-4080 »Foranstaltninger med henblik på multilateralt samarbejde på regionalt og subregionalt plan i Middelhavsområdet«.

Under dette projekt gennemførte familieplanlægningsorganisationer fra Marokko, Tunesien, Algeriet, Egypten, Gazastriben og Vestbredden, Libanon og Tyrkiet integrerende aktiviteter, der tager sigte på nedsættelse af fødselstallene, forbedring af familieplanlægningen, tilbud om seksualrådgivningsydelser og sundhedsydelser ved svangerskab og barsel samt en myndiggørelse af kvinderne. Kommissionen har ikke støttet andre IPPF-aktiviteter, og der er heller ikke nogen af pengene, der er blevet kanaliseret direkte over i projekter, der er gennemført i Kina.

Kommissionen har intet kendskab til nogen som helst indirekte brug af midlerne til blokering af initiativer, der er rettet mod Kinas et-barn-pr.-par-politik.

(96/C 345/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1633/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: Handynet-informationssystemet – HELIOS-programmet

Hvilke forbedringer er der helt nøjagtigt og konkret sket i løbet af de seneste tolv måneder med hensyn til udviklingen og driften af Handynet-informationssystemet?

Råder Kommissionen over statistikker over antallet af handicappede enkeltpersoner i nogle eller alle medlemsstater, som direkte har brugt systemet i denne periode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(31. juli 1996)

I de sidste tolv måneder har Handynet-systemet udviklet sig om følger:

- a) Informationsindhold:
 1. generel kvalitativ forbedring af dataene om tekniske hjælpemidler;
 2. indkøring af data vedrørende tekniske hjælpemidler fremstillet uden for Fællesskabet og indkøring af data om ikke-statslige organisationer, som disse selv har udarbejdet.
- b) Søgningssystemet:
 1. generel forbedring af søgningsprogrammet, søgningskriterier og -hastighed;
 2. installation af et indlæringsystem, som giver hver enkelt bruger mulighed for at lære at bruge Cd Rom (11 sprog).
- c) Handicappedes brug af Cd Rom:
 1. der er blevet udsendt 77 Handynet Cd Rom til medlemmerne af Det Europæiske Handicapforum og de nationale handicapråd uden krav om betaling;
 2. siden december 1995 indgår der et program for statistisk dataindsamling i søgningsprogrammet. 50 organisationer, herunder 35 ikke-statslige organisationer, forventes at indkøre deres data frem til september 1996.

(96/C 345/138)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1634/96
af Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) til Kommissionen***(12. juni 1996)*

Om: Sikkerheden i forskningscentret i Petten (Nederlandene)

1. Har Kommissionen kendskab til Greenpeace's demonstration den 26. april 1996 på atomanlæggets område i Petten i Nederlandene ⁽¹⁾. Kan Kommissionen forklare, hvordan det er muligt, at man relativt enkelt og uden at anvende magt kan skaffe sig adgang til dette område, der efter sigende er ekstra stærkt bevogtet på grund af tilstedeværelsen af højtberiget uran? Kan Kommissionen oplyse, hvordan dette harmonerer med dens udtalelse om, at brugt spaltningmateriale midlertidigt kan oplagres på fuldt betryggende vis i Petten, således som Kommissionen har angivet i svaret på skriftlig forespørgsel P-0576/96 ⁽²⁾?
2. Hvordan opfatter Kommissionen sit ansvar vedrørende sikkerheden i forbindelse med Det Fælles Forskningscenters forskningsreaktorer og vedrørende beskyttelsen af befolkningen? Har Kommissionen kendskab til reaktorens sikkerhed? Er Kommissionen af den opfattelse, at sikkerheden er tilstrækkelig? Kan Kommissionen oplyse, hvorfor de ekstra sikkerhedsforanstaltninger, som leverandøren af brændselselementerne (De Forenede Stater) har krævet, aldrig er blevet gennemført i fuld udstrækning?
3. Er det en kendsgerning, at De Forenede Stater som følge af den mangelfulde sikkerhed ikke længere er villig til at levere højtberiget uran til Petten? Er det korrekt, at ejeren af forskningsreaktoren i Petten (Det Fælles Forskningscenter, Bruxelles) og driftsherren (Energie-onderzoekscentrum Nederland) ikke er villige til at foretage en omstilling fra højtberiget til lavtberiget uran? Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, hvad der er årsagen hertil?

⁽¹⁾ Noord Hollands Dagblad, lørdag den 27. april 1996: »Beveiliging is een lachertje« (Sikkerheden er en vits), Bert de Jong.

⁽²⁾ EFT C 173 af 17.6.1996, s. 68.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(8. juli 1996)*

1 — 2. Det ærede medlem bedes notere sig svarene på skriftlig forespørgsel P-1169/96 fra fru Ploij-van Gorsel ⁽¹⁾ og E-1259/96 fra hr. Van Velzen ⁽²⁾ om Greenpeace's demonstrationer i Petten den 26. april 1996.

Som ejer af højfluxreaktoren (HFR) og indehaver af autorisationen til den er Kommissionen ansvarlig for reaktorens sikkerhed, ligesom den er ansvarlig for den indre sikkerhed på Det Fælles Forskningscenters (FFC) afdeling i Petten, mens den eksterne sikkerhed varetages af de nederlandske myndigheder.

De sikkerhedsforanstaltninger, som er blevet truffet, tager sigte på alle mulige tilfælde af uautoriserede indgreb i anlæggets processer eller mod dets materialer og udstyr, og de indre sikkerhedsforanstaltninger på FFC i Petten er i fuld overensstemmelse med de foranstaltninger, der træffes af politiet i tilfælde af alarm, og vagternes eller politiets reaktion afhænger af tilfældets art og alvor. Fra Greenpeace-episodens begyndelse fungerede sikkerhedsforanstaltningerne i overensstemmelse med de fastlagte procedurer. Der var ikke tale om uautoriserede indgreb i anlæggets processer eller mod dets materialer eller udstyr, og politiets reaktion var i fuld overensstemmelse med episodens art og alvor.

3. Som nævnt i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 522/91 fra fru Goedmakers ⁽³⁾ har Kommissionen omhyggeligt undersøgt mulighederne for at omstille HFR til lavt beriget uran. Kommissionen er kommet til den konklusion, at HFR ikke kan omstilles inden for en overskuelig fremtid på grund af præstationstab og de uoverstigelige omkostninger. De to højfluxreaktorer, som tilhører USA's energiministerium benytter sandsynligvis stadig højt beriget uran af lignende årsager. De amerikanske myndigheder fik besked om denne holdning i 1987. På grund af loven om energipolitik fra 1992 leverer USA ikke længere højt beriget uran (HBU) til forskningsreaktorer uden for USA, det gælder også HFR-reaktoren i Petten.

Desuden vil Kommissionen gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at HFR efter det nye program skal producere ca. 60% af de medicinske radioisotoper i Europa. Hvert år kommer denne produktion af radioisotoper 7 millioner patienter til gavn.

⁽¹⁾ EFT C 322 af 28.10.1996, s. 37.

⁽²⁾ Se side 47

⁽³⁾ EFT C 311 af 2.12.1991.

(96/C 345/139)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1637/96
af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Programmet til Fremme af Initiativer i Lokalbysamfundene

Hvornår regner Kommissionen med, at det britiske Program til Fremme af Initiativer i Lokalbysamfundene påbegyndes, og hvilke følger kan en forsinket igangsættelse få for resultaterne af programmet og for den støtte, der kan ydes til det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(5. juli 1996)*

Godkendelsen af URBAN-programmet for Storbritannien afhænger af, om der opnås enighed med de britiske myndigheder om administrative ordninger for gennemførelsen heraf. Kommissionen håber, at der snart kan opnås en sådan enighed.

De forsinkede start på disse programmer, som skyldes en række faktorer, forventes ikke at få nogen større virkning på resultaterne heraf eller på den støtte, der kan ydes. Der er to grunde hertil.

For det første løber URBAN-programmeringsperioden indtil udgangen af 1999, og midlerne fra EF's strukturfonde kan anvendes indtil udgangen af 2001. Kommissionen forventer, at midlerne vil være fuldt udnyttede inden dette tidspunkt, forudsat at der som sædvanlig stilles tilsvarende midler til rådighed fra programpartnerne.

For det andet er det Kommissionens opfattelse, at de mennesker, der lever i målområderne, skal have en reel indflydelse på de lokale URBAN-planer. Denne proces og den heraf følgende opbygning af kapacitet i målsamfundene vil få en gunstig indflydelse på programmets resultater.

(96/C 345/140)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1651/96
af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Forenklet procedure for udsætning af genetisk ændrede organismer (GMO'er) i miljøet

1. Hvilke GMO'er er hidtil blevet udsat i miljøet i henhold til den forenklede procedure?
2. Hvilke medlemsstater har indgivet hvor mange ansøgninger om anvendelse af den forenklede procedure?
3. Hvilke GMO'er er der tale om i denne forbindelse?
4. Hvordan sikres informationen af offentligheden ved anvendelse af den forenklede procedure?
5. Er det korrekt, at udsætninger i miljøet i henhold til den forenklede procedure kan ske, uden at offentligheden informeres herom?
6. Udelukker den forenklede procedure anvendelse af miljøinformationsdirektivet?
7. Hvis ja, hvilke ændringer foreslår Kommissionen i så fald for at sikre princippet om gennemskuelse?
8. Hvis nej, hvordan ser den konkrete anvendelse ud?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(17. juli 1996)*

1. Ifølge de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne, er der indtil nu udsat seks modificerede landbrugsplanter efter den forenklede procedure (blomkål, cikorie, majs, raps, kartoffel og sukkerroe).

2 — 3. Kun Frankrig og Det forenede Kongerige har anmodet om anvendelse af den forenklede procedure i 1994, i medfør af artikel 6, stk. 5, i direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾ om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer. Denne forenklede procedure blev vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 21 i direktiv 90/220/EØF (Kommissionens beslutning 94/730/EF af 4. november 1994 ⁽²⁾). Myndighederne i Belgien, Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal og Det forenede Kongerige har meddelt Kommissionen, at de agter at anvende de i den nævnte beslutning fastsatte procedurer. Disse forenklede procedurer omfatter udsætning af genetisk modificerede landbrugsplanter, som opfylder visse særlige betingelser, der er anført i bilag II til Kommissionens beslutning.

4. I medfør af artikel 7 i direktiv 90/220/EØF kan medlemsstaterne, hvis de finder det hensigtsmæssigt, høre grupper eller offentligheden om et hvilket som helst aspekt af den planlagte udsætning. De forenklede procedurer begrænser ikke medlemsstaternes ret og pligt til at sørge for passende information af offentligheden.

5. I artikel 19, stk. 4, i direktiv 90/220/EØF hedder det klart, at beskrivelsen af den genetisk modificerede organisme, anmelderens navn og adresse og stedet for udsætningen under ingen omstændigheder må behandles om fortrolige. Udsætninger efter den forenklede procedure kan derfor ikke hemmeligholdes.

6-8. Direktivet 90/313/EØF af 7. juni 1990 ⁽³⁾ om fri adgang til miljøoplysninger og direktiv 90/220/EØF anvendes uafhængigt af hinanden. Anvendelse af direktiv 90/313/EØF udelukker derfor ikke anvendelsen af forenklede procedurer.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990.

⁽²⁾ EFT L 292 af 12.11.1990.

⁽³⁾ EFT L 158 af 23.6.1990.

(96/C 345/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1659/96

af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: Udformning og brug af Kommissionens sektorretningslinjer i transportsektoren

De pågældende sektorretningslinjer burde ifølge skaberne af Rom-traktaten være udformet i henhold til artikel 94, som siden Maastricht sætter Parlamentet i stand til at deltage i udformningen og giver processen et vist demokratisk tilsnit. Det kan hævdes, at Kommissionen ved at bygge beføjelserne på artikel 93 har udelukket denne demokratiske kontrol.

Retningslinjerne for den civile luftfart angiver ikke noget retsgrundlag for retningslinjerne, ingen gyldighedsperiode og ingen revisionsdato.

Kan Kommissionen oplyse, i hvor høj grad disse retningslinjer er »politiske« erklæringer, og hvor langt deres retsvirkninger går? I hvor høj grad pålægger retningslinjerne i sig selv medlemsstaterne eller andre berørte parter nye forpligtelser?

Kan Kommissionen med hensyn til den civile luftfart oplyse, hvilken ny retlig forpligtelse retningslinjen indeholder? Det kan opfattes som en holdningserklæring fra Kommissionen, at lufttransporten er dækket af de samme regler som andre sektorer. Hvis dette er tilfældet, står det i skarp kontrast til bilindustriens rammer, som rent juridisk har været draget i tvivl.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(1. august 1996)

Dokumentet, der er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende ⁽¹⁾, er en generel redegørelse for den fremgangsmåde, Kommissionen vil anvende, når den skal undersøge en statsstøttesag inden for luftfartssektoren. Formålet med dokumentet er at gøre Kommissionens politik mere gennemskuelig, gøre dens beslutninger mere forudsigelige og sikre, at medlemsstaterne behandles ens. Dokumentet får ikke i sig selv retslige konsekvenser, idet Kommissionen træffer afgørelse om hver enkelt sag på grundlag af de relevante bestemmelser i EF-traktaten og gældende fællesskabslovgivning. Det pålægger ej heller medlemsstaterne eller andre parter nye retslige forpligtelser.

EF-traktatens artikel 92 og 93 gælder for alle økonomiske sektorer, herunder transport og lufttransport. Det er Kommissionens ansvar at anvende disse bestemmelser under hensyntagen til særlige forhold i de enkelte sektorer. Et af de væsentligste elementer, som Kommissionen anvender ved udformningen af sin politik inden for luftfartssektoren, er den liberalise-ringsproces, som gennemføres fuldt ud inden april 1997.

I det omhandlede dokument fra 1994 defineres der ikke nye regler, men heri bekræftes og klarlægges blot Kommissionens indstilling til støtteforanstaltninger inden for luftfartssektoren i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser.

Inden for bilsektoren er medlemsstaterne i henhold til retningslinjerne forpligtede til at an-melde væsentlige sager i forbindelse med ordninger, Kommissionen allerede har godkendt. Det er grunden til, at disse retningslinjer, modsat retningslinjerne for luftfartssektoren, blev fremlagt for medlemsstaterne som værende passende foranstaltninger inden for rammerne af EF-traktatens artikel 93, stk. 1. Man anmodede således om og indhentede alle medlems-staternes udtrykkelige accept.

(¹) EFT C 350 af 10.12.1994.

(96/C 345/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1663/96
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(24. juni 1996)

Om: Forskellig beskatning i visse regioner

Den autonome baskiske regions kompetenceområder har medført, at dens institutioner har fastsat en selskabsskat, der er lavere end den, der er gældende i andre regioner, der grænser op til Baskerlandet.

Denne forskellige beskatning berører virksomheder, der hører hjemme i disse tilgrænsende regioner (Cantabria, La Rioja), og den kan give anledning til en egennyttig bortledning af produktionsinvesteringer, fristet af den forskellige beskatning.

Har Kommissionen kendskab til denne situation, og har den i bekræftende fald undersøgt, om denne forskellige beskatning kan indebære en forvriddning af konkurrencen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(17. juli 1996)

Den spanske regering har ikke anmeldt skattemæssig støtte svarende til oplysningerne i forespørgslen. Kommissionen følger udviklingen i situationen, særlig gennem pressen, og holder under alle omstændigheder kontakt til den spanske regering.

Det ærede medlem henvises i øvrigt til det svar, Kommissionen gav på Joaquin Sisó Cruellas' skriftlige forespørgsel E-1951/94 (¹) vedrørende skattefordele i visse spanske regioner.

(¹) EFT C 30 af 6.2.1995.

(96/C 345/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1666/96
af Juan Colino Salamanca (PSE) og Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(24. juni 1996)

Om: Interventionsopkøb af oksekød

Hvor meget er udgifterne til interventionsopkøb af oksekød steget siden krisen med de såkaldte »gale køer«, som jo har haft en klar negativ virkning på forbruget af oksekød?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(19. juli 1996)*

I det oprindelige budget for regnskabsåret 1996 blev interventionsopkøbene af oksekød anslået til 150 000 t (221 mio. ECU).

Som følge af det faldende forbrug efter den krise, der blev forårsaget af forekomsten af bovin spongiform encephalopati (BSE), steg denne mængde til 300 000 t (662 mio. ECU) i det foreløbige forslag til ændrings- og tillægsbudget nr. 1/1996.

Indtil slutningen af juni 1996 var der blevet opkøbt 180 000 t ved licitationer.

I det foreløbige forslag til budget for 1997 regnes der med interventionsopkøb på 220 000 t (469 mio. ECU). Eventuelle yderligere mængder skal dækkes af BSE-reserven på 505 mio. ECU.

(96/C 345/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1670/96**af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Import- og eksportafgifter på gasolie

De europæiske import- og eksportafgifter på olieprodukter er i princippet 6% for benzin og 3,5% for gasolie og andre brændstoffer. I henhold til EU-lovgivning er det muligt i visse tilfælde ikke at opkræve disse afgifter. Således nyder udviklingslandene på grundlag af den generelle præferenceordning afgiftsfritagelse inden for en på EU-plan fastlagt maksimumsgrænse.

1. Er det korrekt, at alle olieproducerende lande i Mellemøsten og siden januar 1993 også Rusland og landene i det tidligere Sovjetunionen nyder godt af denne ordning?

2. Bliver den på EU-plan fastlagte maksimumsgrænse på denne måde fortsat respekteret?

Siden 1991 er opkrævning af told på gasolie med et svovlindhold på mindre end 0,2% afskaffet uanset oprindelseslandet. Fra oktober 1994 skal desuden enhver form for gasolie, som forhandles inden for EU, opfylde kravet om et svovlindhold på under 0,2%.

3. Har Kommissionen kendskab til, at denne situation påfører de europæiske olieraffinaderier en heftig konkurrence? De har nemlig store problemer med at gennemføre de investeringer, der er nødvendige for at nedbringe svovlindholdet i den gasolie de producerer.

4. Er det korrekt, at amerikanske olieraffinaderier eksporterer til Europa uden at betale told, mens der derimod svares told af produkter fra Europa til USA? I bekræftende fald, hvorfor er der ikke tale om gensidighed?

5. Agter Kommissionen at ændre bestemmelserne fra 1990 om importafgifter på gasolie med et svovlindhold på mindre end 0,2%? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(31. juli 1996)*

1 og 2. EU er i høj grad (godt 75%) afhængig af olieimport (råolie og olieprodukter) fra tredjelande for at dække sit behov. Råolien importeres toldfrit til EU, og det samme gælder for olieprodukter, som skal raffineres eller gennemgå en kemisk omdannelse. Hvad angår olieprodukter til forbrug (færdige produkter) afhænger en eventuel afgiftsopkrævning af produkternes oprindelsesland. I henhold til aftaler, der er indgået mellem EU og en række tredjelande (Lomé-landene, Middelhavslandene mv.) samt EU's generelle præferencetoldordning kan færdige olieprodukter indføres i EU's toldområde i ubegrænsede mængder og på franchise-basis. Blandt de præferenceberettigede lande er landene i Mellemøsten og det tidligere Sovjetunionen. I henhold til den gradueringsordning, der indførtes efter Rådets forordning (EF) nr. 3281/94 ⁽¹⁾ for de omhandlede produkter, kan Saudi-Arabien og Libyen imidlertid siden 1. januar 1996 ikke længere nyde godt af præferencetoldsatserne, og Ruslands præferencemargen vil fra den 1. januar 1997 blive nedsat med 50%, og pr. 1. januar 1998 afskaffes præferencen helt.

3 og 4. Det er korrekt, at EU-importtoldsatsen på 3,5% på gasolie med et svovlindhold på 0,2% eller derunder i begyndelsen af 1991 suspenderedes på ubestemt tid og uanset oprindelseslandet. Importen af gasolie fra US har været meget begrænset, og størstedelen af den importerede gasolie kom fra Rusland. Suspensionen af importtoldsatsen skyldtes flere forhold:

- politiske: støtte til EU's vigtigste leverandør af gasolie, Rusland, og obligatorisk ikke-diskrimination vedrørende oprindelsen i henhold til GATT-reglerne (derfor ligeledes afgiftsfritagelse hvad angår gasolie importeret fra USA). Andre olieprodukter importeret fra USA pålægges den almindelige toldsats under den fælles toldtarif.
- miljømæssige: tilskyndelse til at importere renere gasolie (med en svovlindhold på 0,2% eller derunder målt i vægt).
- tekniske: EU er nettoimportør af gasolie, idet EU's raffinaderiproduktion ikke kan imødekomme efterspørgslen inden for EU.

5. I henhold til Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 ⁽¹⁾ er medlemsstaterne forpligtede til at forbyde markedsføring af dieselbrændstof inden for EU fra den 1. oktober 1996, såfremt svovlindholdet overstiger 0,05% i vægt. Hvad angår gasolie til boligopvarmning vil grænsen på 0,2%, som har været gældende fra 1. oktober 1994, fortsat gælde.

Denne udvikling, samt overvejelser foranlediget af raffinaderisektorens situation, har medført, at Kommissionen nu undersøger muligheden for at ophæve den nuværende suspension af toldsatsen. På baggrund af de drøftelser, der for nyligt er blevet ført med medlemsstaterne, ser det imidlertid ud til, at et stort flertal ikke ønsker et sådant skridt foretaget.

⁽¹⁾ EFT L 348 af 31.12.1994.

⁽²⁾ EFT L 74 af 27.3.1993.

(96/C 345/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1673/96
af Carmen Fraga Estévez (PPE) til Kommissionen
(12. juni 1996)

Om: Undersøgelse af svig i forbindelse med import af tunfiskekonserves gennem GSP-ordningen

I 1994 foretog Kommissionen en række undersøgelser i forskellige virksomheder i Ecuador og Colombia, som eksporterer tunkød og -konserves til EU under påberåbelse af de toldfritagelser, som GSP -ordningen giver mulighed for. Af Kommissionens egne oplysninger fremgår det, at der blev konstateret uregelmæssigheder, som mindst talt er skandaløse. Kan Kommissionen derfor give følgende oplysninger:

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at iværksætte for i lyset af resultaterne af undersøgelserne at garantere, at der ikke begås svig i forbindelse med import af tunkød og -konserves gennem GSP-ordningen med Andespagt-landene, og hvornår Kommissionen har til hensigt at foretage nye undersøgelser i de pågældende lande for på at tvinge virksomhederne til øjeblikkeligt at ophøre med disse uregelmæssigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(16. juli 1996)

De undersøgelser, som Kommissionen har foretaget i Ecuador og Colombia med de lokale myndigheders fulde støtte, vedrørte tunfiskekonserves, der i 1994 blev importeret til Fællesskabet med præferenceoprindescertifikater i henhold til den generelle præferenceordning. Som der angives i bedrageribekæmpelsesrapporten fra 1994 har Kommissionen bedt medlemsstaterne opkræve told på de importerede varer, der under denne undersøgelse viste sig ikke at have oprindelsesstatus.

Kommissionen inspicerer ikke på stedet, men den foretager undersøgelser, dersom der er mistanke om uregelmæssigheder. Kommissionen kan således ikke foretage sig noget overfor eksportører fra tredjelande, som kan forhindre dem i at begå yderligere svig. Denne opgave påhviler derfor de myndigheder i de pågældende tredjelande, som er ansvarlige for udstede et certifikat formular A, hvorved et produkt opnår præferenceoprindelse.

Myndighederne i de to lande har nu indført yderligere inspektionsprocedurer for at sikre, at de eksporterede varer er af korrekt oprindelse. Endvidere er der vedtaget lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal hindre denne form for uregelmæssigheder. Der er indført nye oprindelsesregler, som trådte i kraft den 7. januar 1995, og som medfører, at det i følge de præferenceydende landes bestemmelser vil være muligt at anvende oprindelseskumulation med produkter fra Fællesskabets fartøjer. Firmaer og myndigheder vil således nu bedre kunne forstå, hvilke kriterier, der ligger til grund for Fællesskabets præferenceordning.

Kommissionens arbejdsprogram for bedrageribekæmpelse for 1996 bebuder en meddelelse fra Kommissionen vedrørende præferenceordninger. Den vil behandle et antal emner, som skal styrke systemet og gøre det sværere at udnytte ordningen i svigagtig øjemed. Denne meddelelse vil blive fremlagt i efteråret 1996.

Kommissionen har for øjeblikket ingen yderligere oplysninger om Ecuador og Colombia. Dersom det ærede medlem skulle være i besiddelse af særlige oplysninger, vil Kommissionen dog være villig til at genåbne undersøgelsen.

(96/C 345/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1676/96
af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: Hundegalskab

Hvornår forventer Kommissionen, at Det Forenede Kongerige ophæver sine karantæne-regler til fordel for anerkendelse af bekræftede vaccinationer mod hundegalskab for kæledyr?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(16. juli 1996)

Kommissionen kan ikke udtale sig om, hvornår Det Forenede Kongerige vil ophæve sine karantæne-regler med hensyn til rabies.

Efter EF-forskrifterne har Det Forenede Kongerige ret til at bibeholde sine karantæne-regler. Kommissionen forstår, at Underhusets særudvalg om rabies anbefalede, at reglerne blev ændret, til dels på grund af udviklingen af vaccination mod rabies. Regeringen konkluderede imidlertid, at det ville være for tidligt at ændre de gældende ordninger.

(96/C 345/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1680/96
af Renzo Imbeni (PSE) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: Forberedelse af den fælles valuta og ikke-seende

Kan Kommissionen oplyse, om den under forberedelsen til indførelsen af den fælles valuta har taget hensyn til de særlige krav fra ikke-seende både under oplysningskampagnen og i forbindelse med den tekniske udformning, således at ikke-seende kan genkende den nye europæiske valuta (EURO)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(22. juli 1996)

Kommissionen havde allerede under udarbejdelsen af grønbogen om de praktiske foranstaltninger i forbindelse med indførelsen af den fælles valuta (1) kontakt med de svagsynede og blindes organisationer, og den har taget og vil fortsat tage hensyn til disse ønsker ved forberedelsen af overgangen til den fælles valuta, herunder i forbindelse med oplysningskampagnerne.

Udfærdigelsen af euro-sedler og mønter henhører under henholdsvis Det Europæiske Monetære Institut og gruppen af medlemsstaternes møntdirektører, hvoraf sidstnævnte handler efter mandat fra Rådet (økonomi- og finansministrene).

Kommissionen har henledt de to organers opmærksomhed på henstillingerne fra Det Europæiske Blindesamfund. Der har fundet møder sted mellem repræsentanter for organerne, og blindesamfundet rådspørges regelmæssigt med hensyn til det igangværende arbejde.

(¹) KOM(95) 333.

(96/C 345/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1696/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(24. juni 1996)

Om: Verdenshandelsorganisation/ris

Ved undertegnelsen af aftalen efter Uruguay-Runden forpligtede Den Europæiske Union sig til gradvis at nedsætte toldafgifter på rismarkedet. GATT-aftalerne medfører for Unionen overgang fra en mindstepris, der er baseret på en importpris, til en maksimalpris. Dette fører for Europa til større international konkurrence både inden for landbrugsproduktionen og den industrielle forarbejdning af den rå ris til det forarbejdede produkt. Dette er grunden til, at Kommissionen overvejer en ny ordning, der er baseret på nedenstående:

1. reduktion af produktionsprisen
2. produktionsudligningsbeløb.

Reduktion af produktionsprisen vil nødvendigvis få negative virkninger på rentabiliteten inden for Fællesskabets risproduktion. For at opretholde det nuværende indtægtsniveau er det nødvendigt at indføre en kompensationsordning, samtidig med et produktionsniveau, der er kompatibelt med efterspørgslen. Af denne grund fastsættes der støtte pr. ha ristilsået areal, der dog er afhængig af et af Fællesskabets garanteret maksimumareal (SMGC).

Der bør gives fuld finansiel kompensation for den foreslåede reduktion af interventionsprisen for at opretholde producenterens indtægtsniveau og sikre dem tilstrækkelig til livets opretholdelse, og beregningen af kompensationsbeløbet bør ske på grundlag af et gennemsnit over de tre seneste produktionsår (93, 94 og 95) i hver af de producerende medlemsstater under hensyntagen til udviklingen i forbruget og tiltrædelsen af nye lande til Den Europæiske Union.

Mener Europa-Kommissionen derfor ikke, at det er nødvendigt igen at undersøge de bøder, der er fastsat i tilfælde af overskridelse af det garanterede maksimumareal (SMGC)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. juli 1996)

I den nuværende forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris (¹), som skal anvendes fra den 1. september 1996, fastsættes i artikel 6, stk. 5, at »Hvis arealerne med ris i et år overstiger et af de basisarealer, der er anført i stk. 4, anvendes for samme høstår for alle producenter fra det pågældende basisareal en nedsættelse af godtgørelsen med:

- tre gange satsen for overskridelsen, hvis den er under 1 %
- fire gange satsen for overskridelsen, hvis den er 1 % eller derover, men under 3 %
- fem gange satsen for overskridelsen, hvis den er 3 % eller derover, men under 5 %
- seks gange satsen for overskridelsen, hvis den er 5 % eller derover«.

Kommissionen har ingen planer om at ændre de pågældende kriterier for opkrævning af bøder, da den i sit oprindelige forslag gik ind for, at nedsættelsen af godtgørelsen skulle have været lig med seks gange satsen for overskridelse for at opretholde en vis proportionalitet mellem den procentvise overskridelse og bøden udtrykt i procent af interventionsopkøbsprisen.

(¹) EFT L 329 af 30.12.1995.

(96/C 345/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1697/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(24. juni 1996)*

Om: Det indre marked og forbrugerbeskyttelse

Med henblik på en evaluering af det indre marked og forbrugerbeskyttelse og med henblik på regeringskonferencen, som vil få central betydning for gennemførelsen af Borgernes Europa, har det grundlæggende betydning at undersøge nedenstående vigtige spørgsmål. Vil Kommissionen derfor oplyse:

1. hvilke nye garantier for forbrugerbeskyttelsen der er indført med indførelsen af artikel 119 A i Maastricht-traktaten?
2. hvilke forbedringer der med hensyn til forbrugerbeskyttelse kan foreslås med henblik på 1996-revisionen af traktaterne?
3. i hvor stort et omfang der efter den nylige tiltrædelse af tre nye stater er sket opretholdelse af strengere beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 129 A, stk. 3?
4. om mekanismerne til høring og oplysning af forbrugerne fungerer efter hensigten?

(96/C 345/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1705/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(25. juni 1996)*

Om: Det indre marked og forbrugerbeskyttelse

Hvad angår muligheder og forhindringer på det indre marked samt forbrugerbeskyttelse bør den fremtidige revision af Maastricht-traktaten frembyde en lejlighed til i denne traktat at indføje nogle grundlæggende bestemmelser vedrørende øget forbrugerbeskyttelse og forsvar af forbrugernes rettigheder og fremme deres deltagelse og repræsentation på alle beslutningsniveauer.

Mener Kommissionen ikke, at det med henblik herpå ville være hensigtsmæssigt:

1. at omformulere artikel 129 A med henblik på fastlæggelse af en integreret og samordnet forbrugerpolitik, der fremmer forbrugernes interesser?
2. at opstille en detaljeret liste over forbrugernes grundlæggende rettigheder?
3. at anerkende forbrugerorganisationer som parter i kollektive forbrugeraktioner?
4. at fastlægge en ny særlig klageordning i forbindelse med den endelige afgørelse om ændringer vedrørende anvendelse af subsidiaritetsprincippet?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler E-1697/96 og E-1705/96***(29. juli 1996)*

1) Da traktaten om Den Europæiske Union blev forfattet, var det formodentlig hensigten med artikel 129A at understrege den betydning, der tillægges forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. I denne artikel fastsættes det således, at Fællesskabet skal bidrage til gennemførelsen af et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, ikke kun gennem foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af gennemførelsen af det indre marked, men ligeledes gennem specifikke aktioner, som støtter og supplerer den politik, medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre dem en passende information.

Artikel 129A synes indtil nu at have været et passende og tilstrækkeligt retsgrundlag til udvikling af forbrugerpolitik på fællesskabsplan, blandt andet inden for rammerne af den tredje treårige handlingsplan (1996-1998⁽¹⁾). Artikel 129A, stk. 1, litra b) er i øvrigt allerede blevet anvendt to gange som konkret retsgrundlag for to fællesskabsaktioner. Det drejer sig om Parlamentets og Rådets sidste beslutning om etablering af et fællesskabssystem til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden⁽²⁾ (Ehlass) og forslaget til direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer⁽³⁾.

2) Ud fra den betragtning, at regeringskonferencens vigtigste mål ikke er at forøge Unionens kompetence, mener Kommissionen, at man inden for rammerne af denne konference kunne undersøge muligheden for bedre at sikre sig et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne på de forskellige politiske områder i fællesskabssammenhæng.

3) I artikel 129A, stk. 3, er det fastsat, at medlemsstaterne meddeler de foranstaltninger til beskyttelse af forbrugerne, der måtte være strengere end dem, der er vedtaget i henhold til stk. 2 i samme artikel. Eftersom der endnu ikke på fællesskabsplan er blevet vedtaget nogen foranstaltning af lovgivningsmæssig karakter til gennemførelse af stk. 2, har der endnu ikke været anledning til at anvende de i stk. 3 fastsatte meddelelsesprocedurer. Ikke desto mindre indeholder de fleste af de direktiver, der er vedtaget indtil nu inden for rammerne af forbrugerpolitikken, en minimumsklausul, som tillader medlemsstaterne at opretholde eller vedtage bestemmelser om en strengere håndhævelse af forbrugerbeskyttelsen. Disse minimumsklausuler er ofte blevet anvendt i medlemsstaterne. Den nationale lovgivning, der er strengere end fællesskabsbestemmelserne, er sædvanligvis blevet meddelt Kommissionen inden for rammerne af den sædvanlige meddelelse af foranstaltninger til omsætning af de pågældende direktiver.

4) Intensivere bestræbelserne på at forbedre forbrugeroplysningen og styrke forbrugernes repræsentation er to af de ti prioriteter for forbrugerpolitikken, Kommissionen har understreget i sin meddelelse af 31. oktober 1995. For at forbedre høringen af forbrugerne har Kommissionen blandt andet besluttet at afskaffe forbrugerrådet og nedsætte et forbrugerudvalg⁽⁴⁾. Kommissionen har i flere år haft gode resultater med forbrugeroplysningsaktioner. Den overvejer i øjeblikket fastlæggelsen af nye strategier for forbrugeroplysning med henblik på at tilpasse denne oplysning yderligere til forbrugernes behov.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om »de vigtigste emner for forbrugerpolitikken« 1996-1998, KOM(95) 519.

⁽²⁾ Beslutning 3092/94/EF af 7.12.1994, EFT L 331 af 21.12.1994.

⁽³⁾ EFT C 260 af 5.10.1995.

⁽⁴⁾ Afgørelse 95/260/EF af 13.6.1995, EFT L 162 af 13.6.1995.

(96/C 345/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1707/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen
(25. juni 1996)

Om: Beskyttelse af arbejdstagerne mod kræftfremkaldende stoffer

Hvad angår forslag til Rådets direktiv (KOM(95)0425⁽¹⁾) om første ændring af direktiv 90/394/EØF⁽²⁾ om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer er Kommissionens forslag generelt et betydeligt skridt fremad for beskyttelsen af arbejdstagerne og styrkelsen af den lovfæstede kontrol. Mener Kommissionen alligevel ikke, at det er absolut nødvendigt:

1. at forelægge et forklarende notat (især nyttigt for små og mellemstore virksomheder), som kan hjælpe arbejdsgiverne og arbejdstagerne til at forstå, hvorledes det ændrede direktiv skal anvendes på deres arbejdsplads?
2. at revidere klassificeringen af kræftfremkaldende stoffer?
3. at redegøre for rækkevidden og varigheden af de fastlagte undtagelser?
4. at specificere den for benzen foreslåede grænseværdi på 1 ppm?
5. at gøre målingsprocedurerne ensartede?
6. at fremme samarbejdet med og mellem specialiserede institutioner og andre organer, der beskæftiger sig med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen?
7. at fremme sammenligneligheden mellem statistiske data?

⁽¹⁾ EFT C af 28.11.1995, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(16. juli 1996)

Kommissionen takker det ærede medlem for den positive vurdering af det direktiv, han foreslår ændret i sit spørgsmål.

Kommissionen er helt enig i en del af de stillede forslag, og efter Rådets vedtagelse vil den kunne forelægge en forklarende note om anvendelsen af det ændrede direktiv og foreslå en ensartet metode til analyse af benzen i luften.

For så vidt angår den foreslåede grænseværdi for benzen og de planlagte midlertidige undtagelser, har Kommissionen truffet sin afgørelse på grundlag af de eksisterende videnskabelige data og de socioøkonomiske behov. Disse punkter er blevet drøftet med arbejdsmarkedets parter, og målet er blevet godkendt. Iøvrigt er det klart, at alle de øvrige bestemmelser af forebyggende karakter, som er fastsat i basisdirektivet, skal anvendes.

Kommissionen mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at gå ind i en revision af klassificeringen af kræftfremkaldende stoffer, således som den er etableret inden for rammerne af de aktiviteter, der dækkes af direktiv 67/548/EØF⁽¹⁾, som ligeledes drejer sig om etikettering og emballering af farlige stoffer. Som det ærede medlem vil kunne konstatere, kunne Kommissionens forslag om at anvende de klassificeringskriterier, der er fastsat i Bilag VI til direktiv 67/548/EØF, ved ændringen af direktivforslaget i givet fald gøre det muligt at overveje, om et stof, der endnu ikke er klassificeret, kan være kræftfremkaldende.

Anmodningen om at begunstige samarbejdet mellem de specialiserede centre kunne finde sit svar inden for rammerne af SAFE-programmet (safety action for Europe) og inden for rammerne af de aktiviteter, der vil finde sted omkring Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur, som for nylig er oprettet i Bilbao.

For så vidt angår det sidste spørgsmål om statistikkerne, har Kommissionen siden 1991 arbejdet på dette område med henblik på at etablere en fælles metode for at få sammenlignelige statistiske data, både om arbejdsulykker og om erhvervs sygdomme. Resultaterne heraf forventes at foreligge i nær fremtid.

⁽¹⁾ EFT 196 af 16.8.1967.

(96/C 345/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1733/96

af Helena Torres Marques (PSE) til Kommissionen

(17. juni 1996)

Om: Støtte fra ESF til beskæftigelsesfremmende projekter i Portugal

Ifølge Agence Europe har Kommissionen den 28. maj 1996 godkendt ESF-støtte til 58 nye beskæftigelsesfremmende projekter i de 15 medlemsstater.

Kommissionen bedes oplyse, hvor mange af disse projekter der vedrører Portugal, og hvad de består i.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(5. august 1996)

I henhold til artikel 6 i forordningen om Den Europæiske Socialfond (ESF)⁽¹⁾ har Kommissionen godkendt tre portugisiske projekter:

Iværksætter	Projektets titel	Varighed (i år)	Saml. udgifter (i ECU)	ESF's bidrag (i ECU)
Associação in Loco	Alice — Acções Locais Integradas para a Criação de Emprego do Lado de Dentro da Realidade	3	514.127	385.595
CGT — IN	Projecto-Piloto de Formação Interactiva à Distância de Trabalhadores das PME e Microempresas	2	337.800	253.350
Direcção Geral Dos Assuntos Consulares e Comunidades Portuguesas	Saber viver numa Europa Multicultural	3	504.147	378.110

⁽¹⁾ Forordning nr. 4255/88 som ændret — EFT L 193 af 31.07.1993

(96/C 345/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1744/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(3. juli 1996)

Om: Liberalisering af telekommunikationsmarkedet

Telekommunikation er en sektor af vital betydning for den økonomiske og sociale udvikling i EU-landene, når blot den støttes af bestemmelser, som kan beskytte de nye økonomiske beslutningstagere over for de nuværende offentlige koncessionshavere og disses dominerende stilling.

Vil Kommissionen forelægge forslag til et direktiv, som fastsætter bestemmelser for denne komplekse sektor under særlig hensyntagen til:

- 1) adgang til og anvendelse af de offentlige telekommunikationsnet,
- 2) oprettelse af en uvildig og uafhængig myndighed, som fastsætter anvendelsen af radiofrekvenser, tekniske normer og begrænsninger for leverandører af tjenester og bilægger eventuelle tvister mellem operatører,
- 3) de nærmere bestemmelser i forbindelse med levering af telekommunikationstjenester,
- 4) videresalg af transmissionskapacitet,
- 5) beskyttelse af personlige data og beskyttelse af kommunikationer,
- 6) liberalisering af tariffene ved fastsættelse af en maksimumsgrænse for gennemsnitstariffen i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(den 25. juli 1996)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at telekommunikation er en sektor af vital betydning. Det var faktisk denne holdning, som førte til udviklingen af Fællesskabets politik på telekommunikationsområdet, der i 1987 blev indledt med Kommissionens grønbog om etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr⁽¹⁾. Denne politik førte til et ambitiøst lovgivningsprogram, som åbnede for konkurrence inden for teletjenester, og som kulminerer i liberaliseringen af taletelefonitjenester og net den 1. januar 1998 som fastlagt i Kommissionens direktiv 96/19/EF⁽²⁾.

Parallelt hermed blev der forelagt forslag til lovgivning, som førte til udviklingen af ONP-bestemmelser (tilrådighedsstillelse af åbne net) på grundlag af Rådets direktiv 90/387/EØF⁽³⁾. Denne lovgivning giver bl.a. tjenesteudbydere adgang til nettene og gør det obligatorisk at stille faste kredsløb til rådighed i overensstemmelse med visse minimumskrav.

Rådet og Parlamentet har også fået forelagt forslag til et særligt direktiv om beskyttelse af personoplysninger og kommunikationshemmeligheden i forbindelse med digitale telenet⁽⁴⁾.

Et af kravene, som ligger til grund for udviklingen af et konkurrencebaseret marked for teletjenester, er etablering af et uafhængigt organ i hver medlemsstat. Dette krav blev introduceret i Kommissionens direktiv 90/388/EØF⁽⁵⁾ og er videreudviklet i Kommissionens forslag om at tilpasse ONP-bestemmelserne til konkurrenceforholdene på telekommunikationsområdet⁽⁶⁾, som i øjeblikket behandles af Rådet og Parlamentet.

⁽¹⁾ KOM(87) 290 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 74 af 22.3.1996.

⁽³⁾ EFT L 192 af 24.7.1990.

⁽⁴⁾ EFT C 200 af 22.7.1994.

⁽⁵⁾ EFT C 62 af 1.3.1996.

(96/C 345/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1747/96
af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen
(20. juni 1996)

Om: Det kommunale energi- og miljøsekskab og det kommunale mejerisekskab i Rom

Siden 1994 har Roms kommune truffet foranstaltninger med henblik på privatisering af nogle af de store kommunale virksomheder.

Den 30. juni 1995 vedtog Roms byråd med afgørelse nr. 1844 at offentliggøre en udbudsbekendtgørelse med henblik på via den hurtige procedure at indgå en underhåndsaftale med en særlig konsulent (Advisor), der skulle udarbejde en plan for den videre drift og/eller omstrukturering og/eller privatisering af det kommunale mejeriselskab (ACCL) og eventuelt stå for planens gennemførelse. Roms kommune forpligtede sig til at sende udbudsbekendtgørelsen til EU med henblik på offentliggørelse og desuden til det italienske statstidende og mindst tre dagblade, to nationale og et regionalt.

På tilsvarende vis vedtog Roms byråd den 4. juli 1995 med afgørelse nr. 1937 at offentliggøre en udbudsbekendtgørelse med henblik på via den hurtige procedure at indgå en underhåndsaftale med en særlig konsulent (Advisor), der skulle udarbejde en plan for den videre drift og/eller omstrukturering og/eller privatisering af det kommunale energi- og miljøsekskab og eventuelt stå for planens gennemførelse. Også i dette tilfælde forpligtede Roms kommune sig til at sende udbudsbekendtgørelsen til EU med henblik på offentliggørelse og desuden til det italienske statstidende og mindst tre dagblade, to nationale og et regionalt.

Begge disse opgaver er allerede blevet uddelegeret i overensstemmelse med byrådets beslutninger, selv om de to udbudsbekendtgørelser aldrig — eller i det mindste ikke rettidigt — er blevet sendt til EU's Kontor for Officielle Publikationer med henblik på offentliggørelse i supplementsbind S til De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Kan Kommissionen kaste lys over den manglende eller alt for sene indsendelse af de to udbudsbekendtgørelser?

Såfremt de to udbudsbekendtgørelser aldrig blev sendt af sted, hvilket noget tyder på, hvad er da Kommissionens holdning til denne alvorlige forsømmelse, som Roms kommune har gjort sig skyldig i, og som har medført en fordejning af konkurrencen under afviklingen af udbudsproceduren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(16. juli 1996)

Kommissionen er bekendt med, at Roms kommune 10. juli 1995 sendte en bekendtgørelse til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer vedrørende en tjenesteydelsesaftale for en særlig konsulent, der skulle udvikle og eventuelt lede den videre drift, omstrukturering eller privatisering af den kommunale virksomhed »Centrale del latte«. Denne bekendtgørelse er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende (EFT), Suppl. 134 af 18. juli 1995, s. 230. Derefter blev udbudsbekendtgørelsen, som vedrørte et beløb på 200 000 000 ITL (uden moms), offentliggjort i EFT, Suppl. 240 af 15. december 1995, s. 60.

Vedrørende bekendtgørelsen om tjenesteydelser og konsulentarbejde i forbindelse med gennemførelsen af omstrukturering, eventuelt udvikling eller endog privatisering af det kommunale energi- og miljøsekskab, er Kommissionen bekendt med, at Roms kommune kun tilsendte Publikationskontoret en meddelelse om tildeling af kontrakten, som vedrørte et beløb på 404 600 000 ITL (med moms). Denne meddelelse blev offentliggjort i EFT, Suppl. 103 af 31. maj 1996, s. 38.

Kommissionen vil henvende sig til de italienske myndigheder for at få de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ⁽¹⁾ og fællesskabsretten generelt skal anvendes. Kommissionen vil især søge at få at vide, hvorfor bekendtgørelsen om konsulenttydelser til det kommunale energi- og miljøsekskab ikke blev sendt til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (og derfor ikke offentliggjort i EFT). Denne omstændighed kan have haft en konkurrencebegrænsende virkning ved indgåelsen af den pågældende kontrakt.

På baggrund af disse oplysninger og de oplysninger, som det ærede medlem fremkom med i sin forespørgsel, burde Kommissionen være i stand til at vurdere, om der i det foreliggende tilfælde er grundlag for at indlede en overtrædelsesprocedure mod Italien i henhold til EF-traktatens artikel 169.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992.

(96/C 345/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1759/96
af Leen van der Waal (EDN) til Kommissionen
(3. juli 1996)

Om: Krænkelser af religiøse mindretals rettigheder i Marokko

Gennem Europæisk Evangelisk Alliance har jeg modtaget en rapport fra organisationen »Middle East Concern« fra december 1995, hvoraf det fremgår, at mennesker, der har omvendt sig fra islam til kristendom, i stigende grad forfølges af det lokale politi og retsvæsen i Marokko. Dette er bemærkelsesværdigt, eftersom religionsfriheden er grundlovsfæstet i Marokko, og Marokko har undertegnet forskellige internationale menneskerettighedskonventioner. Der synes da også at være tale om manglende overensstemmelse mellem de nationale myndigheders politik, der er baseret på tolerance, og de lokale myndigheders anvendelse heraf.

1. Kan Kommissionen bekræfte oplysningen fra »Middle East Concern« om de religiøse mindretals stilling og den manglende overensstemmelse mellem de nationale myndigheders politik og de lokale myndigheders optræden i Marokko?
2. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage mod denne situation inden for rammerne af associeringsaftalen, som for nylig godkendtes af Europa-Parlamentet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín
(26. juli 1996)

1. Ifølge den marokkanske forfatning (artikel 6) er islam den statsreligion, der sikrer alle religionsfrihed.

Ifølge islamisk lov er det imidlertid strengt forbudt for muslimer at skifte religion. Endvidere er visse former for proselytisme ligeledes forbudt ifølge den marokkanske straffelov fra 1962 (artikel 220, stk. 2). Der har således i fortiden været adskillige tilfælde, hvor marokkanske statsborgere er blevet dømt for at have udøvet den kristne tro.

2. Den Europæiske Union er konstant optaget af overholdelsen af menneskerettighederne og de demokratiske principper.

Erklæringen fra Barcelona-konferencen, der er undertegnet af Marokko, understreger udtrykkeligt parternes forpligtelser.

Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne ikke undlade at gøre de marokkanske myndigheder opmærksom på sin optagethed af overholdelsen af menneskerettighederne, især som led i den politiske dialog, der vil finde sted inden for rammerne af den nye associeringsaftale, der først træder i kraft, når den er blevet ratificeret af samtlige medlemsstater.

(96/C 345/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1760/96
af Daniel Féret (NI) til Kommissionen
(20. juni 1996)

Om: Anerkendelse i Den Europæiske Union af kvalifikationer inden for kosmetisk medicin

Forudses der i Rådets direktiv nr. 93/16/EØF (1) om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser anerkendelse af speciallægeuddannelsen i kosmetisk medicin, der ikke må forveksles med specialet kosmetisk kirurgi.

Selv om speciallægeuddannelsen i kosmetisk kirurgi er anerkendt i praksis, er uddannelsen inden for kosmetisk medicin til gengæld endnu ikke blevet defineret.

Da efterspørgslen inden for dette virkefelt bliver større og større (mesoterapi, elektroterapi, fedtsugning, etc....) kan man konstatere, at der er store forskelle i Den Europæiske Unions lovgivning vedrørende dette erhverv, hvilke ofte giver anledning til, at der sker fejlindgreb eller indgreb fra ikke-kvalificerede udøvere, hvilket desuden også er til skade for patienterne.

Det vil derfor være nødvendigt, at Den Europæiske Union anerkender specielle kvalifikationer inden for kosmetisk medicin de steder, hvor de foreligger med henblik på at sikre den frie etableringsret på hele Unionens område for læger med disse kvalifikationer, samt for at yde denne lægetitel juridisk beskyttelse.

Mener Kommissionen i så fald ikke, at det er nødvendigt at supplere den gældende lovgivning og udarbejde et forslag om anerkendelse i Den Europæiske Union af kvalifikationer inden for kosmetisk medicin?

(¹) EFT L 165 af 7.7.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(11. juli 1996)

Kommissionen har ikke modtaget nogen anmodning om optagelse af speciallægeuddannelsen i kosmetisk medicin på listen i Rådets direktiv 93/16/EØF. Under alle omstændigheder skal en sådan optagelse ske efter anmodning fra flere medlemsstater, hvor den pågældende speciallægeuddannelse findes. Optagelsen skal i øvrigt også opfylde et reelt behov for etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Et sådant behov er endnu ikke påvist.

(96/C 345/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1780/96

af Luigi Florio (UPE) til Kommissionen

(3. juli 1996)

Om: Mulighed for nedsættelse af fællesskabslønningerne

For nogle måneder siden bekendtgjordes det i pressen, at den finske regeringschef havde foreslået Kommissionens formand, Jacques Santer, at lønningerne til fællesskabsinstitutionernes personale nedsattes for at undgå, at en finsk tjenestemand på mellemtrinnet tjener mere end sin egen statsminister.

Hvorledes er dette forslag blevet fulgt op?

Deler Kommissionen den opfattelse, at fællesskabsinstitutionernes lønninger er alt for høje på alle niveauer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(29. juli 1996)

Med hensyn til EU-tjenestemændenes lønninger henviser Kommissionen det ærede medlem til Rådets forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2963/95 af 18. december 1995 (¹).

Kommissionen mener, at en objektiv sammenligning med de lønninger, der udbetales til medlemsstaternes offentlige ansatte, må foretages på grundlag af sammenlignelige leve- og arbejdsvilkår, dvs. med embedsmænd, der udsendt til udlandet. Det forekommer den derfor meget vanskeligt at sammenligne det nationale lønniveau med niveauet for EU-tjenestemændene.

Kommissionen gør opmærksom på, at der blev foretaget en vurdering og fastsættelse af EU-tjenestemændenes lønninger ved forhandlingerne i 1991 om metoden for tilpasning af disse lønninger.

Den nævnte metode, som Rådet vedtog i december 1991 gælder i 10 år. Princippet for reguleringen af EU-tjenestemændenes lønninger er, at de forhøjes og nedsættes i samme takt som gennemsnitslønningerne for embedsmændene i medlemsstaternes centraladministrationer, men denne regulering har imidlertid været ledsaget af en lønmoderation.

(¹) EFT L 310 af 22.12.1995.

(96/C 345/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1799/96**af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen***(3. juli 1996)*

Om: Sløjfning af blå flag på Balearernes strande

Den Europæiske Union belønner de strande og lystbådhavne, hvis vand, miljø eller sikkerhed for brugerne er af særlig høj kvalitet, med blå flag. EU har således i år hædret i alt 45 strande og 18 lystbådhavne på Balearerne med blå flag.

Disse tal vidner imidlertid om, at øgruppens strande har mistet otte blå flag i forhold til sidste år, mens der er uddelt et mere end sidste år til lystbådhavnene.

Vil Kommissionen oplyse de konkrete årsager til tabet af det blå flag for hver af de otte strande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(1. august 1996)*

Kommissionen minder det ærede medlem om, at kampagnen med 'det blå flag' ledes af en ikke-statslig organisation ved navn »Foundation for Environmental Education in Europe« (FEEE) med sæde i Danmark. Denne organisation står for koordineringen af et net af nationale instanser, som står for kampagnen i deres respektive medlemsstat. De blå flag tildeles af en europæisk jury — hvori også Kommissionen er repræsenteret — til de strande, der opfylder kampagnens kriterier. Kun strande, som er foreslået af hver enkelt medlemsstats nationale jury, kan komme i betragtning.

For så vidt angår strandene på De Baleariske Øer, er der i forhold til året før tale om, at 14 strande har mistet deres 'blå flag', mens 6 nye strande har fået tildelt flaget; dette giver sammenlagt et fald på 8 badestrande. Begrundelsen for, at visse strande i år ikke er blevet foreslået som af den spanske jury, kan fås oplyst ved henvendelse til den spanske organisation, der er ansvarlig for kampagnen, nemlig »Asociación de Educación Ambiental« (ADEAC).

(96/C 345/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1803/96**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Kommissionen***(5. juli 1996)*

Om: Emigranter og anden generation — optagelse i a-kasse

Det forlyder med det portugisiske samfund i Frankrig som kilde, at børn og borgere i EU-medlemslande, som er bosat og født i landet, skal tilmelde sig a-kassen for udlændinge, dvs. borgere fra tredjelande.

Eftersom dette forhold tilsyneladende er en tilsidesættelse af princippet om Unionsborgerskab og derfor af ligestillingen af borgere fra en hvilken som helst medlemsstat med borgere i bopælslandet, bedes Kommissionen oplyse, om den har kendskab til situationen, og om den vil henvende sig til de franske myndigheder for at afstedkomme en ændring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(1. august 1996)*

I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1612/68 (1) modtager en statsborger fra en medlemsstat, som søger beskæftigelse på en anden medlemsstats territorium den samme bistand, som denne medlemsstats arbejdsansvinningskontorer yder landets egne statsborgere, når de søger beskæftigelse.

Denne bestemmelse gælder for børn af en arbejdstager fra Fællesskabet, som modtager ventepenge fra arbejdsløshedsforsikringen, indtil de finder en første beskæftigelse.

Hvis det drejer sig om børn af en arbejdstager fra Fællesskabet, som modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi de har mistet deres beskæftigelse, er de selv arbejdstagere og dækkes af artikel 7 i samme forordning, hvori det hedder, at en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, ikke på grund af sin nationalitet må behandles anderledes på de øvrige medlemsstatsers område end indenlandske arbejdstagere med hensyn til beskæftigelses- og arbejdsvilkår, blandt andet i forbindelse med genoptagelse af beskæftigelse i tilfælde af arbejdsløshed.

Hvis det ærede medlem vil have den ulejlighed at indsende præcise oplysninger om de omtalte forhold til Kommissionen, vil den henvende sig til den franske regering for at gøre den opmærksom på denne situation.

(¹) EFT L 257 af 19.10.1968.

(96/C 345/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGESE E-1817/96
af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen
(5. juli 1996)

Om: Koordinering af og incitamenter til fordel for de europæiske kulturinstitutioner

Det er kendt, at talrige EU-lande har etableret passende strukturer til spredning og fremme af deres kultur og sprog. Som eksempel kan nævnes »Alliance française« i Frankrig, »Goethe Institut« i Tyskland og »Dante Alighieri« i Italien.

1. Finder Kommissionen ikke, at man under hensyn til de enkelte omtalte institutters autonomi bør tildele midler, der virker motiverende, med det specifikke mål for øje at udarbejde sproglige »første hjælps«-kurser til fordel for indvandrere fra lande uden for EU, der er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse, med henblik på at fremme deres integration i Den Europæiske Unions enkelte lande?
2. Finder Kommissionen det endvidere ikke hensigtsmæssigt at foreslå og undersøge et fælles certificerings-system for sprogstudier, således at diplomer fra de enkelte kulturinstitutioner er gyldige overalt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(1. august 1996)

1. Ud over de gældende europæiske programmer på uddannelsesområdet har Kommissionen ikke et retsgrundlag, der giver den mulighed for at støtte nationale institutioner direkte, heller ikke sådanne institutioner, som det ærede medlem nævner, der varetager undervisningen i medlemsstaters værtsprog for indvandrere fra tredjelande.

Inden for rammerne af Socrates-programmet, kapitel II (Comenius), aktion 2, understøtter Kommissionen tværnationale samarbejdsprojekter, hvis formål er undervisning i medlemsstatens værtsprog for børn af vandrende arbejdstagere.

2. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 819/95/EF af 14. marts 1995 (¹) om iværksættelse af Fællesskabets handlingsprogram Socrates indeholder i bilagets kapitel III, aktion 1 (Lingua), bestemmelser om, at Fællesskabets finansielle støtte kan tildeles til tværnationale projekter, der tager sigte på en forbedring af metoder og redskaber for anerkendelse af sproglig kunnen. Det ærede medlem vil kunne finde flere detaljer om denne aktion i ansørgervejledningen for Socrates og Lingua, aktion D.

Kommissionen offentliggjorde endvidere i slutningen af 1995 en hvidbog »Undervise og lære: på vej mod det kognitive samfund« (²), hvis første generelle mål er at tilskynde til erhvervelse af ny viden. Det foreslås at åbne nye veje for anerkendelse af kompetence. Tanken er at identificere en række veldefinerede former for kunnen (blandt andet sprog) og forberede et forslag om personlige kompetencekort. Et sådant dokument skulle kunne gøre det muligt for hver enkelt person at sikre sig, at den erhvervede kunnen og viden anerkendes, efterhånden som den erhverves.

(¹) EFT L 87 af 20.4.1995.

(²) Dok. KOM(95) 590 endel. udg.

(96/C 345/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1833/96**af Antonio Graziani (PPE) til Kommissionen***(28. juni 1996)*

Om: Skybrud i den italienske provins Lucca

Hvilke initiativer agter Kommissionen at træffe som følge af det voldsomme skybrud, der den 19. juni 1996 ramte områderne Versilia og Garfagnana i den italienske provins Lucca?

Et stort geografisk område er blevet ukendeligt, og ødelæggelserne, som i øjeblikket er vanskelige at evaluere, beløber sig til omkring mange hundrede milliarder lire. Ni personer mistede livet, men dette tal er desværre kun midlertidigt.

(96/C 345/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1898/96**af Marco Cellai (NI) til Kommissionen***(5. juli 1996)*

Om: Miljøkatastrofe i Alta Versilia og Garfagnana

I betragtning af

- det voldsomme uvejr i Alta Versilia og Garfagnana, der har ført til, at floder er gået over deres bredder og har ødelagt veje, jernbaner, broer og endda hele byer, der er druknet i vand og mudder,
- at denne katastrofe har kostet 13 mennesker livet, at tre er forsvundet og at tusinder har måttet forlade deres hjem og opsøge den italienske civilstyrelses interimistiske centre,
- katastrofens uundgåelige karakter, der skyldtes usædvanligt voldsomme nedbørsmængder,
- de miljøskader, der er opstået, og de historiske og byplanmæssige vidnesbyrd, der er blevet skyllet væk i denne stormflod, og
- utilstrækkeligheden af den hjælp, der hidtil er bevilget fra de offentlige italienske myndigheder i en situation, hvor der er stærkt brug for konkret støtte til den befolkning, der er ramt af denne katastrofe,

spørges Kommissionen, om den ikke finder det nødvendigt ufortøvet at afsætte fællesskabsmidler til genetablering og rekonstruktion af disse områder og byer?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
på skriftlige forespørgsler P-1833/96 og P-1898/96***(30. juli 1996)*

Kommissionen nærer stor medfølelse med de italienske befolkningsgrupper, der blev ramt så hårdt af uvejrstormen i provinsen Lucca den 19. juni, 1996, og med ofrenes familier.

Blandt kilderne til finansiel støtte i sådanne tilfælde har EU's »Nødhjælp til katastroferamte befolkninger i Fællesskabet« netop til formål at yde øjeblikkelig hjælp til unionsborgere, der er hårdt ramt af dens slags usædvanlige og alvorlige katastrofer. Kommissionen beklager imidlertid, at der på den pågældende budgetpost (B4-3400) i indeværende budgetår ikke er bevillinger til rådighed, fordi den i forbindelse med Parlamentets vedtagelse af budgettet blev opført med »p.m.«. Kommissionen har for nylig stillet forslag til budgetmyndigheden om en ekstraordinær bevillingsoverførsel på 1 mio. ECU, som Parlamentet har ønsket at reducere til 300 000 ECU.

Hvad angår mulighederne for støtte fra strukturfondene i områder, der er berettiget under mål 5b, bør det bemærkes, at bevillingerne for perioden 1994-99 allerede er blevet afsat til bestemte formål. Det samlede programmeringsdokument for de områder i regionen Toscana, som henhører under mål 5b, som der for perioden 1994-99 er afsat 133 mio. ECU til, kan derfor kun få tildelt de supplerende bevillinger (p.t. 2,8 mio. ECU), som hidrører fra indekseringen. For at bøde på de skader, der er forvoldt i 5b-områderne i provinsen Lucca, er Kommissionen rede til, inden for rammerne af partnerskabet og tilsynsudvalget for det pågældende programmeringsdokument, at behandle forslag fra de italienske myndigheder med henblik på finansiering af udbedringen af det skadetilidte landbrugs- og skovbrugsmæssige potentiale, af miljøbeskyttelse og af forbedring

af infrastrukturen i landdistrikterne, enten gennem hel eller delvis tildeling af indekseringsbeløbet eller ved at ændre programmeringsdokumentet, så der overføres midler fra det tildelte beløb til de eksisterende foranstaltninger.

For så vidt som skaderne er sket i områder, der er støtteberettiget under mål 2 (kommunerne Carrara, Massa og Montignoso), er Kommissionen ligeledes rede til i partnerskab med de italienske myndigheder at undersøge muligheden for at intervenere inden for rammerne af de pågældende programmer, afhængigt af om de tilsvarende midler står til rådighed.

(96/C 345/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1839/96

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(5. juli 1996)

Om: Udvidelse af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 2019/93 til alle græske øer

Landbruget på de græske øer er i tilbagegang, og den demografiske situation kendetegnes af, at befolkningen primært består af ældre mennesker, navnlig i landbrugssektoren, hvilket bl.a. skyldes den voldsomme konkurrence fra den tertiære sektor (turismen).

Forordning (EØF) nr. 2019/93 ⁽¹⁾ har i allerhøjeste grad bidraget i forsøget på at parallelisere udviklingen i den primære og tertiære sektor, et tiltag som bør gå videre med en ændring af forordningen og en udvidelse af dens anvendelsesområde til at omfatte samtlige græske øer. Det er påkrævet at udvide ovennævnte forordnings anvendelsesområde til at omfatte alle græske øer, idet de faktorer, der gav anledning til dens udstedelse, gør sig gældende overalt på øerne.

Den tilpasning, som omtales i selve forordningen, bør omfatte alle foranstaltningerne, bl.a. ophævelse af kvoter, medansvarsafgiften og større tilskyndelse til, at de unge forbliver erhvervsaktive inden for landbrugssektoren. Ophævelsen af kvoter vil kun i ringe grad belaste Fællesskabets budget på grund af de begrænsede landbrugsmuligheder på øerne. På den anden side vil det lette forholdene betydeligt for de unge landmænd, som fortsætter inden for landbruget, og på den måde undgås det, at landområderne affolkes. Det er især vigtigt, at produktion af komælk, tomater til industriel forarbejdning, hård hvede, præmieberettigede geder og får, ammekøer og produktion af kød frigives.

Samtidig med ændringen bør man forbedre den særlige forsyningsordning og udvide støtteforanstaltningerne for lokale produkter (vin, tørrede bælgfrugter, mastiks, honning, kartofler, natursvampe osv.). Der bør tages behørigt hensyn til bevarelsen af ølandskabet ved hjælp af særlige kriterier, og samtidig bør undtagelsesbestemmelserne på strukturområdet gøres bedre.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den stiller sig til ændring og udvidelsen af forordning (EØF) nr. 2019/93, således at den kommer til at gælde for alle græske øer?

⁽¹⁾ EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(22. juli 1996)

Kommissionen noterer med tilfredshed, at forordning (EØF) nr. 2019/93 ifølge det ærede parlamentsmedlems opfattelse har bidraget til bestræbelserne for at opnå, at de mindre øer i Det Ægæiske Hav undergår en afbalanceret udvikling; dette bekræfter, at det forslag, den fremlagde, var velgennemtænkt og afbalanceret.

På grundlag af de erfaringer, der er indvundet under anvendelsen af forordning (EØF) nr. 2019/93, har de græske myndigheder allerede anmodet om en ændring af en række foranstaltninger; Kommissionen er i færd med at undersøge anmodningen, og den vil om påkrævet foreslå, at foranstaltningerne justeres under iagttagelse af den fælles landbrugs politiks principper. Undersøgelsen kræver en nærmere uddybning i samarbejde med de græske myndigheder.

Kommissionen finder, at det ikke er nødvendigt, at forordning (EØF) nr. 2019/93 kommer til at omfatte alle de græske øer, da dens formål er at fremme den økonomiske og sociale udvikling af de små øer i Det Ægæiske Hav, der på grund af deres ringe størrelse, deres svage landbrugsmuligheder og deres fjerne beliggenhed i forhold til fastlandet har forsyningsvanskeligheder; selvforsyningsgraden er meget lav, og landbrugsstrukturerne er svage.

(96/C 345/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1840/96
af Sir Jack Stewart-Clark (PPE) til Kommissionen

(5. juli 1996)

Om: Organ til observation af ældre

Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre for at efterkomme konklusionerne i sin beretning »Den demografiske situation i Den Europæiske Union 1995«?

Har Kommissionen nogen planer om at genoprette organet til observation af ældre og i bekræftende fald hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pdraig Flynn

(31. juli 1996)

I beretningen om den demografiske situation i Den Europæiske Union 1995 behandles temaet aldring, og det sker hovedsagelig i form af en sammenlignende analyse af nationale strukturer.

Kommissionen har til hensigt at videreføre arbejdet på dette område, særlig via supplerende analyser på regionalt plan.

I konklusionen på Rådets (Sociale Anliggender) møde den 3. juni 1996 henstilles det til Kommissionen at indgå i et tættere samarbejde med nationale organer og i fællesskab med dem at definere en række nye prioriteter.

I den forbindelse bliver Parlamentets udtalelse om den demografiske beretning for 1995 af stor nytte.

Forslaget til Rådets afgørelse om fællesskabsstøtte til aktioner til fordel for ældre, som Kommissionen vedtog den 1. marts 1995⁽¹⁾, omhandler genoprettelse af et observatorium med det formål at udfærdige regelmæssige sammenlignende rapporter om ældres sociale og økonomiske situation i hele Fællesskabet.

Forslaget er endnu ikke vedtaget af Rådet. Kommissionen har derfor ikke anset det for formålstjenligt at genoprette observatoriet. Situationen tages løbende op til fornyet overvejelse.

⁽¹⁾ EFT C 115 af 09.05.1995

(96/C 345/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1859/96
af Ursula Schleicher (PPE) til Kommissionen

(5. juli 1996)

Om: Resultater af lovgivningsprocedurene

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den har reageret på Parlamentets hidtidige lovgivningsinitiativer, jf. EF-traktatens artikel 138 B?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(1. august 1996)

Parlamentet har vedtaget fire lovgivningsinitiativer med hjemmel i EF-traktatens artikel 138B. Kommissionen har allerede — i sin halvårsrapport⁽¹⁾ om Kommissionens initiativer som svar på Parlamentets initiativbeslutninger — informeret Parlamentet om sin opfølgning af Jackson-betænkningen (A3-0310/94) om brandsikring af

hoteller og Alber-betænkningen (A3-0232/94) om forebyggelse og afhjælpning af miljøskader. Hvad den sidste af disse angår, vil Kommissionen i nær fremtid få forelagt en intern meddelelse, og på grundlag af den vil Kommissionen træffe afgørelse om, hvad der videre skal ske, og den vil her lade Parlamentets ønsker indgå i overvejelserne.

Hvad angår Rothley-beslutningen (A4-201/95) er Kommissionen klar over de vanskeligheder, som skadelidte ved trafikuheld kommer ud for, hvis et af forsikringsselskaberne er hjemmehørende i en anden medlemsstat. Forsikringsselskaberne, der også er klar over disse vanskeligheder, har taget en række initiativer. Kommissionen iværksatte en omfattende høring af parterne, også Willi Rothley, for at finde ud af, hvad der mest hensigtsmæssigt kunne gøres. Resultatet har været beskedent.

Kommissionen havde foretrukket en forhandlet aftale mellem parterne for at opfylde kravene i Parlamentets beslutning. Da en frivillig løsning ikke synes mulig, vil Kommissionen foreslå lovgivning:

- der pålægger alle europæiske forsikringsselskaber til at udpege repræsentanter i alle medlemsstater til at afgøre erstatningskrav
- der pålægger medlemsstaterne at indføre sanktioner mod de forsikringsselskaber, der undlader at udpege sådanne repræsentanter
- der gør det obligatorisk i alle medlemsstater at oprette informationscentre, som skadelidte ved trafikuheld kan henvende sig til for at få oplyst navn og adresse på den pågældende repræsentant i deres hjemland.

Hvad Leopardi-betænkningen angår, har Kommissionen ikke til hensigt at fremlægge forslag om en afgørelse i henhold til EF-traktatens artikel 129 om generel indførelse af et europæisk helbredskort. Aktuelle budgetmæssige, tekniske, juridiske og politiske vanskeligheder gør det umuligt at indføre et sådant kort. Der forsøges fortsat i helbredskort i forbindelse med telematikapplikationer og G-7's informationssamfundsprogrammer. Desuden har Kommissionen allerede taget en række initiativer som led i gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ om koordinering af socialsikringsordninger. En Tess-arbejdsgruppe ⁽²⁾ har udarbejdet et debatoplæg, bl.a. på grundlag af pilotprojekter og studier, der allerede foreligger fra Eurocard-projektet, og dette debatoplæg skal tjene som udgangspunkt for en henstilling til den administrative kommission for vandrende arbejdstageres sociale sikring. Hvis dette organ tilslutter sig arbejdsgruppens henstilling, kan den danne grundlag for et forslag fra Kommissionen på socialsikringsområdet.

⁽¹⁾ SP(95) 3210

⁽²⁾ EFT L 149 af 5.7.1971 — konsolideret udg. EFT C 325 af 10.12.1992

⁽³⁾ Arbejdsgruppe under den administrative kommission for vandrende arbejdstageres sociale sikring, der har til opgave at udarbejde foranstaltninger til udvikling og gennemførelse af Tess-programmet — telematik til social sikring

(96/C 345/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1877/96

af Joan Colom i Naval (PSE) til Kommissionen

(28. juni 1996)

Om: Gennemførelse af strukturfondene

I den senere tid er man igen — om end uden nøjagtige tal — begyndt at tale vedholdende om stigningen i de uindfriede budgetforpligtelser og medlemsstaternes manglende evne til at opsuge fællesskabsfinansieringen, navnlig i forbindelse med strukturfondene. For at få klarhed over situationen bedes Kommissionen fremlægge følgende oplysninger:

- Resultatet af gennemførelsen af strukturfondene i 1994 og 1995 med angivelse af forpligtelsesbevillinger pr. medlemsstat og pr. fond, samt de forskelle, der er konstateret i forhold til de oprindelige overslag.
- Uindfriede forpligtelser under strukturfondenes kapitel med angivelse af de enkelte medlemsstaters andele og med angivelse af, fra hvilken programperiode forpligtelserne stammer.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(16. september 1996)*

Et skema med de ønskede oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

(96/C 345/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1878/96**af Luigi Caligaris (UPE) til Kommissionen***(5. juli 1996)*

Om: Hjælp til de oversvømmede områder i Friuli

Den 21. juni om natten blev regionen Friuli i Italien ramt af nogle usædvanligt voldsomme oversvømmelser, der voldte tre menneskers død og anrettede alvorlige skader på boliger og infrastrukturer.

Agter Kommissionen — i betragtning af at oversvømmelserne i særlig grad gik ud over en række bjerglandsbyer, der falder ind under strukturfondenes mål 5 b — at forøge den støtte, der ydes til området under mål 5 b, så der kan ske en hurtig genopretning af miljøet og infrastrukturene i de beskadigede områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(31. juli 1996)*

Kommissionen har altid været meget opmærksom på følgerne af naturkatastrofer i medlemsstaterne. Den beklager, at der ikke er afsat til bevillinger til Fællesskabets nødhjælp til katastroferamte befolkninger i EF for indeværende år, fordi der i forbindelse med Parlamentets vedtagelse af budgettet for 1996 blev anført et »p.m.« ud for den pågældende budgetlinje (B4-3400). Selv om Kommissionen er meget opmærksom på disse spørgsmål, skal det bemærkes, at EF-bevillingerne til mål 5b er tildelt fast for hele perioden 1994-1999, og at der er ikke afsat nogen reserve, som i givet fald kunne anvendes til et særligt program.

Programmeringsdokumentet for de af mål 5b omfattede områder i regionen Friuli-Venezia-Guilia, der er tildelt en EF-støtte på 44 mio. ECU for perioden 1994-1999, kan derfor kun tildeles yderligere bevillinger i forbindelse med indekseringen af EF-bevillinger, som for tiden beløber sig til 920 000 ECU.

Med henblik på at udbedre de skader i område 5b i Friuli, som oversvømmelsen den 21. juli 1996 medførte, er Kommissionen som led i partnerskabet parat til i tilsynsudvalget at undersøge de nationale og regionale myndigheders forslag om finansiering af genoprettelsen af landbrugets og skovbrugets produktionspotentiel, der beskadiges af naturkatastrofer, beskyttelse af miljøet, bevarelse af landskaber og forbedring af infrastrukturer i landdistrikter. Dette skal ske ved at anvende alle eller en del af bevillingerne fra indekseringen eller ved at ændre programmeringsdokumentet, så at der overføres bevillinger fra eksisterende foranstaltninger.

Endelig skal det nævnes, at der i programmeringsdokumentet for perioden 1994-1999 allerede er afsat 11,38 mio. ECU i offentlige bevillinger (heraf 2,84 mio. ECU fra EUGFL, udviklingssektionen) til jordbundsbeskyttende foranstaltninger og forebyggelse af hydrogeologiske skader og oversvømmelser. Et forslag fra de nationale og regionale myndigheder om at fremskynde de årlige revisioner af anvendelsen af disse bevillinger vil få Kommissionens tilslutning som led i partnerskabet.

(96/C 345/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1881/96**af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen***(11. juli 1996)*

Om: Direktiv 88/166/EØF om burhøns

Som svar på min mundtlige forespørgsel E-1159/96 ⁽¹⁾ siger Kommissionen, at de ingen oplysninger har om antallet af gennemførte inspektioner, eftersom sådanne aktiviteter klart hører under medlemsstaternes kompetence. Af artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 88/166/EØF ⁽²⁾ fremgår det imidlertid klart, at »Kommissionen

regelmæssigt (...) [kontrollerer] dets gennemførelse på stedet«, og at »sagkyndige fra Kommissionen [foretager] sammen med de nationale tjenester inspektion«. Derudover står der, at »Kommissionen udarbejder med regelmæssige mellemrum samlede rapporter om de gennemførte inspektioner«.

Hvorfor opfylder Kommissionen ikke disse krav? Hvis de ikke bliver opfyldt, hvordan skal vi så kunne finde ud af, om de enkelte medlemsstater gennemfører direktivet? Har Kommissionen udarbejdet de samlede rapporter om resultaterne af inspektionerne, som direktivet foreskriver?

(¹) Se side 34

(²) EFT L 74 af 19.3.1988, s. 83.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(31. juli 1996)

Som Kommissionen påpegede i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1159/96, har den på grund af personalemangel hidtil ikke været i stand til at foretage inspektion på stedet med hensyn til beskyttelse af burhøns (Rådets direktiv 88/166/EØF).

Følgelig har Kommissionen ikke de nødvendige oplysninger til at vurdere, om direktivet bliver ensartet anvendt på stedet i samtlige medlemsstater. Da der altså ikke foreligger resultater af kommissionsinspektioner, har Kommissionen ikke kunnet udarbejde regelmæssige rapporter.

Det skal herved gentages, at Kommissionen er parat til opfylde sine forpligtelser, så snart der stilles tilstrækkelige budgetmidler til rådighed til ansættelse af flere veterinærinspektører.

(96/C 345/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1909/96

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(11. juli 1996)

Om: Direktiv 85/337/EØF (vurdering af indvirkning på miljøet)

Hvilke medlemsstater har endnu ikke i fuldt omfang overført direktiv 85/337/EØF (¹) til national lovgivning?

(¹) EFT L 175 af 05.07.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(1. august 1996)

Kommissionen våger i egenskab af 'traktatens vogter' over, at fællesskabsdirektiverne omsættes korrekt til national ret.

I tilfældet med Rådets direktiv nr. 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet har Kommissionen indledt en række overtrædelsesprocedurer som følge af manglende overensstemmelse med fællesskabsretten mod Tyskland, Grækenland, Spanien, Irland, Italien og Portugal. Disse procedurer er stadig i gang.

Desuden er Belgien af Domstolen med en dom af 2. maj 1996 blevet dømt for mangelfuld omsætning af dette direktiv til national ret.

Hvad angår de tre nye medlemsstater, er gennemgangen af, om deres gennemførelses-lovgivning for det pågældende direktiv er i overensstemmelse med fællesskabsretten endnu ikke afsluttet.

(96/C 345/170)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1913/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(5. juli 1996)

Om: Statens indblanding i Olympic Airways' forhold

I sit svar på mit spørgsmål nr. 1048/96 ⁽¹⁾, udtrykker Kommissionen bekymring over, at »visse andre betingelser endnu ikke helt er opfyldt« og betoner, at dette blandt andet vedrører »statens tilsyneladende indblanding i forvaltningen af flyselskabet i et omfang, der overstiger dens forpligtelser som aktiebesidder«.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke konkrete former for indblanding fra statens side, der overstiger dens forpligtelser over for Olympic Airways som aktiebesidder?

⁽¹⁾ EFT C 305 af 15.10.1996.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(31. juli 1996)

Kommissionen vil gerne henvise det ærede medlem til Kommissionens beslutning herom, som er offentliggjort i EF-Tidende nr. C 176 af 19. juni 1996.

(96/C 345/171)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1931/96
af Luigi Florio (UPE) til Kommissionen**

(16. juli 1996)

Om: Antallet af gældende direktiver

Hvor mange gældende direktiver er der i øjeblikket i EU?

(96/C 345/172)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1932/96
af Luigi Florio (UPE) til Kommissionen**

(16. juli 1996)

Om: Antallet af gældende forordninger

Hvor mange gældende forordninger udstedt af Kommissionen er der i øjeblikket i EU?

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
på skriftlige forespørgsler E-1931/96 og E-1932/96**

(29. juli 1996)

De kan finde al gældende EU-lovgivning i den oversigt, der to gange om året offentliggøres af Kontoret for EU's Officielle Publikationer. Retsakterne i denne oversigt udvælges fra Celex-databasen, der siden 1981 har været åben for offentligheden. Celex indeholder idag 1587 direktiver og 3188 forordninger vedtaget af Kommissionen.

(96/C 345/173)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2028/96
af Mary Banotti (PPE) til Kommissionen**

(12. juli 1996)

Om: Det finansielle ansvar i forbindelse med PHARE-programmet

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det finansielle ansvar, der påhviler konsulenter udpeget under PHARE-programmet, kontrolleres?

Kan Kommissionen desuden oplyse, hvorledes betalinger til sekundære konsulenter kontrolleres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(1. august 1996)*

De generelle betingelser for alle tjenesteydelseskontrakter finansieret af Phare fastsætter, at kontrahenten over for den kontraherende part skal være ansvarlig for den fulde opfyldelse af alle forpligtelser ifølge kontrakten og udbedre eventuelle skader forvoldt den kontraherende part eller personer til hvem ydelserne er leveret som følge af enhver handling eller undladelse i forbindelse med kontraktens opfyldelse, der skyldes hans eventuelle garantier, forsømmelser, fejl eller undladelser. En lignende bestemmelse er fastsat for leverancekontrakter.

Kommissionen kontrollerer nøje gennemførelsen af alle projekter og betaling foretages først, når kontraktens betingelser er opfyldt. Kontrahentens meddelelse kontrolleres af Kommissionen og om nødvendigt af uafhængige kontrollanter. Betalingen foretages som specificeret i kontrakten for at sikre, at projektet opfylder alle sine mål. Alle regninger og udgifter til refusion kontrolleres af Kommissionen på grundlag af bilag, som fastsat i kontrakten. Ved projektets afslutning afsluttes regnskaberne på grundlag af en uafhængig finansiel revision. Ud over Kommissionens kontrol reviderer Revisionsretten Phare-programmet og fremlægger den årlige beretning om alle aspekter ved gennemførelsen.

I meget få tilfælde er kontrahenten betroet administrationen af særlige midler til gennemførelsen af et projekt. I så tilfælde garanteres midlerne af den bank, hvor midlerne er deponeret, og frigives kun til betaling efter Kommissionens bemyndigelse.

Kommissionen foretager ingen betalinger til sekundære konsulenter. Kontrahenten forbliver altid fuldt ansvarlig over for Kommissionen med hensyn til eventuelle underkontrahenter. Betalinger til kontrahenten foretages først, når tjenesterne er blevet ydet eller varerne leveret.

(96/C 345/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2139/96**af Luciano Vecchi (PSE) til Kommissionen***(3. august 1996)*

Om: Faglige videreuddannelsesinstitutioner for medicin og kirurgi i Italien (gennemførelse af direktiv 82/76/EØF)

I Italien har overtagelsen af fællesskabsdirektiverne vedrørende specialisering i fagområderne for medicin og kirurgi været genstand for forbehold og indsigelser, særlig hvad angår overensstemmelsen mellem de italienske lovbestemmelser og fællesskabsdirektiverne 75/362/EØF ⁽¹⁾, 75/363/EØF ⁽²⁾ og 82/76/EØF ⁽³⁾.

Det er særlig fra flere sider blevet understreget, at de læger, der specialiserer sig, i de ovennævnte direktiver omtales som arbejdstagere, der følger særlige videreuddannelseskurser, mens de i den italienske lovgivning betegnes som »studerende«, idet de dog er underkastet de typiske forpligtelser i arbejdskontrakter, selv om de ikke kan nyde godt af de heraf følgende rettigheder.

Mener Kommissionen, at den italienske lovgivning på dette område er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, og agter den i modsat fald at tage særlige initiativer i denne forbindelse?

⁽¹⁾ EFT L 167 af 30.6.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 167 af 30.6.1975, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 43 af 15.2.1982, s. 21.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(11. september 1996)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlige forespørgsler E-2821/94 og E-3105/95 fra Giovanni Burtone ⁽¹⁾ og Lilli Gyldenkilde ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 139 af 5.6.1995.

⁽²⁾ EFT C 79 af 18.3.1996.

(96/C 345/175)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2150/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(3. august 1996)*

Om: Adfærdskodeks vedrørende ansættelse af handicappede

Hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til vedtagelse af den adfærdskodeks, som skal sikre lige muligheder i forbindelse med ansættelse af handicappede i EU-institutionerne? Hvilke særlige foranstaltninger er der i den forbindelse truffet i både GD IX og GD V? På hvilken måde er Europa-Parlamentet inddraget i udarbejdelsen af udkastet til denne kodeks? Hvornår forventes den vedtaget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(16. september 1996)*

Et udkast til adfærdskodeksen om ansættelse af handicappede i Kommissionen og andre institutioner er blevet omdelt til generaldirektoraterne og personalerepræsentanterne for at indhente deres kommentarer. Derefter vil Kommissionen drøfte den med de andre institutioner, inden den vedtager den endelige udgave. Som nævnt i Kommissionens meddelelse om lige muligheder for handicappede ⁽¹⁾ har den til hensigt at vedtage kodeksen i slutningen af 1996.

⁽¹⁾ KOM(96) 406.

(96/C 345/176)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2299/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Udkast til adfærdskodeks for beskæftigelse af handicappede

Hvornår har Kommissionen til hensigt at offentliggøre sit udkast til adfærdskodeks for beskæftigelse af handicappede, som blev omtalt i grønbogen om socialpolitik i 1994 og endnu ikke er blevet offentliggjort i 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(17. september 1996)*

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-2150/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 116